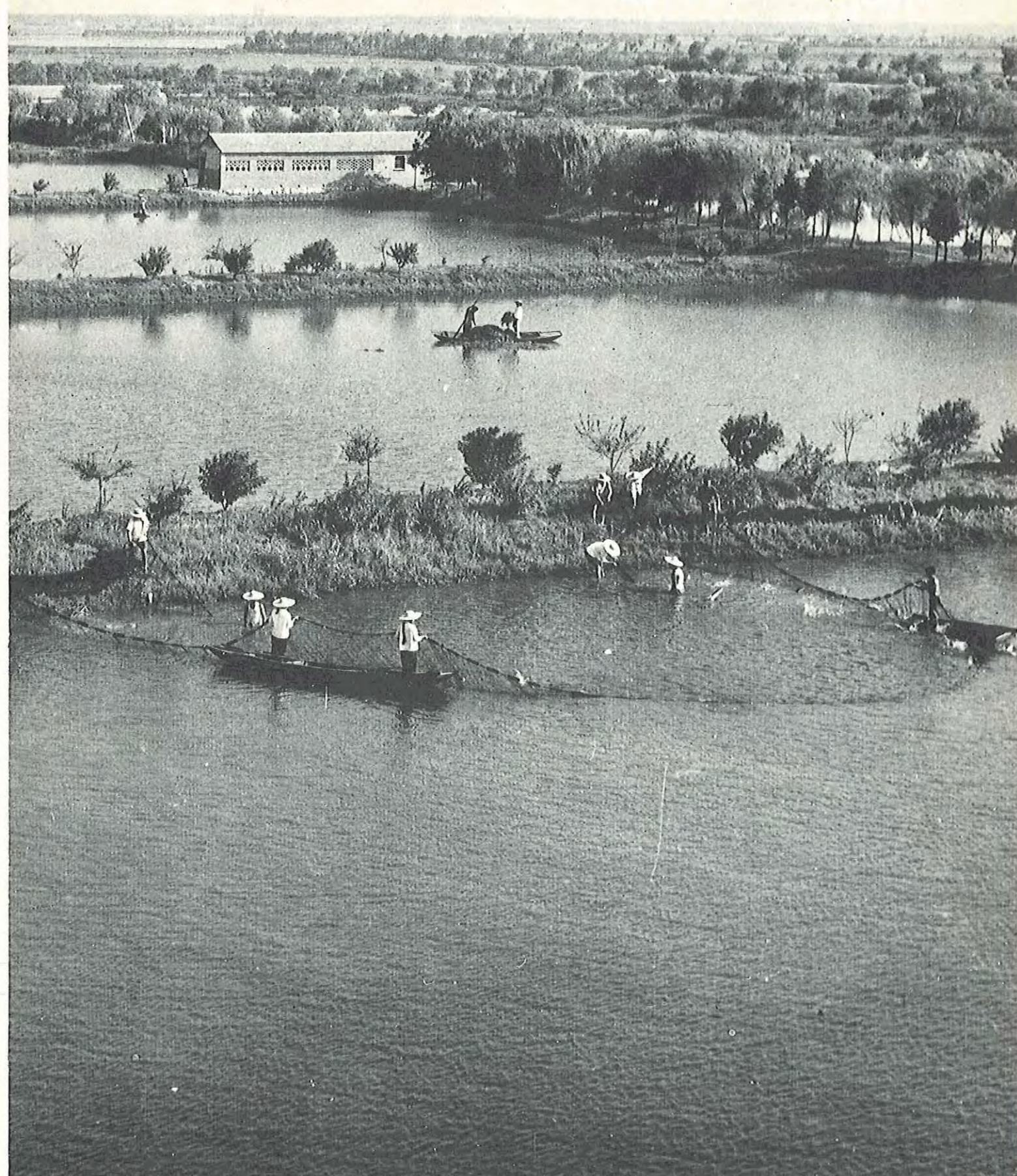

1

17. JANUAR
1980

Fiskets Gang

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

65. ÅRGANG
NR. 1 - 17. JAN. 1980
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Redaktør:

SIGBJØRN LOMELDE
Kontorsjef

Redaksjon:

DAGMAR MELING
VIDAR HØVSKELAND
KNUT ANDREAS SKOGSTAD

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykk: A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementstabelpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 90.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 110.00 pr. år.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 800	1/4 kr. 225
1/2 kr. 400	1/6 kr. 150
1/3 kr. 300	1/8 kr. 125

Omslagets 4. side (1/3 s.) kr. 400.

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS
SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHOLD — CONTENTS

Fiskerinæringen og distriktpolitikken The fishing industry in relation to Norw. district policy	3
Fiskeoppdrett i Kina — ein tradisjon i utvikling Fish breeding in China — a tradition	9
25,7 mill. kroner til forsøksfiske og leitetjeneste i 1980 25,7 mill. n.kr. for experimental fishing in 1980	11
Til dels gode registreringer av sei og industrifisk rundt Shetland og på Tampon Quite good registration of saithe and industrial fish around Shetland and Tampon	13
Utolmodige fiskebåtseilarar krev handling — ikkje ord — frå norske fiskeristyresmakter Impatient fishing vessel owners demand action from Norw. fishing authorities	16
Garantiperiodene for fiskeriene i 1980 er fastsatt Guarantee periods for 1980 are set	18
Lyse utsikter for norsk fisk på det britiske marked Norway is likely to improve fish export to United Kingdom	21
Prosjektert snurper/tråler med hovedvekt på lastehåndtering Plans for purse seiner/trawler with emphasize on catch handling	25
Lover og forskrifter Laws and regulations	31
Mengde og verdi av det norske fisket i okt. 1979 og januar—oktober 1978 og 1979 Quantity and Value of the Norw. Fisheries in Oct. 1979 and Jan.—Oct. 1978 and 1979	45

Forsidefoto: Pressebyrået XINHUA. I slike dammer har Kina drevet fiskeoppdrett i lange tider.

«Fiskets Gang» presenterer Fiskeridepartementets problemnotat om

Fiskerinæringen og distriktpolitikken

For en del tid tilbake la Fiskeridepartementet fram et såkalt problemnotat om fiskerinæringen og distriktpolitikken. Bakgrunnen for dette notatet var å få i stand en diskusjon om fiskerinæringens bidrag til å opprettholde den spredte bosettingen i Nord-Norge. Notatet, som reiser en rekke problemstillinger og var ment å være et diskusjonsgrunnlag, har skapt til dels stor debatt på tross av at innholdet i notatet ikke er offisielt gjort kjent. På bakgrunn av notatet har et ukeblad til og med sett seg i stand til å presentere en liste over de fiskebruk som angivelig skal være «dødsdømt». «Fiskets Gang» presenterer her det omtalte problemnotatet, og håper med dette å skape grunnlag for en saklig debatt om emnet fiskerinæring og distriktpolitikk. Notatet som er utarbeidet av tidligere byråsjef Bjørn Brochmann, er noe forkorta. Vi gjør merksam på at tallmaterialet i notatet ikke er ajourført.

Hensikten med dette notatet er å få i stand en diskusjon om fiskerinæringens bidrag til å opprettholde den spredte bosetting i Nord-Norge. Spørsmålet er aktualisert dels av de stadig større støttebeløp som hvert år må tilføres fiskerinæringen, dels av at Fiskarlaget antas å ville kreve økt støtte for å kompensere for fiskernes lange arbeidstid, dels av de strengere ressursbegrensninger næringen noe uventet står overfor, og dels av de betyde-

lige investeringer som må gjennomføres i fiskeindustrien dersom de ca. 580 fiskebruk i Nord-Norge skal bringes opp på en standard arbeidstilsynet kan tenke seg å godta. Denne forbedring er beregnet å koste henimot 2 milliarder kroner.

For at ikke staten skal komme opp i det rene uforet med hensyn til økonomiske forpliktelser, må det tas enkelte upopulære standpunkter. Bl.a. kan ikke alle 580 fiskebruk få lån til

modernisering. Men de som får avslag vil være dømt til undergang, noe som kan få alvorlige konsekvenser for bosettingen på det stedet fiskebruket er lokalisert.

På den annen side er det trolig ikke nok fisk i havet til å kunne opprettholde den spredte bosettingen fullt ut.

To spørsmål dukker dermed opp:

Tvinges en av økonomiske grunner til å trekke seg fra visse utsatte posisjoner i distriktpolitikken?

Hvem skal ta de upopulære avgjørelsen om hvilke fiskebruk som skal nedlegges?

Et tredje spørsmål følger:

Dersom en kommer til at det er uakseptabelt å oppgi posisjonene i distriktpolitikken; hva vil det koste å opprettholde nåværende bosetting fullt ut sammenliknet med en begrenset tilbaketrekkning fra de ytterste utvær?

I Nord-Norge er det om lag 280 fiskevær med 580 fiskebruk. (Foto: S.L.).

Fiskerinæringen i Nord-Norge

Grunnlaget for bosettingen langs kysten i Nord-Norge er i all hovedsak det forhold at en rekke fiskeslag kommer til kysten på årvisse gytte- og beitevandringer. I en viss grad er det også stasjonære fiskebestander langs kysten, noe som har gitt grunnlag for et begrenset fiske året rundt, selv i tider med mindre fartøyer enn i dag.

Bosettingen har fra gammelt av vært bestemt av at det måtte være kort vei til fiskeplassen og at det måtte være en naturhavn og landingsplass. Det store antall bosettingsplasser kommer dessuten av at fiske har vært drevet i kombinasjon med jordbruk og at fiskebestandene krevde en spredt bosetting for å kunne utnyttes.

I takt med utviklingen av fartøyer med større aksjonsradius, krav til bedre havneforhold, oppgivelse av kombinasjonen fiske og jordbruk og innføring av fryseteknikk og økt bearbeidelse av fisken, har det skjedd en

markert fortetting av bosettingsmønsteret i Nord-Norge, særlig etter 1945.

Men fortsatt bærer bosettingen preg av de naturlitte forhold som bestemte den i tidligere tider. Sagt på en annen måte; skulle en i dag ha startet på bar bakke med å bygge opp en fiskerinæring, ville bosettingsmønsteret trolig kunne blitt et helt annet og mer «rasjonelt».

Anslagsvis er det i Nord-Norge 17 000 fiskere. En del av dem har fiske som hoved- eller binæring. I fiskeindustrien i landsdelen utføres det årlig ca. 9 000 årsverk. Antall sysselsatte er en del større. Nærmere 7 000 av årsverkene utføres i filetindustrien.

Ca. 15 prosent av all sysselsetting i Nord-Norge kan henføres direkte til fiske og foredling av fisk.

Fisket etter lodde til oppmaling er ganske nytt. Det har derfor i liten grad påvirket den historisk bestemte bosettingen. Videre er den nord-norske sysselsetting i fisket etter lodde og foredlingen av den beskjeden i forhold

til sysselsettingen i torskefiskeriene. I det følgende vil en derfor utelukkende betrakte torskesektoren.

I Nord-Norge er det omlag 280 fiskevær, eller steder med fiskemottak. Omlag 80 av disse stedene har filetanlegg. Filetproduksjon krever konseksjon fra Fiskeridepartementet. På de resterende 200 steder kan en bare framstille fisken på konvensjonell måte, dvs. salting eller torking.

Over halvparten av fiskekvantumet går til filetanvendelse. I de fiskevær som har filetanlegg anvendes fisken også i en viss utstrekning til salting og henging. En kan derfor trygt si at de 200 fiskevær med utelukkende konvensjonell fiskemottak neppe får mer enn 20 prosent av kvantumet, mens de 80 stedene med filetanlegg mottar det resterende kvantum. En kan gå videre på denne vei; de 10 største fiskeværene i Nord-Norge mottar 40 prosent av islandfert kvantum. De resterende 270 anleggene mottar bare 60 prosent av kvantum.

Det er allerede gjennomført en sterk sentralisering i nord-norsk fiskerinæring. Bakgrunnen for dette er i hovedsak to forhold:

1) Filetanlegg er kapitalintensive og krever derfor høy kapasitetsutnyttelse samtidig som de må være over en viss minstestørrelse for å være lønnsomme. Dette skaper et høyt «råstoffbehov» for den enkelte filetbedrift.

2) For å dekke dette behovet er det tillatt anskaffet til sammen ca. 85 ferskfisktrålere som hver enkelt leverer fangsten til bestemte anlegg. Et anlegg kan ha flere trålere knyttet til seg. Ca. 50 anlegg fordelt på 35 fiskevær får jevnlig leveranser fra trålerne. Trålerne tar ca. 40 prosent av all torskeartet fisk som landes i Nord-Norge.

Filetanlegg med høy kapasitetsutnyttelse går jamt over med solid overskudd. Men en rekke filet-anlegg får ikke trålråstoff. Disse anleggene er ofte i en vanskelig situasjon p.g.a. for liten produksjon i forhold til investert kapital. Derimot kan billige konvensjonelle fiskebruk klare seg godt selv med et beskjedent produksjonsvolum.

Driftsmåte og økonomi

Tilsvarende forhold gjør seg gjeldende på fartøysiden. Ferskfisktrålerne har en rekke år på rad gått med drifts-

Bare 80 av de 280 fiskeværene i Nord-Norge har filetanlegg. På de 200 andre stedene kan en bare framstille fisken på konvensjonell måte, dvs. salting eller torking. (Foto: S.L.).

underskudd. Bakgrunnen er at det rett nok er fangsteffektive, men kostbare i anskaffelse og drift. I en situasjon med gode fangstforhold, vil trålerne imidlertid kunne vise sin styrke, også rent økonomisk. De mer billige kystfiskefartøyene har jamt over klart seg bra, selv de år hvor fisket delvis har sviktet. Dette har også sammenheng med at kystfiskebåtene er lite spesialiserte, og kan legge om driftsmåten hvis det tradisjonelle fisket svikter.

Trålerne underskudd har en rekke filetanlegg tatt på sin kappe fordi jevne og store råstoffleveranser gir så god driftsøkonomi for anlegget at det mer enn oppveier underskuddet i tråldriften. Men i den senere tid har underskuddet blitt så betydelig at anleggene er blitt betenkede.

«Overflølige» fiskebruk

Mange fiskevær har mer enn ett fiskebruk. Det ekstreme tilfelle er et fiskevær i Lofoten som alene har 28 fiskebruk. Til sammen i Nord-Norge er det 580 fiskebruk fordelt på 280 fiskevær. Litt grovt kan en dermed si at nærmere 300 fiskebruk er «overflødige» hvis det er bosettingen på de enkelte fiskevær en har for øye. Men naturligvis vil mottakskapasiteten bli alvorlig svekket dersom en «rasering» av 300 bruk ble gjennomført uten justering av kapasiteten ved de gjenværende anlegg.

De aller fleste av de «overflødige» anlegg er uten fryseri. De faste kostnadene ved å drive dem er beskjedne i alle fall inntil de blir pålagt utbedringsarbeider av arbeidstilsynet.

Omkring 40 av de «overflødige» anlegg er filetanlegg. De 40 er overflødige for bosettingen forutsatt at kapasiteten ved de gjenværende bedriftene er tilstrekkelig. Det skulle den — med små justeringer — absolutt være, ettersom det i dag er betydelig overkapasitet i frysesektoren på årsbasis.

Ikke nødvendigvis redusert sysselsetting

Det vil ikke nødvendigvis medføre redusert sysselsetting om antall tilvirkningsanlegg i Nord-Norge går ned fra ca. 580 til omkring 300. Noe arbeidskraft vil rett nok bli spart p.g.a. færre administrasjonsenheter og her rasjonelt opplegg i produksjonen. Men det vil bli produsert like mye som før, og et er grunn til å tro at en slik endring i strukturen vil medføre vridning i

anvendelsen av fisken fra henging og salting til produksjon av frossen filet, noe som er langt mer arbeidskrevende.

En kartlegging av den nord-norske fiskeindustri, utført i 1976, viser at de aller fleste anlegg ikke vil fylle de krav til arbeidsforhold som arbeidsmiljøven antas å stille. En hel rekke anlegg er rett og slett i en dårlig forfatning. Vedlikeholdet er forsømt i en årekke. Dersom alle 580 anlegg skal komme opp på en tilfredsstillende standard, vil det kreve investeringer i størrelsesordenen 1 500—2 000 mill. kroner.

I den senere tid har stadig flere konvensjonelle bruk søkt om tillatelse til å begynne med produksjon av filet. Endrede markeds- og lønnsomhetsforhold er den vesentligste årsak til dette. Eksempelvis er det nærmest slutt på tørrfiskproduksjon utenom Lofoten etter at Nigeria falt bort som marked.

De viktigste markedslandene for saltfisk og klippfisk har i dag økonomiske vansker, noe som både har redusert kvantum og priser. Fiskebruk utenom Lofoten og som utelukkende er basert på konvensjonelle produkter har derfor de siste 2—3 år hatt uvanlig dårlig lønnsomhet.

Samtidig står de overfor krav om betydelige og kostbare utbedringsarbeider. Skal de klare det må det økonomiske grunnlag for anleggene styrkes. Den enkelte bedriftsleder forsøker å løse dette ved å satse på filetproduksjon som i dag gir høyere dekningsbidrag enn saltfisk/tørrfisk, men som til gjengjeld krever økt råstofftilførsel for å forrente investeringene i nytt utstyr.

Selv om det kan sies at fiske og tilvirkning av fisk på ingen måte er økonomisk selvbærende, må en ikke glemme at fiske og tilvirkning har blitt fullständig omstrukturert og effektivisert de siste 20—30 årene.

Ser vi hele landet under ett har sysselsettingen i fiske gått ned fra ca. 42 000 årsverk i 1960 til ca. 21 000 i dag. Sysselsettingen i fiskeindustrien har i samme tidsrom vært stabil.

Denne kraftige tilbakegangen i næringens samlede sysselsetting har kommet samtidig med at oppfisket og bearbeideth kvantum er mer enn fordoblet og bearbeidelsesgraden av fisken økt.

Det er gjennomført dyptgripende strukturendringer i næringen og arbeidseffektiviteten er nærmest 3-doblet på 20 år.

Dersom ulviklingen fortsetter i samme spor de neste 10—20 år er det

åpenbart at den spredte bosetting ikke kan opprettholdes fullt ut bare ved hjelp av fiskerinæringen.

Støtteordninger i fiskeri-næringen:

Ifølge Hovedavtalen av 1964 mellom staten og Norges Fiskarlag kan Fiskarlaget kreve forhandlinger om statsstøtte dersom lønnsevnen for helårsdrevne fartøyer etter Lagets mening ikke vil stå i et rimelig forhold til inn tekene i andre næringer.

På dette grunnlag har det hvert år siden 1964 blitt ført forhandlinger og kommet til enighet om støtte til næringen

Fram til 1975 lå det årlige støttebeløp på 180—200 mill. kroner. I 1975 økte beløpet betydelig p.g.a. sterkt fall i de internasjonale priser på fisk og fiskevarer. Støtten kom opp i ca. 500 mill. kroner. Mesteparten gikk med til å hindre fall i den pris fiskeren skulle få for fisken. Siden den tid har markedsforholdene bedret seg betydelig, men samtidig har det innenlandske kostnadsnivå og kravet til lønnsevne økt merkbart.

Resultatet er at støtten til næringen i 1976—78 har fortsatt å ligge på om lag 500 mill. kroner pr. år.¹⁾

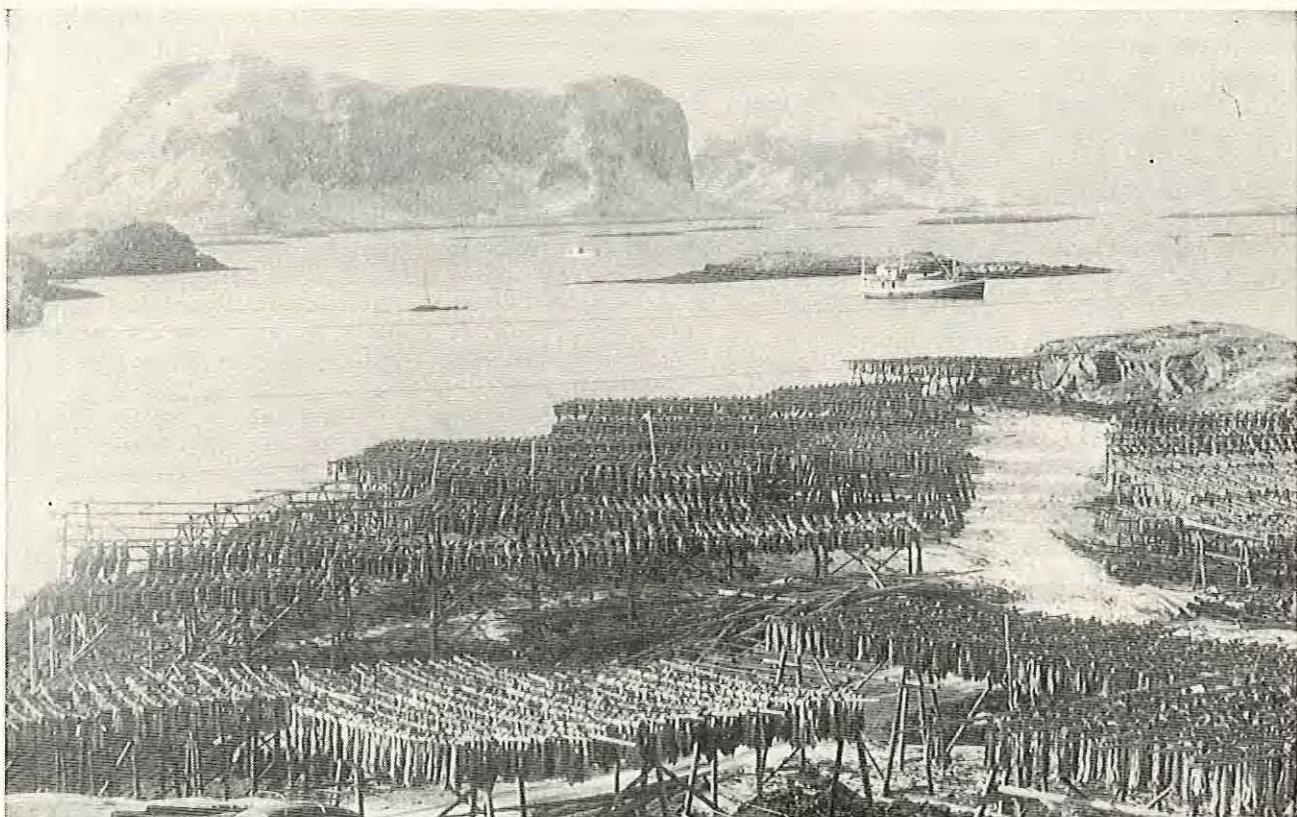
Støtten tilføres fiskerne. Men endringer i kostnadene i produksjonen på land påvirker støtterammens størrelse. Saken er at salgslagene bl.a. har til oppgave å fastsette de minstepriser bedriftene må betale til fiskeren for 1 kg fisk.

Salgslagene skal sette prisen så høyt at fiskeren får så gode inntekter som mulig. Men samtidig må ikke prisen bli så høy at bedriftene ikke finner det lønnsomt å ta imot fisk. Salgslagenes mistepriser må videre ikke settes høyere enn at bedriftene kan få en viss profit slik at vedlikehold og fornyelse kan finne sted. Dette er nemlig også i fiskernes interesse.

Dette betyr at dersom det f.eks. gjennomføres miljøverninvesteringer over en lav sko, så vil ikke bedriftene nødvendigvis få dårligere økonomi av den grunn. Salgslagene vil naturligvis måtte ta hensyn til de økte avdrag og renter ved å sette minsteprisene lavere enn ellers.

Men da vil fiskerne få lavere inntekter. Regningen vil bli presentert for

¹⁾ Samlet støtte i 1979 var 798 mill. kroner, inkludert likviditetslån og garantier for lån. (Red. annm.)

Fiskerinæringen alene makter ikke å opprettholde den spredtebosettingen i Nord-Norge. Kan andre næringer hjelpe til, eller må en gi slipp på utpostene? (Foto: S.L.).

staten under de årlige støtteforhandlinger i form av et større beregnet støttebehov.

Den offentlige investeringskredit til næringen inneholder også en del støtteforhandlinger i form av et større beregnet støttebehov.

Den offentlige investeringskredit til næringen inneholder også en del støtte. Men til forskjell fra støtteavtalene er støtten gjennom den offentlige finansiering fastlagt gjennom et regelverk som er temmelig uendret fra år til år. For fiskefartøyer er den finansielle hovedkilden Statens Fiskarbank. På ordinære lån gir banken ubetydelig rentestøtte i forhold til markedsrenten. Det ytes imidlertid stønadslån med inntil 25 prosent av kostnad for kyst- og bankfartøyer. Slike lån er rentefrie og de er avdragsfrie de 5 første årene.

For fiskebruk er Distriktenes utbyggingsfond hovedkilden. I tillegg til topplån gir DUF investeringstilskott. I Nord-Norge er 35 prosent av kostnad den vanligste tilskuddssats.

Statens Fiskarbank gir 1. prioritetslån til fiskebruk, slik at de to institusjonene utfyller hverandre på dette området. Industrifondet yter lån til rene miljøverninvesteringer.

Det er grunn til å tro at investeringstilskuddet i fiskeindustrien har fremmet modernisering og gitt betydelig øking i arbeidsproduktiviteten.

Fra et samfunnsøkonomisk synspunkt kan det imidlertid stilles spørsmål om ikke mengden av realkapital etterhvert er blitt i største laget, både i den forstand at det har oppstått stor overkapasitet og i den forstand at mye av arbeidskraften, og dermed en del av grunnlaget for bosettingen, er utkonkurrert av subsidiert realkapital.

Bakgrunn for støtten til fiskerinæringen

«Hjelp til selvhjelp» er en ledetråd i forarbeidene til Hovedavtalen av 1964. Fra statens side var hensikten med statsstøtten i første rekke å fremme en rasjonalisering. Om få år skulle næringen kunne stå på egne ben. Det er f.eks. et uttalt mål i Hovedavtalen at prisstøtten skulle bort innen 1968. Fiskarlaget så det muligens noe annerledes fra deres side hadde støtten i første rekke en sosial oppgave, nemlig å gi fiskerne betryggende inntektsforhold. Oppgaven i praksis ville bli å kombinere disse to hensyn.

Det har vist seg at støttenes sosiale

funksjon har stått i sentrum, mens det har blitt lagt minre vekt på effektivisering.

De siste 7–8 årene har dessuten distriktpolitikken kommet inn som et moment omkring statsstøttenes størrelse og dens fordeling. Dette synspunktet toppet seg kanskje ved debatten om langtidsplanen for fiskerinæringen. Formannen i Stortingets fiskerikomitee uttalte i plenumsdebatten, at det ikke var noe mål å avskaffe støtten til fiskerinæringen. Ville en opprettholde bosettinga langs kysten, så måtte en være villig til å betale hva det koster. Og at det ville koste noe, var det ingen tvil om. Synspunktet er korrekt nok, men det står i sterkt motsetning til premisseene for Hovedavtalen, som støtteavtalen bygger på.

Fiskeripolitikkens innebygde motsetninger

Fisket er en primærnæring, med naturlige vekslinger. Værforhold og fiskens gang i havet bestemmer fangstene. Fiskeindustrien, særlig filetproduksjon, er derimot industri. Den skal gå jamt og trutt. Maskinene er kostbare og kan ikke stå uvirkommende. Industriarbeiderne vil helst arbeide 40

timers uke, uansett om det er mye eller lite fisk å få tak i.

Dette motsetningsforholdet skulle ferskfisktrålerne løse. De kan gå ut selv om det er dårlig vær, og de kan følge etter fiskens på dens vandringer. Et filetanlegg med 3–4 trålere kan i praksis drive for fullt året rundt.

Men det er ikke fisk nok innenfor den norske torskekveten til at hvert anlegg som ønsker det kan få trålere. De 85 trålere som finnes er forsøkt spredt langs kysten i Nord-Norge. Ifølge langtidsplanen er det, såfremt ikke vesentlige endringer dukker opp, satt stopp for videre utbygging av trålerflåten. Det skal heller sattes på å modernisere den helårsdrevne kystflåten.

Det må kunne hevdes at uten trålrene hadde en rekke mellomstore fiskeindustristeder ikke kunnet bestå. Særlig gjelder dette steder i Lofoten og Vesterålen, som uten trålere bare ville ha et aktivitetsbluss hver vinter under skreifisket.

På den annen side må det kunne påstås at trålrene ikke har blitt den løsning på fiskerinæringens effektivitetsproblemer som mange teknologisk innstilte politikere forestilte seg.

Det viser seg ofte at en liten sjark, 30 fot, og utrustet med juksamaskiner kan oppnå et økonomisk utbytte pr. mann som langt overstiger det en toppmoderne tråler til 10–12 mill. kroner kan oppnå.

Kapitalintensiv drift og stor skala-drift synes ikke å være en åpenbar løsning på næringens økonomiske problemer.

Hva må gjøres?

Men hvordan skal en da utvikle næringen til å bli effektiv?

Den enkelte utover, både på land og på sjø, driver nok så effektivt som råd er, innenfor det mulighetsområdet som regler og lover gir ham.

Trolig er det tre forhold som er utslagsgivende for den økonomiske driften i fisket:

1. Selve utøvelsen av fisket er underlagt en rekke betingelser, f.eks. legges det strenge begrensninger på hvordan trålfisket etter torskearter kan foregå. Dette fordyrer fisket betydelig. Videre kan nevnes at en gjennom konsekvensordningene søker å forde knappe fiskeressurser på flest mulig fiskere ved at et fartøy ikke får flere fiskemuligheter enn at det akkurat kan

klare seg. En konsentrert fordeling av konseknsjoner på færre fartøyer kunne ha gitt en bedre totaløkonomi. Begrunnelsen for ikke å gjøre det går i hovedsak på inntektsfordeling og distriktspolitikk.

2. En rekke stotteordninger opprettholder uøkonomisk fiske. Bakgrunnen er sosiale og distriktspolitiske hensyn.

3. Kostnadene i produksjon på land er unodig store pga. dobbel administrasjon m.v. pga. unodig stort antall bedrifter. Disse unodige kostnadene vil øke betydelig dersom det gjennomføres miljøinvesteringer også på de unodige bedriftene og dersom et stort antall konvensjonelle fiskebruk investerer i utstyr for filetproduksjon.

Både punkt 1 og 2 foran vil være interessante å diskutere. Men det er punkt 3 som innsatsen i denne omgang bør konsentreres om. Årsaken er at det på bedriftssiden haster med å ta en del viktige avgjørelser. Har en ikke fra det offentliges side om kort tid en avklaret strategi å møte bedriftene med, vil en, på bakgrunn av de utallige distriktspolitiske løfter som er gitt, bli presset til statlige uttellinger av dimensjoner.

De områdene en vil bli presset på er som nevnt for det første at også «overflødige» bedrifter skal moderniseres og opprustes, og for det andre at et stort antall bedrifter vil starte med filetproduksjon.

Når en fiskeribedrift foretar investeringer vil den få et økt «råstoffbehov», dvs. den må ha mer fisk enn før for å klare å forrente tilleggsinvesteringen. (Såfremt ikke Råfisklaget setter ned nettoprisene). Med begrensete fiskemengder eller begrensete kvoter for norske fiskere, vil det si at det vil bli plass til færre bedrifter enn før.

Men derav kan en ikke konkludere at enkelte fiskevær må nedlegges. Det er som nevnt en hel rekke «overflødige» fiskebruk som en kan angripe først.

Hvilke anlegg bør sattes på?

Før miljøinvesteringer foretas, bør det derfor gjennomføres omfattende organisatoriske endringer i produksjonsforholdene på steder med flere fiskebruk. Det bør ikke gis offentlig investeringsstøtte før det på stedet er

blitt enighet om hvilke av de mange anlegg en bør satse på.

Dette høres enkelt ut. I virkelighetens verden er det ytterst komplisert å få det til.

Et hovedpoeng i diskusjonen omkring dette notatet bør være hvordan en skal få trukket fylket, kommunen og produsentorganisasjonene inn i en debatt om «hvilket av de mange anlegg på stedet bør vi satse på?»

Dernest: hvordan skal en få dem det angår til selv å ta denne avgjørelsen. Praksis er at slike ubehagelige spørsmål sparkes til departementet. Deretter er det en tendens til at en unngår det ubehagelige ved at «alle får».

Det andre spørsmålet som må besvares er «hvilke steder av de som i dag ikke har fryseri, skal vi tillate å få det?» Dette spørsmålet kan vi ikke overlate fullt ut til fylke, kommune og produsentorganisasjoner. De vil trolig komme fram til et urealistisk høyt antall steder som bør få konseksjon og lån til fryseri. Noen konklusjon på en slik diskusjon er i dag vanskelig å antyde, men selv om en i dag ikke kan si hvilke fiskevær som skal få begynne med filetproduksjon så må en søke å finne en metode for en slik utpeking.

Som nevnt har markedsforholdene de siste 2–3 år endret seg i disfavor av konvensjonelle produkter, i alle fall for anlegg beliggende utenom Lofoten. Anlegg i Lofoten oppnår av ulike grunner jamt over høyere markedspriser for sin fisk enn øvrige anlegg.

Hvis situasjonen vedvarer vil konvensjonelle anlegg utenom Lofoten stå overfor en håpløs økonomisk oppgave når arbeidstilsynets utbedringspålegg kommer.

Uten filetanlegg vil bedriftene ryke over ende. Dette vil kunne ramme bosettingen særlig på en rekke mindre fiskevær. Årsaken er at de små stedene ikke har råstoffgrunnlag for å forrente selv de minste filetproduksjonsanlegg.

For et noe større konvensjonelt fiskebruk som har gode kaiforhold fra før, og som allerede har tilstrekkelig forsyning med ferskvann skal det ikke avskreckende investeringer til før en kan begynne med filetproduksjon. Kostnadene vil ligge på 4–5 mill. kroner. En skal ikke se bort fra at det i endel tilfeller er lønnsomt, fordi filetproduksjon i dag gir ber edekningsbidrag enn produksjon av saltfisk og tørrfisk.

Ved søknader om agang til å produ-

sere filet kan en følge den linje at hvis investeringene kan forsøres bedriftsøkonomisk så kan søkeren innvilges. Dette høres jo enkelt ut.

Men alle søkerer har naturligvis vedlagt kalkyler som viser at det vil lønne seg med filetproduksjon.

Som regel bygger kalkylene på økt råstoff-leveranse. Enkeltvis kan det være en realistisk forutsetning, men samlet for alle bedrifter er det en umulighet.

Det kan være en løsning bare å gå inn for filetproduksjon på anlegg som kan forvente investeringene uten å forutsette økt kvantum.

Hva så med de mindre steder som ikke kan få filetanlegg? Skal de avfolkes?

Ikke nødvendigvis!

Selv de mindre stedene kan klare seg

- hvis markedssituasjonen for konvensjonelle produkter endrer seg i positiv lei, eller
- hvis det konvensjonelle fiskebruket på stedet slipper pålegg om kostbare utbedringsarbeider, eller
- hvis fiskebruket omgjøres til et mottaksanlegg med foring av fisken til et sentralanlegg, slik at stedets fiskere fortsatt kan få levere fisken på hjemstedet eller,
- hvis stedets fiskebruk får offentlig støtte til å gjennomføre de eventuelle påbudte utbedringsarbeider.

Slik situasjonen er i dag så vil trøilig kravene fra utkant Nord-Norge i første rekke gå på at staten på slike utsatte fiskevær skal dekke påbudte miljøregistreringer. Begrunnelsen vil være at alternativet er avfolkning av stedet, noe som ikke samsvarer med utallige løfter som er gitt i distrikts-politisk navn.

Politisk blir det ikke lett å stå imot et slikt krav. Alternativene — at bedriften slipper pålegg om utbedringsarbeid eller — omgjøre fiskebruket til mottaksanlegg, bør derfor vurderes.

Kostnaden ved ikke å gjøre noe

Alternativet er å fortsette nåværende politikk. Ca. 40 filetanlegg som egentlig er overflodige for besetningen vil i så fall kunne bli fullt opprustet og modernisert. Investeringskostnadene kan anslås til 300 mill. kroner. Omregnet til årlige avskrivninger og rente-

omkostninger utgjør dette ca. 60 mill. kroner. De ekstra driftsvedlikeholds- og administrasjonskostnader ved et slikt overtallig antall bedrifter vil årlig kunne utgjøre ca. 500 mill. kroner. Dette utgjør ca. 100 mill. kroner i årlige renter og avskrivninger. Ekstra drifts-, vedlikeholds- og administrasjonskostnader kan løselig anslås til 100 mill. kroner.

Oppsummert kan en si: Beholder en og moderniserer alle bedriftene vil de årlige ekstrakostnaene kunne belope seg til ca. 350 mill. kroner. Sammenligningsgrunnlaget er en struktur med bare ett fiskebruk i hvert fiskevær. En underliggende forutsetning er de gjenværende bruk har en kapasitet til å overta den fisken de andre brukene inntil nå har mottatt.

Neste punkt gjelder spørsmålet om i hvilken utstrekning en skal begrense adgangen til å installere filetutstyr på bruk som i dag bare kan produsere fersk-, salt- og tørrfisk.

Som nevnt er det vanskelig å antyde noe tall for hvor mange nye filetanlegg det er plass til. Mange er det ikke. La oss for illustrasjonens skyld tenke oss at av de 200 fiskevær med bare konvensjonelle anlegg kan de 20 største stedene få adgang til å investere i utstyr for filetproduksjon.

Anta videre at det inntok søkeren fra 100 anlegg.

His alle disse hadde fått tillatelse til filetproduksjon kunne et betydd ekstrinvesteringer på rundt 400 mill. kroner eller 80 mill. kroner pr. år i renter og avdrag.

Konklusjon

Problemstillingen

«Hvilke fiskevær må vi av økonomiske grunner nedlegge», treffer ikke sakens kjerne.

Det er ikke nødvendig å «nedlegge» et eneste fiskevær. Men å satse på noen vil naturligvis kunne gå utover enkelte andre.

Det må settes ramme for hvor mange tilvirkingsanlegg en bør satse på å opprettholde. Rammen bør fordeles på fylkene. Det vil måtte bli fylkes- og kommunepolitikernes sak å ta stilling til hvilke anlegg det skal satses på.

Herunder må det være en betingelse for offentlig finansieringsstøtte til et sted, at fylke og kommune har ryddet opp i en eventuell multi-anleggsstruktur på stedet.

De mindre fiskevær som ikke kan

få filetanlegg må vurderes spesielt. Mulige løsninger kan som nevnt enten være at anlegg ikke pålegges utbedringsarbeider, eller at anlegget omgjøres til et helt enkelt mottaks- og oppsamlingssted for fisken, og den fraktes ubearbeidet bort.

Men en må likevel anta at en rekke mindre fiskevær vil kunne bli avfolket dersom de dårlige markedsforhold for konvensjonelle produkter fortsetter en tid framover.

I den forbindelse kan det være verdt å gjøre oppmerksom på enkelte uttalelser i to forholdsvis ferske storingsmeldinger.

I langtidsplanen for fiskerinæringen sies det bl.a. at denne næringen skal bidra til å oppfylle enkelte generelle samfunnsmålsettinger. Viktigst her er målsettingen om at hovedtrekkene i bosettingsmønsteret skal bevares, at ressursgrunnlaget skal vernes og at folk skal sikres trygge og gode arbeidsplasser.

Meldingen sier imidlertid ikke noe om sannsynligheten for at fiskerinæringen skal kunne **makte** disse oppgavene.

For politikerne vil det derfor måtte bli en oppgave å si at så langt en formår skal fiskeripolitikken utformes slik at bosettingen kan opprettholdes.

Men når det er begrenset med fisk i havet så er det begrenset hva denne næringen kan makte i så måte.

Det ville da være naturlig å tenke på å trekke andre næringar inn i bildet. En skal ikke se bort fra at med tilsvarende eller endog med atskillig mindre støtte pr. mann enn det fiskerinæringen mottar, så vil annen virksomhet utmerket kunne utfolde seg på en del noe større steder i Nord-Norge.

De minste fiskeværene har derimot trolig ikke annet enn fisket å leve på som eksistensgrunnlag.

I regjeringens langtidsprogram 1978—81 er dette omtalt slik: «Fiskeressursoene gir ikke grunnlag for tilstrekkelig arbeid og tilbud i alle kystområdene. Regjeringen vil derfor vurdere tiltak for en bedre fordeling og utnytting av råstoffet, særlig med sikte på prioritering av de steder som er ensidig avhengig av fiske».

Siste setningen i sitatet innebærer trolig en binding for politikerne m.h.t. den fremgangsmåte en kan benytte overfor de minste fiskeværene som har problemer med den videre eksistens.

Fiskeoppdrett i Kina — Ein tradisjon i utvikling

Oppdrett av ferskvassfisk har lange tradisjonar i Kina. Ein veit til dømes at karpeoppdrett gjekk føre seg alt for 3 000 år sidan.

Men først om lag 1960 kom det skikkeleg fart i næringa. I 1958 kom South Sea Institute of Aquatic Products fram til ein metode som gjorde det mulig å klekka ut yngel i kunstige dammar. Til då hadde ein målt frakta yngelen med tog eller fly, ofte langveges frå. Dette førte sjølv sagt til høge produksjonskostnader og mykje svinn.

Den nye metoden byggjer på hormoninnsprøytingar i moden fisk. Hormonstimulansen får fisken til å gyta og stimulerer også melkeproduksjonen. Egga vert så befrukta, og overførte til ein annan kum der dei vert utklekte etter om lag ei veke.

Hormonmetoden spreidde seg raskt, og i dag er Kina verdas største produsent av ferskvassfisk.

Internasjonalt fiskeoppdrettskurs i Guangzhou

Sidan 1975 har FAO i samarbeid med Kina arrangert fiskeoppdrettskurs i Guangzhou i Canton-provinsen. Til no har 67 studentar frå ulike land i Asia vorte uteksamnerte frå desse kursa.

Det vert lagt vekt på å nytta ein teknologi som utan for store vanskar skal kunna overførast til studentane sine respektive heimland. Først og fremst er hormonmetoden viktig å tileigna seg. Studentane får og ei innføring i korleis ein

best kan kontrollera fiskesjukdomar.

Ressursutnytting er også med i undervisningsopplegget. Mellom anna studerer ein det såkalla Xingning-eksperimentet. I Xingning vert avfall og fiskeeeksrement frå oppdrettsanlegget med jamne mellomrom samla opp og nytta til gjødsel på morbærtrea. Silkeormane lever av lauvet på morbærtreet, og eksrementa frå silkeormane vert så samla opp og nytta til fiskefôr.

Fiskeproduksjon 4 000 meter over havet

Tradisjonelt har fisket i Kina gått føre seg i den austre delen av landet. Men dette biletet er i ferd med å endra seg. Nye ressurskjelder vert etter kvart tekne i bruk.

Fiskeproduksjonen i Kina har lange og stolte tradisjonar. I dei siste åra har næringa vorte sterkt modernisert. Desse fiskarane frå Liaoning-provinsen hadde i 1977 ein gjennomsnittsproduksjon på 27 tonn pr. mann. (Foto: Pressebyrået XINHUA).

Det store Qinghai-Tibetanske platået i Vest-Kina, ligg 4 000 meter over havet. På folkemunne vert det kalla «Verdens tak». Det bur lite folk i dette området, sjølv om innsjøane på platået er svært fiskerike.

I den største av innsjøane, Qinghai-sjøen, vert det i dag teke over 5 000 tonn i året. Qinghai-sjøen har ikke avløp, og vatnet er salt.

Det største ferskvatnet, Ngoring, ligg 275 km sør-vest for Qinghai. Ein reknar med at Ngoring har ein fiskeressurs på bortimot 30 000 tonn. Fram til i fjar var det i det heile ikkje fiska i sjøen, av di fisk ikkje er tradisjonell mat i området.

I 1978 tok ein så til å leggja tilhøva til rette. Styresmaktene i byen Madoi bygde veg fram til Ngoring, og er nå i ferd med å planleggja kaianlegg og fryselager. Fiskebåtar skal fraktast heilt frå Stillehavskysten. Når anlegget er ferdig, reknar ein med å kunna ta opp til 2 000 tonn årleg utan å brukha opp fiskebestanden i sjøen. Dette trass i at Ngoring ligg tilfrosen sju månader

Kvar av desse kummane har ein kapasitet på 44 m³. Brutto produksjon i 1978 var 102 kg fisk pr. m³. (Foto: Pressebyrået XINHUA).

i året, og at fisket såleis berre kan gå føre seg om sommaren.

Fisken skal forelast og brukast

i Madoi, og vil verta eit viktig protentilskot for dei som bur i området.

Leie av fartøy til veiledningstjeneste under skreiinnsiget.

Fiskeridirektøren ønsker å leie et fartøy mellom 100—120 fot med godt ekkoloddutstyr til veiledningstjeneste under skreiinnsiget i Lofoten. Veiledningstjenesten begynner 4. februar og varer i tre uker.

Skriftlig tilbud med opplysninger om fartøy, utstyr og bunkersforbruk med prisforlangende basert på fri olje, sendes

Fiskeridirektøren, Postboks 185, 5001 Bergen

Søknad må være Fiskeridirektøren i hende innen 23. januar d.å.

NYTT OM NAMN

Fiskeprodusentene
får ny leder

Karl-Wilhelm Sirkka er fra nyårt tiltrådt som direktør i Norske Fiskeprodusenter Forening. Sirkka overtok etter Per Magnar Arnstad som har tiltrådt som leder for utbyggingsselskapet Sentas.

SMÅNYTT

«Johan Hjort» på oseanografiske undersøkelsesar

«Johan Hjort» går ut frå Bergen 29. januar og skal på tokt i området Norskerenna frå Tampen til vest av Karmøy. Det blir gjennomført vedlikehald og tilsyn med straummålingsbøyene på strekninga Feie—Shetlandssnittet, og det blir ein detaljert oseanografisk undersøkelse av den atlantiske straumen til Nordsjøen langs vestkanten av Norskerenna.

Kunngjøring

GARANTIPERIODER FOR 1980

I de trykte Garantiperioder for 1980 er det i to siste avsnitt på side 4 foretatt realitetsendring i forbindelse med etablering av Garantikassen for fiskere.

De to siste avsnittene utgår og erstattes av følgende:

«De som ønsker å få utstedt lånbevis må foreta innmelding til Garantikassen for fiskere, Boks 519, 7001 Trondheim.

De som krever tilskott fra Garantikassen for fiskere plikter å gjøre seg kjent med vedtekter for Garantikassen for fiskere samt forskrifter for minstelottsordningen.»

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

25,7 mill kr til forsøksfiske og leitetene i 1980

I regi av «Fondet for fiskeleiting og forsøk» er det sett av vel 25,7 mill. kroner til forsøksfiske og leitetene i 1980. Dette er om lag 9 mill. kroner meir enn i 1979. Leite- og forsøksprogrammet blir gjennomført av Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt og programmet er sett opp i samråd med Norges Fiskarlag. Programmet må endeleg godkjennast av Fiskeridepartementet. «Fiskets Gang» presenterer hovedpunktene i programmet:

Sild

I vinter blir det prøvefiske etter sild på kysten frå Møre til Lofoten og på bankane utanfor, og til dette skal det leigast ein båt på om lag 100 fot som kan fiske med drivgarn og pelagisk trål. Likeeins blir det prøvefiske etter sild på gytefeltet for å sortere ut merka sild. Her vil det bli nytta ein båt på kring 150 fot, og den skal drifte med pelagisk trål og snurpenot.

På strekninga Hordaland—Lofoten blir det i april og mai merking av sild, og dette toktet blir gjennomført med ein båt på om lag 100 fot.

Til hausten blir det så kartlegging av beiteområde for vaksen sild langs kysten frå Hordaland til Lofoten, også her er det trong for ein båt på kring 100 fot.

Brisling

Som vanleg blir det leigd båtar til prøvefiske etter kystbrisling, og i oktober/november skal «Johan Hjort» leite etter havbrisling i Nordsjøen frå Skagerrak til austkysten av England.

Lodde

I januar er «Grimsholm» leigd til leiting etter lodde i Barentshavet, og i februar og mars held «Michael Sars» fram med loddeleiting. I april blir det kartlegging av gytefelt med grabb. I tillegg er det sett av ein bestemt sum som driftstilskot i samband med loddeleiting både under vinter- og sommarfisket, og dessutan under fisket ved Jan Mayen. «Michael Sars» skal også leite etter lodde frå 12. juli.

I samband med eit eventuelt loddefiske ved Newfoundland er det også sett av midlar, men desse kan omdisponerast av Fiskeridirektøren i samråd med Norges Fiskarlag.

Kolmule

Det er avsett midlar til forsøksfiske etter kolmule i norsk sone og eventuelt ved Jan Mayen. Det vil vidare bli gitt driftstilskot til kolmuleundersøkelser vest av Hebridane og på Færøybanken. Til yngel-undersøksesar i fjordane på Vestlandet vil det bli leigd ein båt på kring 100 fot, utstyrt med pelagisk trål.

Tobis/annan industrifisk

Det blir leiting etter tobis før dette startar, og det blir kartlegging av innblandinga i industritrålfangstar eventuelt kombinert med rettleiring for flåten. Det er sett av midlar til 3 tokt kvart på 1 månad, og gjennomføringa skal skje i samarbeid med Havforskningsinstituttet.

Torsk

«Kystfangst» skal kartlegge skrei-innsiget i Vestfjorden før fisket startar, og dessutan rettleie flåten.

Til merking av torsk i Lofoten og på Møre skal det leigast to notbåtar på 50—70 fot, medan det til merkinga i Finnmarksfjordane blir leigd ein snurrevadbåt.

Komande haust blir det leitetene for lineflåten på kyst- og bankfelte i Troms og Finnmark. Likeeins blir det stønad til forsøksfiske med garn etter skrei på bankane.

Banklinefisket etter torsk hausten 1979 ga lovande resultat, men det er naudsynt med nye forsøk. Til leige av båtar, drift og oppfølging er det sett av midlar til forsøk i to veker i Nord-Norge og i fire veker på Vestlandet. Desse forsøka blir gjennomført i regi av FTFI.

FTFI held fram også med garnforsøka. Dette gjeld mellom anna mekanisering, kvalitetsundersøksesar, forsøk med ulike garntypar. Vidare blir det forsøk også med brosme/langegarn og seigarn.

På ny blir det garnforsøk ved vrak i Nordsjøen, samstundes som ein vil sjå nærmare på samanhengen

Den nye m/s «Kystfangst» vil bli brukt i ein del av FTFI sine forsøk som en finansiert gjennom Fondet for fiskeleiting og forsøk.

mellan botntilhøve og konsentrasjonar av fisk.

FTFI har fått midlar til kartlegging av torsken sitt vandringsmønster.

Fangsthandsaming av levande fisk

Havforskningsinstituttet og FTFI skal sjå nærmere på kor mykje fisk som dør under lagring av levande sei, og kva årsaker som ligg bak dette. Til dette vil det mellom anna bli leigd ein mindre båt som kan vere på feltet i 3 periodar på 2 veker kvar.

sei

Det blir leitetene for seiiflåten, og garnfiske etter sei på Haltenbanken—Røstbanken. I haust blir det merking av sei på kysten frå Rogaland til Finnmark med ein båt på 50—90 fot.

Det blir fire tokt kvart på 6—8 veker i området Vesterålen—Finnmark for å ta prøver av botnfiskfangstar.

Vidare blir det snurpenotforsøk for å utprøve eit nytt ringnålsystem, og dessutan innleide forsøk med trommelsnurpar.

Til utbetringar av eit anlegg for transport av levande sei og praktiske forsøk er det meinings å leige m/s «Støttværingen» i 2—3 veker.

Lange/brosme

Det er sett av midlar til botnfiske med garn etter lange på kysten frå Sogn og Fjordane til Krossfjorden i området Skotningen—Selbjørnfjorden i april—juni.

Steinbit

Det blir forsøksfiske og rettleiing for flåten på bankane utanfor Finnmark og Nord-Troms. Dette blir i tida april—juni.

Blåkveite

Til line og garnforsk etter blåkveite nordover frå Nordvestbanken blir det gitt driftstilskot.

Makrell

Fem båtar skal leigast til forsøksfiske med drivgarn og leiting etter makrell frå Oslofjorden til og med Trøndelag. Ein båt skal prøvefiske med drivgarn i området Trøndelag—Fræna.

I mai og juni blir det merking og prøvetaking av makrell i den sørlege del av Nordsjøen, vest av Storbritannia og i Kanalen. Det skal leigast ein ringnotsnurpar på 150 fot.

Pigghå

I samråd med Havforskningsinstituttet blir det leiting etter og undersøksar av pigghå.

Reker

Det er sett av midlar til leiting/forsøk/kartlegging av felt og prøvetaking av reker.

Dessutan blir det fire tokt kvart på 3 veker for å kartlegge omfanget av bifangst i reketrålfangstane i Nord-Norge. Til dette skal det leigast ein reketrål på 50—60 fot. Under rekefisket ved Vest-Grønland blir det sendt med ein norsk observatør som skal skaffe data som grunnlag for å vurdere rekebestanden, og for å vurdere den mengde fisk som blir fanga av reketrål.

Snurrevad

Utanfor Nord-Troms blir det kartlegging av nye snurrevadfelt.

Trålflåten

Trålflåten vil få ein etter måten stor sum til rettleiingsteneste, og det blir prøvefiske med trål etter reker, industrifisk, konsumfisk langs revkanten og bankane sør for Lindesnes og vestover til ulike årstider.

Trål forsøk

FTFI skal halde fram med å utvikle selektive reketrål, og til dette må det leigast ein 100 fots

båt i tre veker i mai og i tre veker i august/september.

Det blir også forsøk med ein nykonstruert kolmuletrål, og til dette blir det leid ein båt i tre veker i februar/mars og i fire veker i juli/august.

Akkar

Forsøka med fangstteknikk, fangstbehandling og konservering av akkar under leiing av Havforskningsinstituttet vil halde fram også i 1980.

Ruser/teiner

FTFI skal også gjennomføre utprøving av mindre teiner som er eigna til bruk i kystflåten, og det skal leigast ein båt i 3 veker. Det skal gjevast stønad til innkjøp av sjørepsteiner, og det blir teinefiske etter brosme og lange.

Autoline

Til prøvefiske med Mustad miniline i Finnmark—Troms er det sett av midlar, og prøvefisket sker i regi av FTFI.

Opp tak av tapte fiskereiskap

I området Stordjupta—Nordvestbanken blir det sett i gang «oppfisking» av tapte fiskereiskap.

Nordsjøutvalet sitt program

Fondet for fiskeleiting og forsøk vil løye 4 mill. kroner til Nordsjøutvalet sine forsøk i 1980, og midlane vil venteleg bli nytta til leiting etter nye garnfelt, forsøk med snurrevad og partrål forsøk.

Sjøkreps

I regi av FTFI blir det forsøksfiske etter sjøkreps på Møre, i Sogn og Fjordane, i Hordaland og eventuelt i Trøndelag.

Energisparing

Flåten er for tida svært interessert i tiltak som kan redusere brennoljebruken, og slike tiltak vil bli utprøvd om bord i m/s «Kystfangst».

Til dels gode registreringer av sei og industrifisk i områdene rundt Shetland og på Tampen

Rapport fra tokt med «Michael Sars» 26. nov.—6. des. 1979

Av Helge Otterlei, Fiskeridirektoratet

I slutten av november og begynnelsen av desember var forskningsfartøyet «Michael Sars» på tokt i områdene rundt Shetland og Tampen for å drive leitung og forsøksfiske etter sei og eventuelt andre drivverdige forekomster. Fiskeridirektoratet har i seinere tid hatt tankar om et forsøksfiske etter konsumfisk i områdene rundt Shetland, og det var disse tankene som nå ble salt ut i livet.

Garnfiske

I områdene som ble undersøkt var det mange gode registreringer av sei som var brukbare for garnfiske. Bandstørrelsen på garna vil nok være viktig for resultatet av fisket. Figur 1 viser områdene som ble undersøkt. Nærmere opplysnin-

ger om fangstresultatet på de ulike stasjonene kan fås i Fiskeridirektoratet.

Industrifiske

I store deler av det undersøkte området ble det registrert gode forekomster av industrifisk. Forsøkstrekk med stormasket trål viste at forekomstene var øyepål. Forsøksfiske i februar i 1979 viste også gode forekomster av industrifisk, og da på grunnere vann enn vanlig. Mange steder var bunnforholdene neppe de beste, men det ville sikkert ikke bli problem å konstruere redskap som egner seg.

Konsumtråling

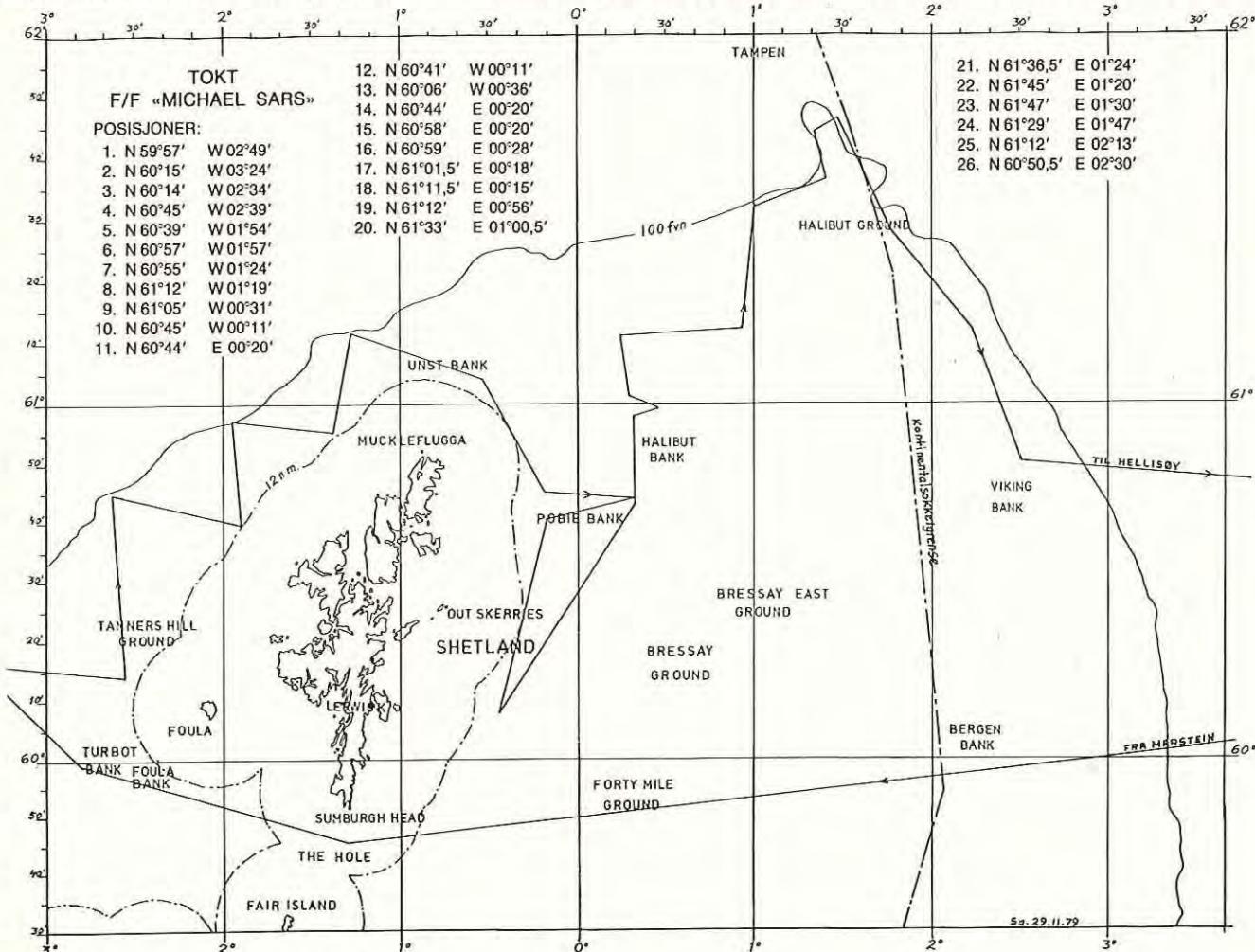
Enbåtstråling etter konsumfisk

drives det litt med i det undersøkte området, men i svært liten utstrekning av norske trålere. Enkelte steder burde det være bra forhold for partråling, og sommerhalvåret er den mest aktuelle forsøksperioden.

Mulighetene

For å kartlegge hvilken tid av året som er den beste fisketida, bør det sendes ut forsøksbåter som kan dekke de aktuelle årstidene best mulig. Det burde være aktuelt med forsøksfiske både med garn, enbåtstrål, partrål og industritrål.

Forsøksfiske bør komme i gang så snart som mulig, slik at norske fiskere kan utnytte de fiskemuligheter som finnes i disse områdene.

Oversikt over det undersøkte området.

Nødvendig med ekstraordinære tiltak for å berge norske tråler-rederier

Den økonomiske situasjon for trålerederiene er meget alvorlig. En rekke rederier har ikke hatt overskudd siden 1974. Svært få rederier har gått med overskudd siden 1977. Uten ekstraordinære tiltak vil sannsynligvis mange rederier få store problemer i løpet av 1980.

Dette er konklusjonen i en utredning om trålrederienes økonomi som professor Terje Hansen ved Handelshøyskolen i Bergen har gjort for Fiskeridepartementet. Utredningen ble lagt fram like før årsskiftet.

I utredningen har professor Hansen tatt for seg egenkapitalsituasjonen i rederier med til sammen 65 trålere. Ved utgangen av dette året vil sannsynligvis egenkapitalen være negativ i rederier med 34 av disse trålerne. I rederier med ytterligere 15 trålere vil den muligens være negativ. Rederier med til sammen 13 trålere er ikke med i denne analysen, men det er grunn til å tro at den økonomiske situasjonen i disse rederiene er vesentlig bedre heter det i utredningen.

Lavere fangstgrunnlag

Samtidig som de fleste trålrederier har store økonomiske problemer, vil fangstgrunnlaget i perioden 1980—84 ble betydelig lavere enn det var i 1970-årene. Professor

Hansen regner med at ferskfisk- og frysetrålerne vil kunne fiske 80—84 000 tonn rund fisk i denne perioden. I 1977 fisket disse trålerne 136 000 tonn, og i 1978 124 000 tonn.

I utredningen pekes det på at trålerne i den neste 5-års perioden vil bli stilt overfor stigende fangstkostnader, særlig som en følge av høyere bunkerpriser. Dessuten regnes det med en viss reduksjon i belastningsevnen til frysene på grunn av mindre utnyttelse av kapasiteten, og som en følge av nødvendige investeringer for å få til et bedre arbeidsmiljø.

Som en følge av det reduserte fangstgrunnlaget i perioden 1980—84 er det en betydelig overkapasitet i trålflåten. Det er derfor nødvendig med en reduksjon i fangstintnsatsen.

Mindre fangstintnsats

I utredningen er det lagt fram tre alternativer som gir en mindre fangstintnsats. De to første går ut på at 50 trålere får fiske med samme fangstintnsats som i 1978, mens 28 trålere enten selges eller legges i opplag. Det siste alternativet går ut på at hele flåten på 78 trålere fisker deler av året. Det betyr at hver tråler må ut av fisket i trefire måneder. Alle alternativer vil stort sett gi de samme konsekven-

ser for sysselsettingen og råstoffleveransene til frysene, mener professor Hansen. Alternativet som går ut på salg av 28 trålere vil bli det klart rimeligste. Likevel vil dette alternativet, selv med de støtteordninger som finnes, gi et forventet årlig underskudd på en million kroner for hver av de 50 trålere som fortsatt skal fiske. Trålerne vil dermed trenge betydelige tilskudd i den kommende 5-års perioden dersom driften skal opprettholdes.

Styrke egenkapitalen

I utredningen er det også vurdert nødvendige tiltak for å styrke trålrederienes egenkapital. Dersom den nåværende rederistrukturen beholdes, vil det kreve en gjeldsanering og styrking av egenkapitalen som beløper seg til 120—180 millioner kroner. Blir det en styrt sanering av trålrederier, vil kreditorene tape anslagsvis 100—140 millioner kroner. Etter en slik sanering vil det være igjen rederier med 40—45 trålere, og disse vil utgjøre kjernen i en framtidig trålernæring. Disse rederiene vil ha behov for en forbedring av egenkapitalen på 20—40 millioner kroner. En vesentlig del av dette vil kunne reises av de enkelte rederier, heter det i utredningen fra professor Terje Hansen.

Fiskeridirektøren dreg tilbake ei rekke løyve for reketråling

Båtar som har løyve til å drive trål-fiske etter reker, men som ikke har nytta løyet på 2 år, kan få løyet trekt tilbake, og Fiskeridirektøren har nå bestemt å trekke tilbake følgjande reketrålløyve:

— Klarens Østebøvik, Muslands-våg, for «Borgøybuen» R-110-TV

- Atle Remme, Vatne, for «Remegg» M-75-H.
- Marselius Halvorsen, Vedavågen, for «Veagutt» R-594-K.
- Leif Andreassen, Værøy, for «Værøyværing» N-20-VR.
- Gunbjørn Andersen, Sørvågen, for «Reienbuen» N-26-MS.

- Idar Simonsen, Mefjordvær, for «Nontind» T-207-BG.
- Mathis Kvitberg, Kvalsund, for «Vargsundfisk» F-75-KD.
- Torleif Hammer, Berlevåg, for «Gjendem» F-17-B.
- Svein Arne Landro, Egersund, for «Steggsund» R-5-ES.
- Brødr. Torsen, Åkrehamn, for «Mostein» R-370-K.
- Kåre Thevik, Aure, for «Thevik» M-48-AE.

Rettledningstjenesten i fiskerinæringen bygges ut og blir statlig

Rettledningstjenesten i fiskerinæringen skal nå bygges ut og omorganiseres, og den blir en ren statlig tjeneste. Det er regjeringen som går inn for dette i en melding til Stortinget som ble lagt fram nylig.

I meldingen går det ellers fram at informasjonskontoret og kontoret for rettledningstjenesten i Fiskeridirektoratet blir slått sammen. Det nye kontoret skal også dekke Norges Fiskeriforskningsråds behov for å sende ut informasjon. I Fiskeridepartementet blir det opprettet et nyt kontor for forskning og rettledningstjeneste.

Rettledningstjenesten i fiskerinæringen ble opprettet ved lov i 1971. I kommunene består rettledningstjenesten av kommunal fiskenemnd og fiskerirettleder. Fiskenemndene skal gi uttalelser i alle fiskerisaker som er av interesse for kommunen. Fiskerirettlederne skal gi fiskere og andre med tilknytning til næringen rettledning om tjenlige og effektive fartøyer, fangstmetoder, utstyr, redskaper, utdannelse osv., og arbeide for å høyne de faglige kvalifikasjoner hos fiskerinæringens utøvere. Det er i dag opprettet totalt 50 fiskerirettlederstillingar. På fylkesplanet består fylkesrettlednings-tjenesten av fiskeristyre valgt av fylkestinget, og fiskerisjef ansatt av Fiskeridepartementet. 8 fiskerisjefstillinger er opprettet, Fiskerisjefen representerer Fiskeridepartementet og den sentrale rettledningstjenesten og koordinerer den lokale rettledningstjenesten. Den sentrale rettledningstjenesten er i dag lagt til Fiskeridirektoratet i Bergen.

Bakgrunnen for at regjeringen nå går inn for en styrking av rettledningstjenesten, er en utredning (NOU 44-1978) som en arbeidsgruppe oppnevnt av Fiskeridepartementet i 1978. I utredningen heter det at rettledningstjenesten har fungert tilfredsstilende, men at den nå må bygges ut. Arbeidsgruppen har bl.a. foreslått at det opprettes 24 nye fiskerirettlederstillingar og 15 nye konsulentstillingar ved fiskerisjefkontorene i tidsrommet 1980—83.

I Fiskeridepartementets merknader i Stortingsmeldingen som nå er lagt fram heter det at det er et sterkt behov for å styrke rettledningstjenesten på alle plan. Departementet finner det likevel vanske-

lig ut fra den budsjettmessige situasjonen, å kunne gå inn for en opprappningsplan for nye stillinger. Spørsmålet om nye stillinger blir tatt opp i forbindelse med de årlige budsjetter.

Kunngjøring fra Garantikassen for fiskere

EKSTRAORDINÆRT TILSKOTT ATLANTO-SKANDISK SILD HØSTEN 1979

Fiskeridepartementet har i medhold av Stortingsvedtak fastsatt følgende retningslinjer for ekstraordinær garanti ved forbud mot fiske av atlantoskandisk sild høsten 1979:

- «1. Maksimal garanti 6 uker pr. mann (kr. 3 600).
- 1. Innvilgningstidspunkt med virkning fra 1. oktober 1979.
- 3. Utbetaling skal bare finne sted til fiskere som kan dokumentere deltagelse i sildefiske i 1978 og er ført opp på blad B i fiskermanntallet.
- 4. Fiskerne skal ikke komme inn under annen gjeldende garantiordning.
- 5. Fiskere som har hatt annen inntekt i perioden 1. oktober—23. desember, skal først dekke egengarantien inntil 6 uker, og det resterende skal deretter gå til fradrag i tilskottet, jfr. pkt. 4.»

Fiskeridepartementet har videre truffet bestemmelse om at innmeldingsplikten ikke blir gjort gjeldende for denne ekstraordinære ordning.

Krav om tilskott fremmes på gjenpart av oppgjørsskjema C, attestert av kommunekassereren. Kravet skal bare omfatte de fiskere inkl. hovedmann som er fast med farkosten under sildefiske og som fyller kravene i henhold til pkt. 3. Dersom farkosten har deltatt i fiske høsten 1979, skal også mannskapet under dette fiske tas med på C-skjemaet, men med tydelig forklaring om «Fast mannskap under sildefiske» og «Mannskap under fiske høsten 1979».

Bekrefteelse for deltagelse i fiske etter atlanto-skandisk sild 1978, skal følge med C-skjema for perioden 1.10.—23.12.79.

Den som ikke kan legitimere deltagelse med salgslagsmedier, må sende søknaden om tilskott fram gjennom den kommunale fiskenemnd i hjemstedskommunen.

Vi gjør uttrykkelig oppmerksom på at all fangst og inntekt i tiden 1.10.—23.12.79 må tas med på C-skjemaet.

Krav om tilskott for ekstraordinær garanti for atlanto-skandisk sild høsten 1979 sendes

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Boks 519

7001 Trondheim

Utolmodige fiskebåtatreiarar krev handling — ikkje ord — frå norske fiskeristyresmakter

Fra representantskapsmøtet i Fiskebåtredernes Forbund i Haugesund har vi samla ein del sentrale utsegner fra Forbundet sin formann, Per Sævik, frå fiskeriminister Eivind Bolle, ambassador Helge Vindenes og havforskningsdirektør Gunnar Sætersdal. Utdraga her gir ikkje på nokon måte eit utfyllande referat av dei fire sine innlegg, men skulle likevel gi et bilete av ulike synspunkt i ein del hovudspørsmål.

Per Sævik

Fiskebåtredernes Forbund meiner at styresmaktene må ha tatt ein avgjerd i spørsmålet om Jan Mayen-sone innan eit par månader. Formannen, Per Sævik, sa det slik: Som organisasjon skal vi oppstre lovleg, men det er også klart at vi fiskarar har betalt den pris det er rimeleg å forlange av oss. Styresmaktene kan ikkje vente at vi som organisasjon skal oppstre som vaktbikkjer på styresmaktene sine premisser. Når det gjeld Jan Mayen, er det berre ei mening mellom dei som representerer den havgåande del av fiskeflåten. Det er det som sto på fanene til dei første arbeidarforeningane her i landet: «Gjør din plikt og krev din rett». Vi gjorde vår plikt då vi stoppa fisket i haust slik styresmaktene bestemte. Å gje oss vår rett står dessverre enno igjen, sa Per Sævik. Han la til at dersom det ikkje kjem ei avgjerd i Jan Mayen-spørsmålet snart, kan denne saka bli ut av hendene på organisasjonen. Med andre ord: Faren for ville aksjonar vil bli særstak. Sævik peika vidare på at når Island no vil fiske 100 000 tonn lodde i vinter, så blir det særstak vanskeleg å få norske fiskarar til å forstå at bestanden ikkje tåler særleg beskatning frå norsk side når ein kjem til mai/juni.

«Vi skal vidare fram» — dette er vårt motto for framtida, sa Per Sævik. Vi må gå inn i 80-åra med augene retta mot framtida, og alt no vere førebudd på at vi ikkje kan løye 80-åra sine problem med 70-åra sine virkemiddel. Støtteavtalen for 1980 gir signal om større forståing for næringa sine problem. Det er også positivt at det er løvd pengar til fiskeleiting og forsøkstiske. Strukturtiltaka er også ein ting vi er takksame for. Ringnotflåten er for stor, og dei fleste vil nok akseptere ein reduksjon, dersom det skjer frivillig. Det mest negative med støtteavtalen er at ein ikkje kom fram til noko resultat med omsyn til bunkerprisane, og at den garanterte avrekningsprisen for olje og mjøl sjølv sagt er altfor låg til å oppretthalde ei økonomisk forsvarleg drift.

Om tilhøvet mellom fiskar og forskar sa Sævik mellom anna: Forskaren og fiskaren snakkar ofte forbi kvarandre. På mange område finn vi ein skyttargravmentalitet som ingen er tent med. På fiskarhald føler vi ofte at det berre er forskarane sitt syn styresmaktene tek omsyn til. Med større respekt for kvarandre sitt arbeid kunne vi ha vore komne eit stykke vidare. At det av fiskarane ofte vert brukt altfor sterke ord er rett.

Eivind Bolle

— Vi har nådd botnen når det gjeld problema for norsk fiskerinæring. Nå er vi på veg oppover. Men omstillingssprosessen vi er inne i er heilt nødvendig. Vi skal lukkast der som vi arbeider saman. Fiskeriminister Eivind Bolle la opp til optimisme i talen sin til Fiskebåtredernes Forbund.

Fiskeriministeren innrømma villig at det var ei belastning for norske styresmakter å stoppe det norske loddefisket ved Jan Mayen frå 20. august i fjor. Men vi gjorde det i tillit til at det ville lette konsulasjonane med Island, og vi må derfor beklage utviklinga i det islandske loddefisket sidan den tid, sa Bolle. Det store islandske loddefisket og eit sterkt auka fiske av tredjeland på andre fiskeslag i Jan Mayen området, viser at det er nødvendig å kome fram til ei tillredsstillande løysing på Jan Mayen spørsmålet med det første. Sjølv om eg er klår over at allmennpolitiske og utanrikspolitiske tilhøve kan trekke i ei anna retning enn dei fiskeripolitiske, vil eg sette mykje inn på at vi skal nå fram til ei løysing som i stor grad sikrar dei norske fiskerinteressene både på kort og lang sikt, slo fiskeriministeren fast.

Fiskeriministeren sa seg godt nøgd med kvoteavtalen mellom Noreg og EF for 1980, og la særleg vekt på at vi får oppretthalde linefisket ved Storbritannia og at vi har same kvote av brisling og kolmule som i 1979. EF-avtalen for 1980 har med ein pasus om at dersom ein part innan 1. april ikkje har vedtatt reguleringstiltak i samsvar med kvoteprotokollen, står det den andre parten fritt til å sette i verk nødvendige tiltak. Dette vil medføre at ein om ønskeleg kan fri seg frå kvoteavtalen, ein kan forhandle om nye kvotar, eller gjennomføre avgrensingar i motparten sitt fiske i eigen sone. Det er Noreg som har kravd å få dette

med i protokollen på bakgrunn av manglande gjennomføring av tidlegare kvoteavtaler frå EF si side.

Om lønsemda i flåten sa Eivind Bolle at utviklinga i oljeprisane kanskje er den faktoren som skaper størst uvisse om havfisketflåten si lønsemde i framtida. Men fiskeriministeren opna døra på gløtt for subsidiering av drivstoff til fisketflåten.

For ringnotflåten er overkapasiteten det største problemet. Styresmaktene har sett i verk tiltak som tar sikte på å redusere flåten. 24 ringnotfartøy har fått tilslagn om offentlege midlar til kondemnering. I ringnotflåten står det nå att 255 konsesjonar med ein total fangstkapasitet på 1402000 hl.

Fiskeriministeren gjekk sterkt til åtak på dei trugs-mål om aksjonar som er komne frå grupper i fiskeri-næringa. «Det har ikkje mangla på innlegg og resolu-sjonar som har måla tilstanden svartare enn reali-tetane har gitt grunnlag for. Få dagar før jul opplevde vi ein ny resolusjon der det blei trua med aksjonar og meir til dersom krava ikkje blei oppfylt snarast. Og eg hadde nær sagt som vanleg var det ei av dei mest ressurssterke gruppene som var ute med storslegga», sa Bolle med klår adresse til Nordland Fisketartøy-forening. «Opne trugsmål vil ikkje føre fram, dei må avvisast. Det er i fellesskap vi skal finne fornuftige løysingar som tener heile norsk fiskerinæring», kon-kluderte fiskeriminister Bolle.

Helge Vindenes

— Årsaka til ressurskrisa fiskeria er ikke i er ikke på nokon måte å finne i det nye systemet med 200 mils-soner.

Eg er tvert imot ikke i tvil om at denne krisa ville ha vore enda meir alvorleg dersom ikke sonene hadde kome. Mistilhøvet mellom fiskekapasitet og tilgjenge-lege ressursar ville da ha vore enda meir skrikande. Dette var ein av ambassadør Helge Vindenes sine konklu-sjonar da han på møtet i Fiskebåtredernes Forbund gjorde greie for fiskeria sett i lys av det nye hav-retsregimet.

Vi må innsjå at det aldri har vore muleg for norske styresmakter å gi noko løfte om å oppretthalde eit uendra norsk fiske ved andre land sine kyster og i same omfang etter utvidinga til 200 mil. Det som Regjeringa ga tilslagn om var at den ville prøve å ta vare på fiskerinteressene våre gjennom avtaler med andre land. Dette er blitt gjort, og eg kan ikke sjå at det er rimeleg å legge skulda på Regjeringa for dei problem som norsk fjernfiske har fått. Vi må innsjå at etter ut-vidinga til 200 mil er det ikkje råd å oppnå større rettar i eit anna land si sone enn vedkomande land sjølv er villig til å gi oss. Vidare må vi innsjå at den nedfisking av einskilde Nordsjø-bestandar som har skjedd også frå norsk side nå råkar oss sjølv. I større grad enn hittil må vi konsentrere fisket om dei bestan-dar som ikke er nedfiska, og der vi ikke har greidd

å fylle dei kvoter vi har fått frå EF, sa ambassadør Vindenes.

Det er kritisert at norske fiskarar i visse tilfelle må tale ei hardare regulering enn utanlandske fiskarar. Etter mi vurdering er dette ein kritikk som skyt over målet. Sjølv om vi stundom kan konstatere at mot-partane våre ikke handhevar inngåtte kvoteavtaler, kan vi ikke utan vidare konkludere med at heller ikke norske fiskarar bør vere bundne av avtalene. Konsekvensane av dette må i kvart tilfelle vurderast nøyne. Vi må ta omsyn ikke berre til ønsket om full like-behandling for norske fiskarar, men også til behovet for å bevare fisken i havet. Ei anna sak er det når norsk måtehald ikke vil kome bestanden til gode, men berre vere til føremoen for utanlandske fiskarar.

Om Jan Mayen spørsmålet sa ambassadør Vindenes at Regjeringa legg vekt på å løyse spørsmålet om ei sone ved Jan Mayen forhandlingar med Island. Vindenes understreka at visse utanrikspolitiske sider spelar ein vesentleg rolle i Jan Mayen spørsmålet.

Ambassadør Vindenes avviste elles tanken om felles inspeksjonsrett i norsk sone, sovjetisk sone og «grå-sonen». På eit direkte spørsmål om Færøyane kan nekte å gi Noreg kolmule som er ein overskots-bestand, svara Vindenes at kyststaten er forplikt til å stille eit eventuelt overskot til rådvelde for andre land. Men dersom Færøyane nektar oss å fiske på overskotet, finst det ingen domstol som kan avgjere tvisten, og vi kan heller ikke ta oss til rette på eiga hand i færøysk sone.

Gunnar Sætersdal

Fiskebåtrederernes Forbund var særleg interessert i å høyre kva havforskningsdi-rektør Gunnar Sætersdal hadde å seie om islandingane sitt planlagte overfiske av loddekvoten, og Sætersdal var klår i sin dom: Det plan-lagde islandske toktet i januar for å kartlegge innsiget av lodde, kan ikke gi noko godt mål på storleiken av bestanden. Gode bestands-mål her er heller aldri greidd å oppnå under innsiget i Bar-rentshavet. Den beste tida

for å vurdere bestanden i Jan Mayen/Island området er september/oktober. Norske havforskarar har ikke fått noko tilbod om å vere med på januar-toktet, og ville ha takka nei til eit slikt tilbod fordi toktet har liten verdi.

Om fordelinga av lodda i Island/Jan Mayen området sa Sætersdal at denne i første omgang kan baserast på ei førebels fastsetting av totalkvoten. Etter at den endelege kvoten er bestemt, kan den norske delen justerast i høve til den norske kvotedelen året etter. Sætersdal slo fast at fordelinga av lodda er eit spørsmål som forskarane ikke har noko med å gjere.

Sætersdal tok elles føre seg dei mer langsiktige ut-siktene for dei ulike ressursane, eit tema «Fiskets Gang» vil kome nærmere attende til.

Garantiperiodene for fiskeriene i 1980 er fastsatt

Styret i Garantikassen for lottfiskere og Garantikassen for prosentfiskere og fangstfolk har for året 1980, med Fiskeridepartementets godkjennelse, fastsatt følgende begrensninger i garanti-ansvaret for de enkelte fiskerier:

I. Lofotfisket og skreifiskeriene, skrei-, torsk- og seiifisket i og på Eggakanten.

1. For lofotfisket, skreifiskeriene i ytre strøk utenom Lofoten— Finnmark og for vårtorskefisket i Finnmark gjelder for hvert enkelt fiske en maksimal garanti på 10 uker pr. mann. For de fiskerier hvor oppsyn er etablert, begrenses garantien av oppsynstidens varighet.
2. For kombinasjonsdrift lofotfiske/ skreifisket Lofotens ytterside, skreifiske Vesterålen og skreifiske Møre—Salten gjelder en maksimal garanti på til sammen 14 uker pr. mann. Det samme gjelder for kombinasjonsdrift skreifiske Toms ytterside/lofotfiske og for skreifiske Troms ytterside/Breivikfjorden.
3. For fisket i og på Eggakanten gjelder en maksimal garanti på 12 uker pr. mann for hver periode i følgende tidsrom:
 - a) 2/1—30/4.
 - b) 1/5—31/8.
 - c) 1/9—23/12.
4. For skrei-, torsk- og seiifisket i ytre kyststrøk gjelder en maksimal garanti på 12 uker i tidsrommet 2/1—30/4 og en maksimal garanti på 10 uker i tidsrommet 1/9—23/12. Før innmelding kan godkjennes må den som er ansvarlig for driften legge frem legitimasjon som viser at han er innført i fiskermanntallet blad B.

II. Sild-, lodde- og makrellfiske m.m.

For fiske etter sild, lodde, makrell, brisling, tobis, øyepål, kolmule og polartorsk med snurpenot og trål på norskekysten og andre områder hvor tilsvarende fiske drives, gjelder følgende bestemmelser:

1. januar—april:

For tidsrommet 2/1—30/4 gjelder en maksimal garanti på 16 uker pr. mann. Loddefisket kan ses som én oppgjørsperiode og beregning av minstelott kan skje særskilt i forhold til det øvrige sildefisket innen rammen av den maksimale garanti.

2. mai—august:

For tidsrommet 1/5—31/8 gjelder en maksimal garanti på 10 uker pr. mann.

3. september—desember:

For tidsrommet 1/9—23/12 gjelder en maksimal garanti på 12 uker pr. mann.

4. For kolmulefisket med trål på fjerne farvann gjelder en maksimal garanti under sesongen på 10 uker.

5. For sommer/høstfisket etter lodde gjelder en maksimal garanti for sesongen på 10 uker.

For pkt. 4 og 5 skal disse begrenses innen rammen av de maksimale garantier for pkt. 1, 2 og 3 og forstås på samme måte som bestemmelsen under pkt. 1, siste ledd.

III. Størlefisket med snurpenot.

Garantien for størlefisket med snurpenot og sløye- og hjelpevirksomhet i forbindelse hermed begrenses til 8 uker pr. mann. Garantien gis innenfor tidsrommet 1/7—30/9.

IV. Seiifisket med snurpenot.

For fisket etter sei med snurpenot, gjelder følgende bestemmelser:

1. januar—april:

For tidsrommet 2/1—30/4 gjelder en maksimal garanti på 12 uker pr. mann.

2. mai—august:

For tidsrommet 1/5—31/8 gjelder en maksimal garanti på 10 uker pr. mann.

3. september—desember:

For tidsrommet 1/9—23/12 gjelder en maksimal garanti på 12 uker pr. mann.

V. Makrellfisket med garn.

Garantien for makrellfisket begrenses til maksimum 10 uker pr. mann for fisket med garn. Garantien gis innenfor tidsrommet 1/5—31/8.

VI. Bankfisket.

For bankfisket, herunder hå- og håbrandfisket, begrenses garantien til maksimum 36 uker pr. mann. Garantien gis innenfor kalenderåret 1980, og med adgang til turvis avregning under forutsettning av drift i minst 4 uke.

VII. Brugde- og småkvalfangst.

Garantien for brugde- og småkvalfangst begrenses til maksimum 10 uker pr. mann for hver enkelt periode innenfor tidsrommet:

- a) 1/4—30/6.
- b) 1/7—30/9.

VIII. Rekefisket.

Garantien for rekefisket begrenses til maksimum 10 uker pr. mann for hver enkelt periode innenfor tidsrommet:

- a) 2/1—30/4.
- b. 1/9—23/12.

Ordningen omfatter farkoster som leverer sin fangst av reker og fisk til salgsdag eller mottakeranlegg godkjent av salgsdag. Ordningen gjelder også for farkoster som selger sin fangst til forbruker der dette skjer med dispensasjon fra og avgift betales til det salgsdag omsetningen er underlagt.

Innmeldingen må være påført bekrefte fra salgsdag eller kjøper godkjent av salgsdag om at farkosten driver regelmessig fiske, og at all fangst av reker og fisk leveres gjennom vedkommende kjøper/salgsdag.

Før innmelding kan godtas må den som er ansvarlig for driften legge frem legitimasjon som vise at han er innført i fiskermanntallet blad B.

Under havrekefisket gjelder garantiperiodene under 1 pkt. 3.

IX. Fiske og fangst på fjerne farvann.

Ved fiske og fangst på fjerne farvann etter reker, sild og annen fisk, som av vedkommende farkost tilvirkes for konsum, begrenses garantien til turens varighet. Det samme gjelder for sel- og kvalfangst i den utstrekning den omfattes av garantiordeiningen.

Garantien for de nevnte fiskerier begrenses for det enkelte fartøy til de anførte maksimale uketall og baseres for

ovrig på det tilskottsberettigede mannskap under turen.

Kostutgifter fratrekkes i Garantikassens oppgjørsavregning med kr. 85 pr. uke pr. mann uten bilag, og for øvrig de faktiske utgifter når det vedlegges bilag.

I de tilfelle hvor det ved fiskets slutt blir sendt inn krav om utbetaling av tilskatt, skal hele fangstkvantumet som er tatt innenfor det tidsrom garantien gjelder for, tas med i regnskapet. Unntak kan gjelde for bankfisket og ellers i tilfelle hvor styret finner det rimelig. Tilskottsbetøpet for hver enkelt mann blir differansen mellom garantibeløpet

for det antall uker turen har vart og lott pr. mann. Såfremt fisket har vart lengre enn garantitiden, kan fangstintekten først nytties til dekning av den overskytende driftstid med den til enhver tid gjeldende ukegaranti, se nærmere kunngjøring om dette.

Det vil for 1980 bli gjennomført differensiert garantert minstelott, dvs. de som har fått innvilget garantert minstelott i løpet av de tre siste foregående år, må tåle en nærmere fastsatt reduksjon av den garanterte minstelottet, se for øvrig særskilt redegjørelse om dette.

Den som driver hjemmefiske må ved

krav om tilskott dokumentere at han til vanlig driver et lønnsomt fiske, sett i relasjon til Garantikassen's ytelse.

Det understrekkes at garantiordnningen, i henhold til Felles vedtekter § 1, er forutsatt iverksatt i fiskerier som normalt kan påregnes å danne grunnlag for lønnsom drift. De som ønsker å få utstedt lånebevis må foreta innmelding til Garantikassen for fiskere, Boks 519, 7001 Trondheim.

De som krever tilskott fra Garantikassen for fiskere plikter å gjøre seg kjent med vedtekter for Garantikassen for fiskere samt forskrifter for minstelottsordningen.

Kunngjøring

VEDTEKTER FOR GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Fiskeridepartementet har den 28.12.1979 i medhold av Stortingsvedtak av 17.12.1979 fastsatt vedtekter for Garantikassen for fiskere.

Vedtektenes fastsetter følgende:

Garantikassen for fiskere har til formål:

- å garantere de fiskere som til enhver tid omfattes av gjeldende garantiordnning en ukentlig minsteinntekt under fiske, i tilfelle dette helt eller delvis slår feil.
- å gjennomføre en ordning med dagpenger (ukepenger) under arbeidsledighet i samband med fiske etter de til enhver tid gjeldende regler.
- å gjennomføre en ferieordning for fiskere i samsvar med de til enhver tid gjeldende regler.

Garantikassen for fiskere har sitt sete i Trondheim.

Fullstendige vedtekter vil bli utsendt så snart disse foreligger trykt. Henvendelser om spørsmål vedrørende ovennevnte ordninger rettes til:

GARANTIKASSEN FOR FISKERE,

Postboks 519

7001 Trondheim. Tlf. 47 977

Kunngjøring fra garantikassen

FORSKRIFTER VEDRØRENDE MINSTELOTTGARANTIER

I påvente av avsluttende behandling av forskrifter vedrørende minstelottgaranti, har Fiskeridepartementet 4. januar 1980 bestemt:

Omfangen av garantiordningen og behandling av krav om tilskott må baseres på de gjeldende felles vedtekter §§ 3–8 og § 12, dog slik at innmelding til garantikassen bortfaller — med mindre lånebevis ønskes utstedt. Fellesvedtektenes § 4 nr. 4 bortfaller, i den utstrekning omhandlede tilfeller vil bli dekket av syketrygden eller arbeidsløysetrygden. Minstelottgarantien er fastsatt til kr. 1 100 pr. uke pr. mann, dog slik at differensiert garanti fortsatt gjelder.

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Verdi av utførelse av fisk og fiskeprodukter, selfangst- og hvalfangstprodukter

	jan.—nov. 1979 kr. 1000
Fisk og fiskeprodukter:	
Fisk, krepsdyr og bløtdyr ..	2 737 935
Fisk, krepsdyr og bløtdyr, tilberedt eller konservert ..	626 503
Sildolje og annen fiskeolje ..	159 686
Tran (herunder haitran og høyvitaminholdig tran og olje) ..	61 397
Herdet fett (fra fisk og sjøpattedyr) ..	205 921
Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr ..	644 651
Tang- og taremjøl ..	4 293
Andre fiskeprodukter ..	62 621
I alt	4 503 007
I alt jan.—nov. 1978	3 931 174

Hvalfangstprodukter:

Hvalkjøtt ..	12 571
Hvalolje ..	—
Sperm- og bottlenoseolje ..	1 101
Hvalkjøttekstrakt ..	15
Kjøttmjøl ..	—
Andre hvalfangstprodukter ..	1 882
I alt	15 569
I alt jan.—nov. 1978	9 144

Selfangstprodukter:

Selolje ..	6
Rå og beredte pelsskinn av sel, kobbe eller klapmyss ..	42 823
I alt	42 829
I alt jan.—nov. 1978	37 061

Skattelette for fiskebåtrederier?

av siviløkonom Bjørn Sælen

Som et tiltak på grunn av de økonomiske vanskelighetene i rederinæringen, er det gitt midlertidig skattelette for rederiselskaper. Bestemmelserne er gitt i lov av 9. juni 1978 om midlertidig tillegg til skatteloven. Ut fra den ordlyd særloven har fått, antar jeg den gjelder for fiskebåtrederier. I særloven brukes uttrykket *skip* samtidig som det henvises til skattelovens § 45 åttende og niende ledd. I de bestemmelser i skatteloven som det henvises til, brukes også uttrykket *skip*, og her omfatter det fiske- og fangstfartøy. I særloven brukes også uttrykket *rederiselskap* når det gjelder avsetninger etter distriktskatteloven. Så vidt jeg kan se, regnes fiskebåter og fangstskuter som skip etter distriktskatteloven når annet ikke er uttrykkelig bestemt. Jeg finner det rimelig at uttrykket *skip* gis samme innhold når det brukes i tilleggsloven som i den ordinære loven som er utgangspunkt, når annet ikke er uttrykkelig bestemt.

I særlovens forarbeider (Ot.prp. 49 1977—78) og i meldinger fra Skattedirektoratet, fremgår det bare at loven er motivert ut fra «den generelle krise innen skipsfarten». Det er ikke sagt noe spesielt om fiske- og fangstvirksomhet, men vi vet at også mange slike rederier har store økonomiske vanskeligheter for tiden. Det er uttrykkelig sagt i loven at som rederiselskaper regnes også skatteyttere som har hatt inntekt av virksomhet som reder, skipsmegler, skipsdisponent eller drift av borefartøy som utgjorde mer enn 50 prosent av nettoinntekten. For å få bekreftet at særloven også gjelder for fiskebåtrederier, tok jeg saken opp med Finansdepartementet i brev av 8. desember 1979. Jeg har imidlertid ennå ikke fått et avklarende svar fra departementet.

Da denne særloven kan få stor økonomisk betydning for enkelte fiskebåtrederier, skal jeg redegjøre kort for den. Det er gitt midlertidig skattelette på følgende områder:

1) Gevinst ved salg eller tap av skip før 1.1.1979 kan benyttes til ekstraordinær nedskriving på skip som er ervervet etter salget eller tapet. Det er tilstrekkelig å bare reinvestere for *gevinsten*, i motsetning til hele salgs- eller erstatningssummen som er de vanlige regler for å oppnå betinget skattefritak. Disse særreglene gjelder bare for 1979 og 1980. (§ 2)

2) Ubrukte skattefrie avsetninger av salgs- og erstatningsgevinster fra før 1.1.1978 kan *inntektsføres* i 1979 istedetfor etterligning i det år gevinsten er avsatt. (§ 1)

3) Ubrukte skattefrie avsetninger etter distriktskatteloven fra 1978 eller tidligere år, kan *inntektsføres* i 1979 og 1980 istedetfor etterligning i avsetningsåret. (§ 3)

Virkningen av reglene under pkt. 1 er at investeringspresset i næringen blir redusert. Rederiene er bare forpliktet til å reinvestere gevinsten og ikke hele salgs- eller erstatningssummen for å oppnå «skattefritak» (egentlig bare en skatteutsettelse). Dette vil bety en mindre belastning av rederienes likviditet.

Virkningene av reglene under pkt. 2 og 3 er mer omfattende. Dersom de ubrukte avsetningene *inntektsføres* mot et underskudd i 1979, kan man unngå skatt på avsetningen. Etter de ordinære regler skal ubrukte avsetninger etterlignes i avsetningsåret. Dette medfører vanligvis høy skatt, fordi man i avsetningsåret ofte har hatt høy inntekt og derved høy marginalskatt. Dessuten må man betale 10 prosent rente p.a. på etterlignet skatt ved ubrukte avsetninger til distriktsutbyggingsfond. (Ikke rente

ved etterligning av salgs- og erstatningsgevinster.) En inntektsføring av avsetninger mot underskudd i 1979 vil imidlertid redusere det underskudd som kan fremføres mot kommende års overskudd (forutsatt drift).

For rederier med underskudd eller lav inntekt i 1979, som er i den situasjon at investeringsfristene for avsetningene er utløpt (5 år for distriktsutbyggingsfond og 8 år for salgs- og erstatningsgevinster), eller må nedlegge virksomheten, kan den nevnte særlov bety store beløp i spart skatt. Dette vil selvfølgelig ha stor betydning for rederienes likviditet.

Særloven har også betydning for rederier som har ubrukte avsetninger uten at investeringsfristene er utløpt. Dersom disse rederiene ikke har planer om å foreta de nødvendige investeringene innen fristene, vil inntektsføring mot et underskudd eller en lav inntekt medføre at man slipper etterligning ett av de kommende år. Selv om skatten derved kommer til «avregning» i et tidligere år enn nødvendig, vil man likevel kunne spare skatt dersom marginalskatten ved inntektsføring (og redusert underskudd til fremføring) er lavere enn marginalskatten i avsetningsåret, eventuelt pluss renter. Ved bruk av særloven vil disse rederiene få frigitt sikkerhetsstillelse for skatt på avsetningen f.eks. i form av sperrede bankinnskudd. Dette vil bety en stor likviditetsforebedring for rederiene. Samtidig vil investeringspresset i næringen bli redusert.

Det hadde vært å ønske at svaret fra Finansdepartementet vil foreligge før innleveringsfristen for selvangivelsen som er utgangen av januar for fiskere og utgangen av februar for partredere (med mulighet for 1 måneds utsettelse).

Lyse utsikter for norsk fisk på det britiske marked

Av fiskeristipendiat Gunvor Holst, London

I Storbritannia er landingene av viktige fiskeslag som torsk, hyse og sei blitt vesentlig redusert de senere årene.

Dette er et resultat av økonomiske soner, redusert adgang til fiskefelt og lavere totalkvoter.

Voldsom økning i importen av fersk torsk og hyse

Som det fremgår av tabell 3 har det vært en formidabel økning av importen av fersk torsk, 393 prosent i kvantum og 663 prosent i verdi fra 1976 til 1978. Hyse ligger også godt an med en økning på 293 prosent i kvantum og 511 prosent i verdi. Mye av denne importen går direkte til foredlingsindustrien som også har merket de reluserte tilførslene av råstoff. Importen dekker på langt nær behovet, i tillegg er den tilgjengelige fisken blitt dyrere, med det resultat at flere fabrikker har gått til innskrenkninger eller nedleggelse.

Tabell 1. Landinger av torsk, hyse og sei, sløyd vekt.

	1978		1977		1976	
	Tonn	£'000	Tonn	£'000	Tonn	£'000
Torsk	125.318	67.003	146.521	76.478	211.120	79.957
Hyse	82.383	39.351	122.931	47.887	127.456	34.857
Sei.....	30.836	8.496	35.155	9.737	40.376	6.971

Med en kvantumsreduksjon i landingene på 40 prosent for torsk, 35 prosent for hyse og 24 prosent for sei er det klart at fiskebehovet må dekkes på annen måte, enten via import eller ved økt forbruk av andre fiskeslag. Britene er vel så konservative i sine matvaner som nordmennene, og det er ikke gjort over natten å få dem til å spise

annet enn det de har vært vant til gjennom generasjoner. Det satses imidlertid en god del fra WFA (White Fish Authority — det britiske fiskeridirektorat) på å få britene til å spise annet enn torsk og hyse. Kolmule og makrell er to aktuelle fiskeslag, og det er laget en rekke oppskrifter hvor disse inngår.

Tabell 2. Landinger av kolmule og makrell.

	1978		1977		1976	
	Tonn	£'000	Tonn	£'000	Tonn	£'000
Kolmule	7.441	527	5.757	258	N.A.	
Makrell	321.408	31.024	186.922	14.673	87.287	5.262

Sterk økning i makrell-eksporten

Som det fremgår av tabell 2 har ikke minst makrellfangstene øket sterkt. Mesteparten av makrellen blir eksportert, fersk eller frosset. Av 1978-kvantumet ble 253 271 tonn eller 79 prosent eksportert. I 1977 ble bare 29 prosent av fangsten eksportert, og den sterke økningen er for det meste resultat av at fabrikkskip vesentlig fra østblokk-

land kjøper direkte på fangstfeltene. Det er også en økning av makrell til konsum i UK. At kolmule er blitt et mer aktuelt fiskeslag går bl.a. frem av de offisielle statistikkene. Før 1977 var kolmule ikke spesielt spesifisert men kom i den store sekken «andre fiskeslag». Men inntil britene er omvendt til kolmule og makrell må det importeres torsk, hyse og sei.

Gjennombrudd for oppdrettslaks

Av spesiell interesse for mange nordmenn er den økte eksporten av laks til UK. Tidligere ble det for det meste eksportert vill laks hit, britene var ikke så begeistret for oppdrettslaks, — fargen var ikke riktig o.s.v. Men med knapphet på vill laks og bedre kvalitet har det i 1979 vært et gjennombrudd for oppdrettslaks i Storbritannia. Prisene har det heller ikke vært noe å klage på.

Totaltallene inkluderer såvel Atlantehavslaks, Stillehavslaks som oppdrettslaks. Størstedelen av den laksen som kommer til UK er frosset, og Stillehavslaks er dominerende på markedet. Prismessig sett ligger den imidlertid lavere. Den ferske laksimporten domineres av irsk laks.

Importen av frossenfisk som er vist i tabell 5 gjenspeiler imidlertid ikke reduksjon i fangstene på samme måte som importen av fersk fisk. En viss økning i filetimporten har det vært de siste årene, her går det meste til videreforedling. Bare en mindre del er pakket/importet for konsumsalg.

Tabell 3. Import av fersk eller kjølt torsk, hyse og sei.

	1978		1977		1976	
	Tonn	£'000	Tonn	£'000	Tonn	£'000
Torsk	43.253	20.886	16.273	7.709	8.768	2.736
Hyse	5.349	2.788	1.060	489	1.361	456
Sei.....	2.908	746	2.239	606	798	105

Tabell 4. Import av laks, fra Norge og totalt.

	1978		1977		1976	
	Tonn	£'000	Tonn	£'000	Tonn	£'000
Fra Norge						
Laks, frossen ..	32	122	7,9	32	7,8	21
fersk	197	735	57,9	283	122,7	527
Til UK totalt ..	4.770	11.488	3.271	7.564	4.699	11.336

Tabell 5. Import av frossenfilet.

	1978		1977		1976	
	Tonn	£'000	Tonn	£'000	Tonn	£'000
Torsk til:						
konsum	686	790	832	910	2.482	1.809
catering	28.467	33.063	20.640	22.530	35.970	28.380
industri	17.403	19.937	13.542	15.869		
Hyse til:						
konsum	94	142	51	69	417	372
catering	4.961	5.265	2.286	2.539	5.782	4.860
industri	1.801	2.130	1.663	1.971		
Sei til:						
konsum	6	6	107	42		
catering/						
industri	1.861	1.195	664	423		

Tabell 6. Norges andel av importen til UK.

	1978		1977		1976	
	Tonn	% av £'000 total import	Tonn	% av £'000 total import	Tonn	% av £'000 total import
Frossen filet	37.227	42.584 56%	29.240	33.133 59%	36.747	28.731 70%
Annen frossen fisk ..	4.545	3.001 13%	4.682	2.954 7%	3.589	2.152 6%
Fersk/kjølt fisk	2.802	1.151 3%				
Skalldyr			2.730	5.557 14%	3.167	4.265 15%
Totalt fra Norge ...			37.293	43.031 18%	45.081	38.195 23%

Norge holder stillingen

Når det gjelder Norges andel av importen til UK, ligger det på ca. 20 prosent pr. år. En del variasjoner er det innen de forskjellige produkter, men jevnt over holder vi vår del av markedet. Det ser ut iflg. tabell 6 at importandelen av frossen filet har gått noe ned, muligens kompenseres det ved økning av ferskfisk.

Etter hvert bør en begynne å regne med at Canada blir en sterk konkurrent på det britiske markedet og på kontinentet for øvrig. I 1977 importerte UK 11 539 tonn fisk fra Canada, i 1978 ble det importert ca. 9000 tonn frossenfilet og frossenfisk fra Canada.

De viktigste importhavnene for norsk fisk har i alle år vært North

Shields og Grimsby. North Shields har først og fremst vært importhavn for ferskfisk, mens Grimsby har vært importhavn for frossen-fisk, blant annet fabrikktrålerne. Etterhvert kommer det en del fisk over Dover, Felixstowe og Harwich etter som transporten går over fra båt til bil, men fremdeles går størstedelen av varene pr. båt. I midlertid er eksporten av ferskfisk til UK avhengig av rask og regelmessig transport, og med den økningen det har vært av ferskfiskeksporten de siste årene er det å håpe at det kan bli en brukbar løsning.

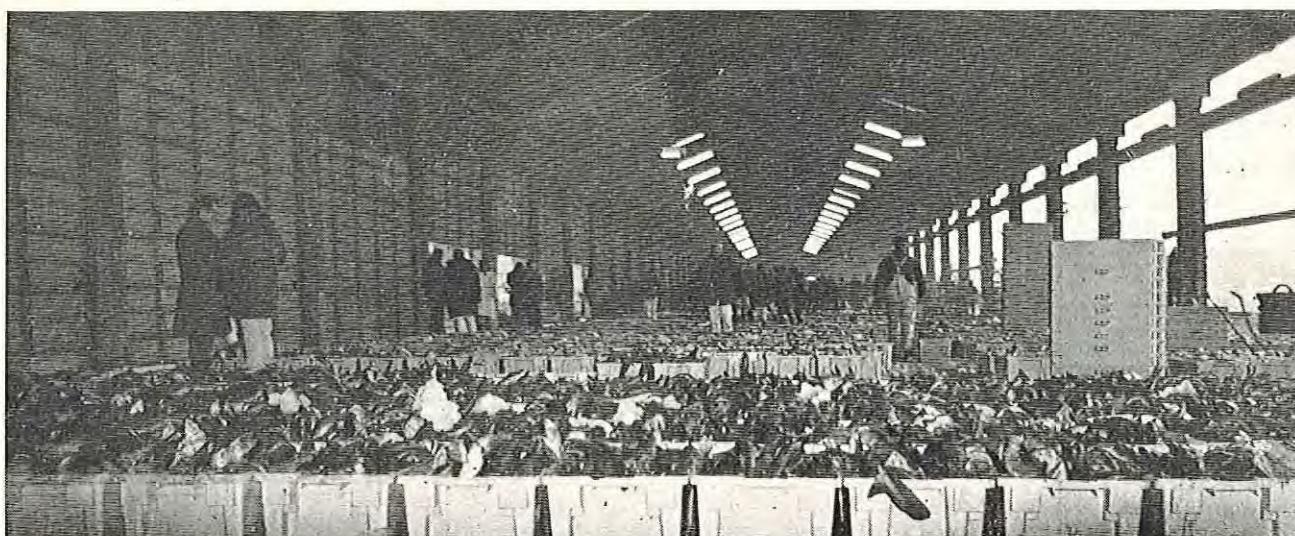
Eksporten fra UK

UK eksporterer også en god del fisk og fiskeprodukter til andre land, hovedsakelig til EF-land. I 1976 ble 100 447 tonn eller 67 prosent eksportert til EF, i 1977 var tallene 109 039 tonn og 54 prosent. De største mottakerlandene er Frankrike, Vest-Tyskland og Nederland, og ferske eller frosne varer utgjør godt og vel 70 prosent. Frankrike importerer også mye skalldyr fra UK, i 1977 var importen på 15 252 tonn, i alt 60 prosent av skalldyreksporten.

Fremtidsutsiktene for norsk fisk i Storbritannia skulle så absolutt være lyse. Norge ligger strategisk til og kvalitets- og prismessig ser det så absolutt ut som vi kan konkurrere om markedet. Problemet blir stort sett om det blir fisk nok.

Auksjonarlusene på de velkjente britiske fiskemarkedene er ikke blitt helt arbeidsløse, men landingene av torsk, hyse og sei har sunket drastisk. (Foto: kas.).

Bortsett fra makrell, har britenes egne fangster av konsumfisk ikke vært tilstrekkelige til å dekke markedet. Dette bildet er tatt på en god dag for fiskemarkedet i Aberdeen. (Foto: kas.).

SMÅNYTT

Lostakstene øker med 10 prosent

Regjeringen har i statsråd gått inn for en økning av takstene for lospenger og for spesielle tjenester som ytes av statslos med gjennomsnittlig 10 prosent. De nye bestemmelsene trådte i kraft 15. januar 1980.

Årsaken til økningen er prinsippet om at skipsfarten skal dekke utgiftene til losvesenet gjennom de avgifter som pålegges fartøyene. Losvesenets inntekter er i dag mindre enn utgiftene. I 1978 kom utgiftene opp i 87,8 millioner kroner, mens inntektene beløp seg til 83,6 millioner. Losvesenets 1980-budgett er på 91 millioner kroner.

Takstene ble sist endret 1. januar 1977.

Sammenslåing av reassuransseinstituttene for fiskefartøy og fiskeredskaper

Reassuransseinstituttet for Fiskefartøy og Reassuransseinstituttet for Fiskeredskaper er fra 1. januar 1980 slått sammen til Reassuransseinstituttet for Fiskeriforsikring. Det er regjeringen i statsråd som har gått inn for dette.

Begge institutter har som formål

å overta fellesassuranser og reassuranser fra gjensidige sjøforsikringselskap når det gjelder fiskefartøy, fraktefartøy, redskaper og utstyr.

«Stålton» får godkjent fryseri

M/s «Stålton» av Tromsø har fått godkjenning for fryseriet om bord. Fryselagervolumet er på 200 kbm, luftfrysaren på 45 kbm og luftfrysekapasiteten er på 7 tonn pr. døgn.

Auka lastekapasitet for m/s «Karoløs»

Åge S. Amundsen, Havøysund, har fått løyve til å overta 1/3 av eideomsretten til m/s «Karoløs» H-47-AV. Til erstating for m/s «Geitung» som er forlist, er det gitt tilslagn om å kunne auke lastekapasiteten for «Karoløs» fra 4 700 hl til 9 000 hl.

Forskningsbåtane på tokt

«G. O. Sars» har i januar halde til i Barentshavet for å kartlegge loddar for gytinnsiget. «Johan Hjort» har vore i sørlege delen av Nordsjøen for å sjå på utbreiing og mengde av brisling i tillegg til ein del andre oppgåver. Tidleg i januar var båten på tokt i fjordområde i Trøndelag/Møre for å gjere akustiske undersøkelsar og åt-

ferdsundersøkelsar. «Michael Sars» har operert i Nordsjøen og på kystbankane frå Vest-Agder til Møre. Her har oppgåva vore å kartlegge føremarkstane av botnfisk på kystbankane, og kartlegge mengde og fordeling av silde- og torskfiskkyngel på Nordsjøplatået.

Trålløyve for «Straumberg»

Oskar Hansen, Hellesvik, har fått løyve til å drive trålfiske etter lodde og polartorsk og etter kolmule vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen nord for 64 grader med m/s «Straumberg» N-2-ÅF.

«Gambler» til Austevoll?

Kommandittselskapet A/S Gambler v/Hallvard Stenevik, Bekkjarvik, har fått samtykke til å overta eideomsretten til m/s «Gambler» SF-19-V. Selskapet får også tilslagn om ringnotløyve for fartøyet, og lastekapasiteten er sett til 5 750 hl. Det er også gitt tilslagn om løyve til å tråle etter lodde og polartorsk og etter kolmule vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen nord for 64 grader. Interessantane i det nye selskapet er Paul Ove Stenevik, Odd Magnus Stenevik, Svein Inge Våge, Leif Audun Njåstad og Hallvard Stenevik. A. Osmundsvåg m.fl., Måløy, kan ikkje rekne med å få ringnot- og trålløyve for eit anna fartøy til erstating for «Gambler».

Kunngjøring

FORSKRIFTER FOR ARBEIDSLØYSETRYGD I FISKE

I medhold av kgl. resolusjon av 21.12.1979 har Fiskeridepartementet den 28.12.1979 fastsatt forskrifter for arbeidsløysetrygd i fiske.

Forskriftene fastsetter følgende kriterier for rett til arbeidsløysetrygd i fiske:

Bestemmelser om tilskott (ukepenger/dagpenger) ved stopp/avbrudd i fisket uten egen skyld gjelder:

- a. Båter som i enkeltilfeller og av ytre foranledning som havari/forlis eller sykdom blir satt ut av drift under fisket.
- b. Ekstraordinære ishindringer for båter som normalt ville deltatt i et aktuelt fiske.
- c. Tilfelle hvor den enkelte fisker ikke kommer på fiske på grunn av mangl på plasser om bord og derfor har meldt seg ledig, ved f.eks. at farcost er gått ned i bemanning på grunn av endring av fangstredskaper.
- d. Tilfeller hvor et fartøy ikke kan komme i gang med fiske på grunn av mannskapsmangel og hvor en del av mannskepet allerede er mønstret på og hvor behovet for ytterligere arbeidskraft er meddelt arbeidskontoret.
- e. Ved streik eller lock-out som iverksettes av partene innen foredlings- og produksjonssektoren på land, og som derved hindrer fiskerne i å levere fangster eller drive fiske.
- f. Dersom det ved klassing/motorbytte oppstår uforutsette forsinkelser som medfører lengre avbrudd enn forutsatt og mannskapet er tilsagt.

Ved uforutsette reguleringstiltak, som medfører stopp/avbrudd i et pågående fiske, såfremt en påbegynt sesong blir avbrutt/stoppet for minst 3 dager før fastsatt totalkvote eller tildelt fartøykvote er oppfisket innen en fastlagt periode. Det gis ikke stonad på grunnlag av generelle kvotereguleringer eller fredningsbestemmelser.

Retten til avbruddstilskott etter disse bestemmelser faller bort såfremt og i den utstrekning vedkommende fartøy, som får sin påbegynte sesong/drift avbrutt eller stoppet, har reelle alternative driftsmuligheter i resterende del av sesongen/garantiperioden.

Forskriftene omfatter samtlige sysselsatte på fiske eller fangstfartoyer, inklusive redrer i stilling om bord på fartoyet.

Dagpengene følger garantilotten og er fastsatt til 1/7 av ukebeløpet. Minste-lotten er kr. 1 100 pr. uke pr. mann fra 1/1.1980.

Forskrifter for arbeidsløysetrygd i fiske vil bli distribuert så snart disse foreligger ferdigtrykt.

Krav om dagpenger fremmes på egne skjemaer som fåes utlevert hos fiskerirettledere og arbeidskontorene. Skjemaene skal attesteres av arbeidskontoret i fiskers/reders hjemstedskommune.

Ved melding om arbeidsløyse/permittering for hele eller deler av fartøyets bemanning, brukes skjemaet

«MELDING OM ARBEIDSLØYSE/PERMITTINGER I FISKE»

Når enkeltperson melder seg ledig benyttes skjemaet

«Egenmelding OM ARBEIDSLØYSE I FISKE»

Melding om arbeidsløyse i fiske sendes fram gjennom det arbeidskontor vedkommende fisker hører inn under eller for permittert mannskap, gjennom det arbeidskontor fartøyet hører inn under.

Henvendelser om dagpengeordningen rettes til

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Postboks 519

7001 Trondheim. Tlf. 47 977

SMÅNYTT

Trålløyve for m/s «Miløy»

Arthur Møllerop, Vestsmøla, har fått løyve til å drive fiske med trål med m/s «Miløy» M-181-SM. Løyvet gjeld industrifisk sør for 64 grader, konsumfisk sør for 65 grader og lodde, polartorsk og kolmule. Løyvet gjev ikkje rett til å fiske etter norsk-arktisk torsk nord for 62 grader.

Ikkje reketrålløyve for m/s «Bastesen»

Steinar Bastesen, Brønnøysund, har fått avslag på ein søknad om å få drive tråling etter reker med m/s «Bastesen» N-400-BR.

«Garmy» får fiske med trål

Fiskeridirektøren har gitt løyve til at Alf Ulland, Hidrasund, får drive fiske med trål med m/s «Garmy» VA-3-F. Løyvet gjeld industrifisk sør for 64 grader, konsumfisk sør for 65 grader, og lodde, kolmule og polartorsk. Løyvet gjev ikkje rett til kvote av norsk-arktisk torsk nord for 62 grader.

Trålløyve for m/s «Rangøy»

Fiskeridirektøren har gitt løyve til at Inge Rangøy, Kårvåg, kan drive fiske med trål med m/s «Rangøy» M-2-AV. Løyvet gjeld tråling etter industrifisk sør for 64 grader, konsumfisk sør for 65 grader, og lodde, kolmule og polartorsk. Løyvet gjev ikkje rett til kvote av norsk-arktisk torsk nord for 62 grader.

Trålløyve for m/s «Ryggefjord»

Olaf Larsen, Havøysund, har fått løyve til å drive trålfiske med m/s «Ryggefjord» F-27-M. Løyvet gjeld fiske etter lodde, polartorsk og etter kolmule i områda vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen nord for 64 grader nord.

Prosjektert snurper/tråler med hovedvekt på lastehåndtering

Av Atle Sangolt, SSF

Rådgivende Gruppe for Lossing av Industrifisk, har som delprosjekt utsarbeidet et generalarrangement og kort spesifikasjon på et kombinasjonsfartøy som skal kunne drive snurping og pelagisk tråling. Lastekapasiteten er ca. 10 000 hl og hensynet til lastehåndtering er gitt prioritert.

Konsulentfirmaet Fiskerstrand og Eldøy, Ålesund, har vært rådgivende ingeniører for prosjektet. FTFI's fartoyseksjon og fangstseksjon har vært konsertert, og en rekke leverandører har bidratt med råd og veiledning. NSFI og Det Norske Veritas har gitt nyttig korreksjon på enkelte sentrale punkter.

1,5—2 mill. m³ fisk losses årlig ved de norske sildoljefabrikkene. Hvert av de omkring 1000 lasterommene i industrifiskeflåten tømmes 15—20 ganger i året. Lossingen foregår nå vesentlig med pumpe, men grabb benyttes også. Fabrikkene besørger lossingen og tar seg betalt for dette arbeidet. Det er gjennom forhandlinger mellom partene i det enkelte tilfellet mulig for rederiene selv å stå for lossingen med tilhørende inntekter på fiskernes hånd, men ordningen benyttes lite. De fleste fiskebåtene er bygget uten tanke på effektivisering av lossingen, og de hjelpemidler man har til rådighet er begrenset. Sammenlignet med resten av fartøyet er mekaniseringsgraden i lasteromsområdet ikke nevneverdig. Lossing av industrifisk er fortsatt en jobb som krever lossearbeidere, selv om antallet av disse i mange tilfeller kan reduseres som følge av de lettelsjer i arbeidet som har fulgt med introduksjonen av lossepumpene.

Lossetiden ligger normalt mellom 1 og 2 timer pr. 1000 hl og varierer stort sett omvendt proporsjonalt med lastevolumet, men års tid, fiskeslag, alder og konservereingsgrad har innflytelse på lossetiden.

Myndighetene har begrenset adgangen til å losse i helgene, og det er ikke uvanlig med ventetid

ved kai på grunn av de restriktive arbeidsbestemmelsene lossearbeiderne er underlagt.

Det arbeid losserne utfører i lasterommene på industrifiskebåtene er ubehagelig, tildels tungt og er ikke uten fare.

Det er på denne bakgrunn Rådgivende Gruppe for Lossing av Industrifisk, som delprosjekt, har latt utsarbeide et generalarrangement og kort spesifikasjon på et kombinasjonsfartøy som skal kunne drive snurping og pelagisk tråling. Lastekapasiteten er ca. 10 000 hl og hensynet til lastehåndtering er gitt prioritert.

Innredning forut, rommelig arbeidsdekk, stor bæreevne og god stabilitet

Som generalarrangementet viser (fig. 1), dreier det seg om et fartøy med lengde 58,80 m.o.a, bredde 12,00 m, dypgående 6,00 m, dybde i riss til shelterdekk 7,60 m. All innredning er plassert forut, og fartøyet har åpent arbeidsdekk over en stor del av lengden.

Deksmaskineriet omfatter trålvinsjer, nett-tromler, snurpevinsj, notvinsj, notruller, ørekalvinsj og kraner, og arrangementet tillater omlegging fra snurping til tråling på meg et kort tid. Både bæreevne og stabilitet vil gjøre det mulig å føre dobbelt sett bruk av hver type uten at dette begrenser lasteevnen. Fartøyet vil kunne få høyeste klasse i anerkjent klassifikasjonsselskap og for øvrig tilfredsstille alle sikkerhetskrav som stilles til denne type fiskefartøyer. Det vil måle omkring 700 brt.

Lengde/breddeforholdet Lpp/B=4,12 er lavere enn for de fleste moderne snurper og bakgrunnen er ønske om bedret initialstabilitet og god utstrekning på GZ-kurven i lastet tilstand og med full utrustning. Fartøyet stikker like dypt som sammenlignbare snurper, og vil kunne losse ved de aller fleste fabrikkene. For å kunne få til en sentral plassering av lastelukene samt plassering av lastetankene midt-

skip, ble all innredning og overbygg plassert forut. Dette gir mulighet for hensiktsmessig plasering av dekksutrustningen, stort areal på tråldekk samt nødvendig areal til 2 notbinger på hhv. 80 og 90 m³ på shelterdekk. Erfaring med moderne kombinasjonsfartøy viser at det er en fordel med god plass på tråldekket for å kunne montere bruket på beste måte.

Fremdrift og manøvrering

Det er avsatt plass for hovedmaskineri i størrelsesorden 1800—2200 kW (2500—3000 BHK), som muliggjør tråling med tung redskap i dypt vann, og forventet fart lastet er 16 knop. Vridbar propell i dyse med Beckerror vil gi akseptable manøvreringsforhold, selv med trålgalgen plassert helt akter slik tilfellet er. Propeldysen som ikke er blitt så vanlig i fiskeflåten som man kanskje kunne vente, vil bidra til forbedret driftsøkonomi i forbindelse med tråling. Den vil også, sammen med bulben i forskipet, redusere stamping i motsjø og dessuten dempe støy fra propell og på den måten øke følsomheten i fiskeletingsutstyret. Under innlasting fra trål beskytter dysen propellen mot trålposen som da ligger rundt akterenden forover langs styrbord side.

Tverrpropell akter er en installasjon som etterhvert er blitt vanlig på snurperne, men det er en kostbar installasjon med svært lav driftstid og betydelige ulemper med hensyn til pris, plassforhold og støy. Tunnelen fører dessuten til forstyrrelser i medstrømsfeltet. Becker-roret kan snu propellstrømmen 90° og gjør tverrpropellen i akterskipet overflødig, idet den nødvendige tverrskipets skyvekraft kan fremskaffes med fremdriftsanlegg uten at dette medfører fare for not i propellen eller andre driftsmessige forstyrrelser.

Som det fremgår av generalarrangementet er fartøyet tiltenkt en utforming på baupropelltunnelen

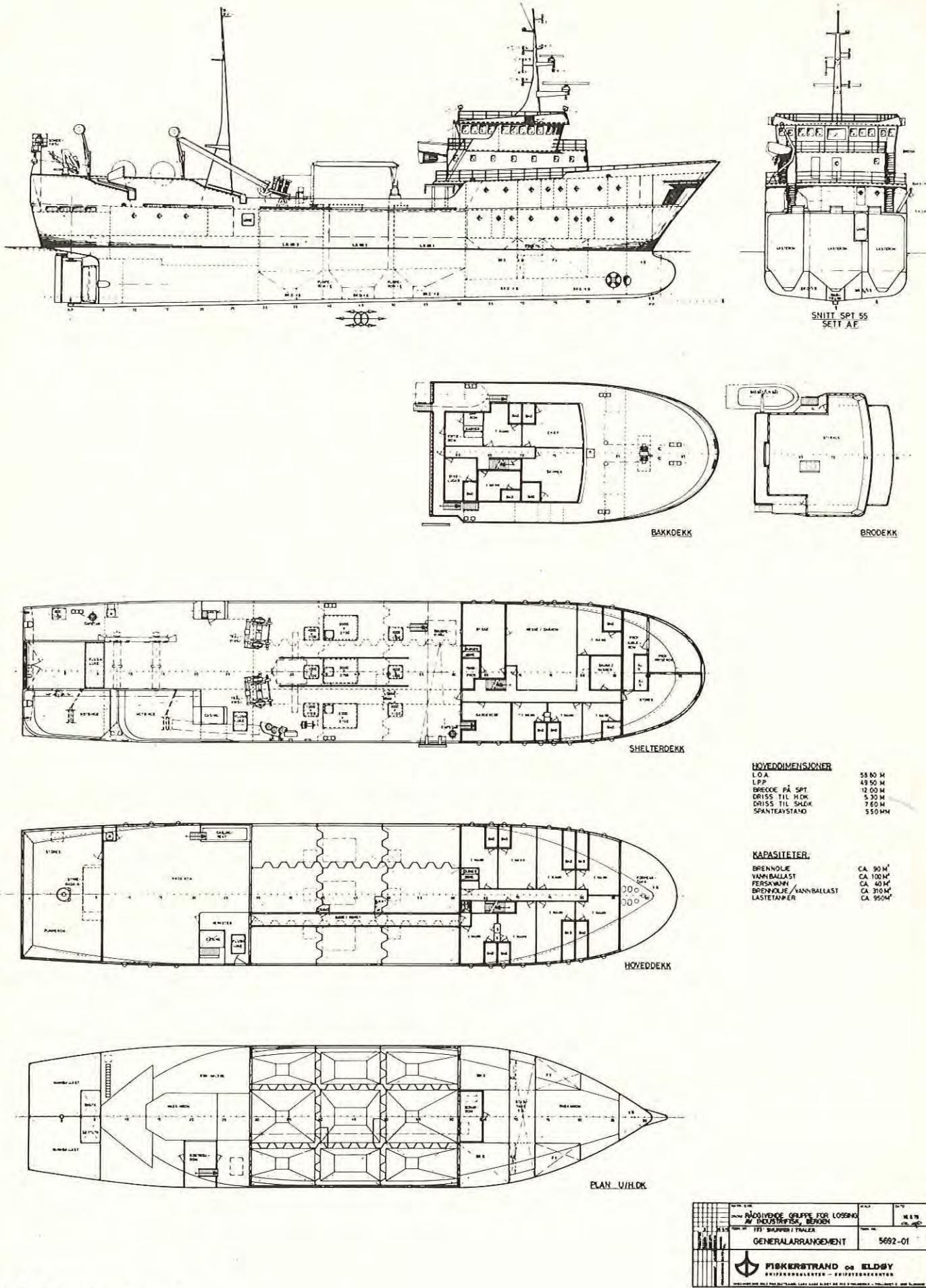
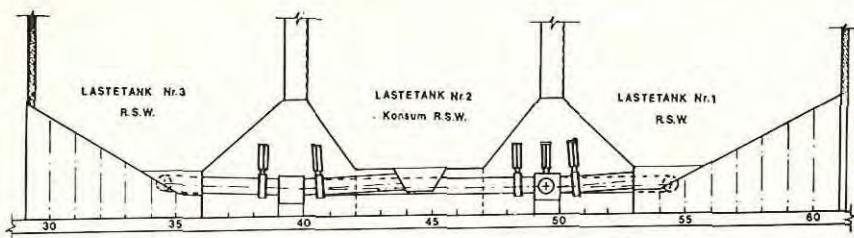
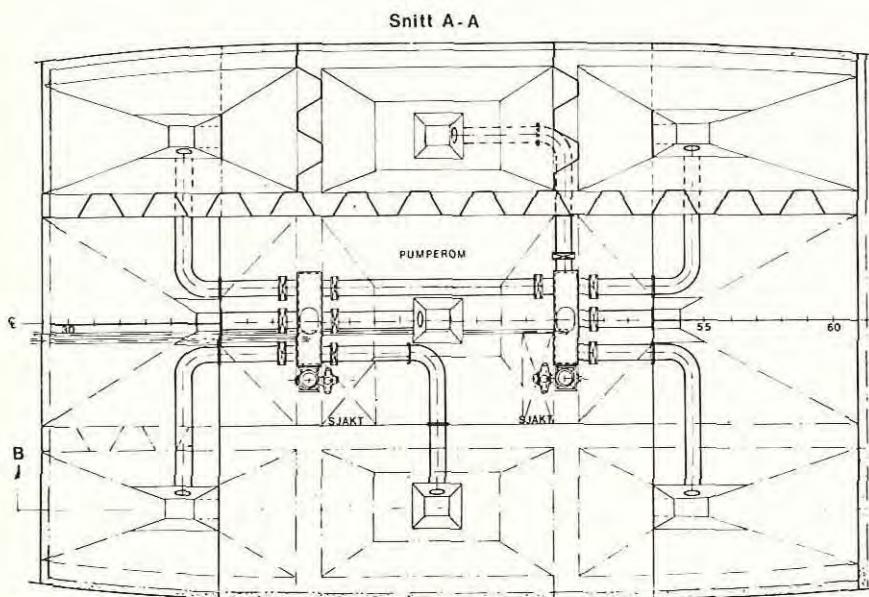

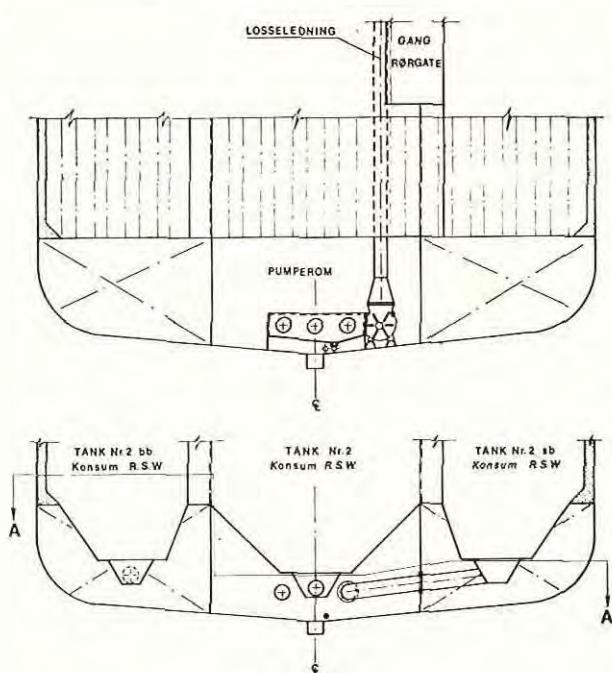
Fig. 1. Generalarrangement.

Snitt i senterlinjen, sett mot bb.

Spt.39 sett forover

Spt.43 sett forover

Fig. 2. Lossearrangement.

av såkalt «K-jet» type. Fordelen er en vesentlig høyere skyvekraft pr. kW installert effekt når fartøyet er i bevegelse forover. Årsaken er bedret tilstrømming av vann til propellen, og anlegget er bare ubetydelig dyrere enn den konvensjonelle utførelsen. Bauepropellen som får en effekt på 450 kW (ca. 600 HK) vil kunne gi et vesentlig bidrag til styringen under vanskelige trålingsforhold.

Trivelig innredning for besetningen

Det er avsatt plass til 16 mann i en-manns lugarer med bad/WC, og for øvrig er det arrangert rommelige bekvemmeligheter på shelterdekk. Under de fleste driftsformer og på de fleste fiskefelt vil besetningen være 13–14 mann, og det kan diskuteres om antall lugarer eventuelt kan reduseres med 2. Norske fiskebåtredere har i større utstrekning enn utenlandske redere vært tilbakeholdne med å plassere innredningen forut. Det er åpenbart at dette medfører større aksellerasjoner for besetningen enn i innredning plassert akter, men det kan også ha fordeler som f.eks. lavere støynivå, større sikkerhet og letttere adkomst til de forskjellige avdelingene.

Ruledempningstank (såkalt stabiliseringstank) er plassert i forskipet under hoveddekk. Styrehuset er arrangert uten innvendige skott for å oppnå god utsikt og et fartøy av denne typen vil naturlig nok bli utrustet med alle vanlige kommunikasjons- og navigasjons hjelpeidler og selv sagt bare det beste innen fiskeletingsutstyr.

Fiskebåten som er tankskip, bulkcarrier og kjøleskip

Det som først og fremst skiller det prosjekterte fartøy fra eksisterende fiskefartøyer, er lastetankområdet med tilhørende lasthåndteringsutstyr. (Se fig. 2) Det er tegnet 9 tankar, hver på omkring 100 m³ (1000 hl), og disse er arrangert i en 3 x 3 matrise midtskips.

Tankene er bygget med vertikalkorrugerte skott uten stringere eller andre konstruksjonsdetaljer som kan hindre innlasting og lossing. Bunnutformingen er slik at tankene skal være selvtømmede for fisk uten bruk av mekaniske hjelpeid-

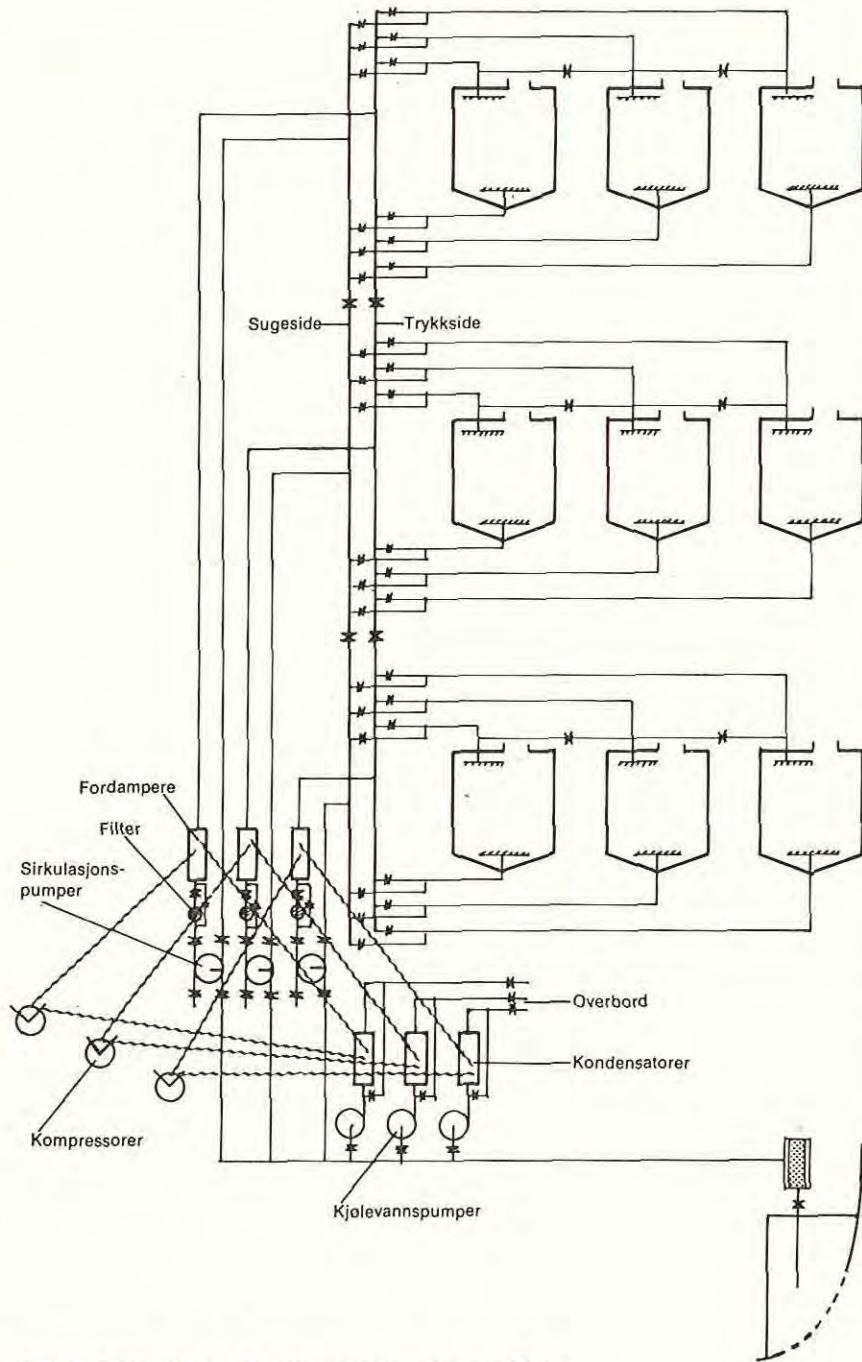

Fig. 3. RSW-anlegg. Rørarrangement sjøvannsiden.

ler i lastetankene og uten at det skal være nødvendig med manuell innsats for å oppnå dette.

Skottene (både langskip og tverrskip) er plassert på stoltanker med plane skrånende sider som danner omvendte pyramider ned mot synk (lossebrønn) tilknyttet fast monterte lossepumper. Bortsett fra et lite område i tre av tankene, er det ingen horisontale flater, og alle plan heller mot lossebrønner med minst 30° fall. Dette menes å være tilstrekkelig

for å oppnå gliding mellom fisk og skott under alle forhold. Fordi lastetankene er plassert slik tilfellet er, vil det alltid være mulig å losse uten at det oppstår store vinkeletslag pga. trim eller krenging.

Ryggøylene som etter hvert er blitt vanlige på leidere i lasterom, skaper vanskeligheter for en effektiv lasthåndtering fordi store mengder fisk blir hengende igjen mellomøylene og trinnene i leideren under lossingen. Ryggøyler vil derfor ikke være aktuelt, og Sjefarts-

direktoratet har ingen innvendinger mot dette. Tankene er alle isolerte mot sider og dekk, og de er utstyrt med RSW-kjøling for bruk på de fleste aktuelle fiske slag. Alle tankene har avsulingsarealer i området mellom toppen av stoltankene og shelterdekk. Avsilingen foregår som vanlig over skipets lensesystem. Det er tenkt installert fastmontert vaskeanlegg i alle lastetankene og rengjøringen vil kunne foregå etter endt lossing og på vei til feltet. Vaskeanlegget med roterende vaskekanoner i hver tank vil være utstyrt med dose-ringspumpe for tilsetning av vase-midler, og vil eliminere behovet for manuell innsats i rengjøringen. Tankene tenkes overflatebehandlet med et av de moderne malingssystemene som er tilgjengelig.

Konsumvare og kjølt industriråstoff

De tre tankene i midtsekksjonen er i motsetning til de rene industri-fisktankene utstyrt med store luker som tillater bruk av håv, eventuelt grabb. Disse tankene kan brukes til konsumfisk som makrell og kolmule, men skiller seg for øvrig ikke ut fra de andre 6 lastetankene og vil naturligvis også bli brukt under industrifisket. Volumet er omkring 300 m³ som tilsier at nærmere 250 tonn konsumvare kan føres i land.

RSW anlegget er bygget opp som 3 adskilte systemer som hver består av kompressor, fordumper, kondensator, sirkulasjonspumpe, kjølevannspumpe, ventiler, rør og fordelingsarrangement. Hvert system har et stamrør på trykksiden (kjølt sjøvann) og et på retursiden. De 3 systemene kan kobles sammen med rørforbindelser mellom stamrørene. Hver av lastetankene kan kobles til trykk- og returside slik at distribusjonsplatene i bunnen av lastetanken knyttes til trykksiden og dreneringsplaten i toppen av tanken kobles til sugesiden av sirkulasjonspumpen eller omvendt. Innen hver gruppe av tank (3 i hver) arrangeres det felles overløpsrør slik at «brukt» sjøvann som strømmer til toppen av en tank kan resirkuleres i motsatt retning i en nabotank.

Hvert av de tre anleggene kan levere kjølt sjø til hvilken som helst tank og anleggene kan ar-

RSW anlegget

Hvert kjoleaggregat vil bestå av en 8-sylindret, 1-trinns, Freon 22 maskin med elektrisk drift og avlastningsmekanisme for 25, 50 og 75 prosent ytelsesreduksjon. Totalt effektbehov pr. aggregat inklusiv pumper vil være omkring 75 kW og avgitt kjøleeffekt i fordamperen 217 kW. Dette tilsvarer 106 tonn sjøvann (en lastetank) fra 15° til 0° C på 8 timer.

Kompressoren plasseres i maskinrommet sammen med kondensator, væskestandsregulator og kjølevannspumper for kondensator. Kondensatoren kjølevannsledning har retursløyfe for resirkulering av varmeverkslet kjølevann.

Fordamperen i hvert av kjøleanleggene plasseres på hoveddekk aktenfor lastetankområdet. Denne enheten som består av en varmeverksler med gassbeholder, er nokså plasskrevende, og tre slike sammen med det omfattende rør- og ventilarrangement som kreves i et så stort anlegg, vil legge beslag på ca. 15 m² i hele mellomdekkshøyden.

Sirkulasjonspumpene for kjølt sjøvann er av ikke-selvsugende type og plasseres derfor lavt i kretsløpet. Bak hver pumpe er det montert sjøvannsfiltre med by-pass ledning. Effektbehovet er omkring 10 kW pr. pumpe og sirkulert mengde ved kPa (1 kp/cm²) er 210 m³/h. Pumpene kan suge fra tank eller fra sjøkasse og levere til tank eller over bord.

beide parallelt på et fåtalls tankar når nedkjølingsbehovet er stort.

Ved at hver tank betjenes over fire ventiler kan tankene behandles individuelt, og hvis fisken i en tank har tendens til å tette dreningsplatene i toppen av tanken, kan vannstrømmen i denne tanken snues inntil forholdet forandres uten at dette berører de andre tankene.

RSW anlegget er slik dimensjonert at hvis det blir riktig brukt, bl.a. ved at det før fangsting opparbeides et tilstrekkelig kuldeservoar, vil fartøyet alltid kunne lande førsteklasses råstoff for industrien og i mange tilfeller kunne nyte godt av konsumleveranser. Det forutsettes at fisk/vann forholdet begrenses til rimelige verdier, f.eks. 3/1, og ikke som det nå praktiseres, at lastetankene dreneres og stoppes opp med fisk før fartøyet forlater feltet.

Små luker gir gode arbeidsforhold på dekk

De 6 rene industrifisktankene har luker på 1 m². Dette er tilstrekkelig for innlasting av fisken og for adkomst til tankene for inspeksjon og vedlikehold. Lukene er også fullt ut store nok til de lossepumpene som fabrikkene i dag benytter, og skulle den situasjonen oppstå at fartøyene ikke selv kan losse fisken med de fast innmonterte

lossepumpene, kan transportable pumper anvendes. De små lukene er en klar fordel for arbeidet på dekk og representerer et positivt bidrag til sikkerheten om bord. Lukene er plassert symmetrisk og gjør det naturlig å benytte et avansert avsulings- og transportarrangement på dekk.

Kort lossetid

2 Myrens BRP 15 pumper, hver med en kapasitet på 200 m³ pr. time er montert i pumperommet som ligger sentralt i dobbeltbunnen. Pumpene er hydraulisk drevne og kapasiteten kan reguleres. De kan levere parallelt og inklusiv tid til fortøyning og tilrigging vil full last, ca. 10000 hl, dermed kunne losses på 3 timer. Forutsetningen for å kunne utnytte kapasiteten er at fabrikken kan ta imot og måle denne fiskemengden, og ved en del fabrikker er dette allerede nå mulig. Hver pumpe kan suge fra hvilken som helst tank og levere til dekk gjennom egen losseledning. Rørledningen er 350 mm i diameter på sugesiden og 300 mm på trykksiden. Sugeledningene er overalt lagt med fall frem til samlekasser for å sikre gode renjøringsforhold. Anlegget er koblet til lensesystemet for å ta ut vaskevann og rester. Ventilene er hydraulisk opererte sluseventiler

og både pumpene, som har variabel turtall, og ventilene opereres fra sentralt plassert betjeningspanel i akterkant av bakkdekk.

Foruten den åpenbare gevinst som ligger i kortere lossetid er det eliminasjonen av lossearbeidere fra land som har vært utslagsgivende for valg av lastehåndteringsutstyr. Til sammenligning vil en 10000 hl's båt av konvensjonell type og med vanlige lasterom uten hjelpeidler bruke 8—12 timer på losingen, avhengig av fiskeslag, og i denne tiden beskjæftige en lossegjeng på 6—8 mann.

Skjulte reserver

Det vil fremgå av tegningen at fartøyet har et stort åpent rom mellom hoveddekk og shelterdekk aktenfor lastetankområdet. Dette rommet kommer i tillegg til storesrommet helt akter som et tiltenkt redskap, utstyr og kanskje reserve-deler av forskjellig slag.

Det er også forholdsvis god plass i forskipet mellom sidetankene. Disse ledige arealene kan f.eks. brukes til et lodderogn-anlegg, platefrysere og fryserom og på den måten øke fartøyetts inntjeningsevne betydelig. Tenker man seg lodderognanlegget og platefryserne plassert i akterskipet og fryserom i forskipet, er det av transporthen-syn kanskje nødvendig å ta bort den akterste lugaren på styrbord side, installere heis og sideport for å få varene losset hurtigst mulig, men for øvrig ville ikke et slikt anlegg kreve store endringer i det eksisterende arrangement.

Større investering men øket inntjeningsmulighet

Det gjøres mye for å forbedre kvaliteten på de produkter som opparbeides av industriråstoffet og at fisken leveres i så fersk tilstand som mulig vil trolig bli et stadig sterkere krav. Kjøling av råstoffet og skånsom behandling under transport og lossing vil derfor være vesentlige elementer i behandling av industrifisk i fremtiden. Merutgiftene til bygging av den prosjekterte fiskebåten sammenlignet med en konvensjonell snurper er bundet til følgende elementer:

— øket kjølekapasitet og isolering av samtlige lastetanker

- mer komplisert utforming av dobbeltbunn i lasteområdet
- lossepumper og losseledninger med ventiler og betjeningspanel

Totalt vil (bør) disse postene ikke utgjøre mer enn 2–3 mill. kroner og representerer altså en økning av byggeprisen på ca. 7,5 prosent.

På inntektssiden vil lossepengerne alene kunne utgjøre kr. 150 000 året. Med redusert lossetid og ingen avhengighet av lossearbeidere må det antas at man meget lett vinner en last i løpet av hver fiskesesong. En last vil ha en bruttoverdi av kr. 250 000–450 000 avhengig av fiskeslaget og det er derfor en investering med betydelig

forentningspotensial som er foreslått. De viktigste argumentene for en bevisst satsing på effektiv lasthåndtering og kvalitetsfremmende tiltak er likevel de økende kostnader og vanskeligheter som må antas å ligge i den nåværende lossemetode og ikke minst i de krav som i fremtiden vil bli stilt til produktene fra bransjen.

Thorkild Grøn & Svend Heiselbergs Samlecentral

Hanstholm Tlf. (07) 96 16 40

Sv. Heiselberg privat (07) 96 16 39 * Th. Grøn privat (07) 96 12 37

Alt fisk modtages og sorteres døgnet rundt

Afregningerne udbetales eller sendes straks efter auktionen

*På alle måder vil vi bestræbe
os på at yde jer den bedste service*

NÅ I 5000

Bjarne Skumsvoll: Kunsten å binde, montere, bruke og bøte fiskegarn. Håndbok for begynnere og viderekomne. 175 s. 120 bilder. Salg kun fra H. Johnsns Eftf. Boks 74, Smedstad, Oslo 3. Pris innb. kr 110,-. Gratis tilsendt i oppkrav. Rabatt til skoler og kurser.

Kunngjøring

GARANTIPERIODER FOR 1980

Det er med Fiskeridepartementets samtykke besluttet at garantiperioder for 1979 også skal opprettholdes for 1980 med følgende endringer:

I. pkt. 3. d.

Foruten torsk, sei, industritrål fiske m.v. omfattes også drivgarnfiske etter laks under punkt b.

II. pkt. 4.

For kolmulefisket med trål på fjerne farvann gjelder en maksimal garanti under sesongen på 10 uker.

pkt. 5.

For sommer/høstfisket etter lodde gjelder en maksimal garanti for sesongen på 10 uker.

For punktene 4 og 5 skal disse begrenses innen rammen av de maksimale garantier for pkt. 1, 2 og 3 og forstås på samme måte som bestemmelsen under pkt. 1, siste ledd.

VIII. Rekefisket.

Under havrekefisket gjelder garantiperiodene under I pkt. 3.

Vi viser for øvrig til Garantiperioder for 1980 som er under utsending.

WISNESS & CO. LTD.

Albert Edward Dock,
NORTH SHIELDS NE 29 6EA

Import norske fiskeprodukter

Fryse- og kjølelager

T'gr. Norewis · Telex 53112
Tel. North Shields 71416

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

LOVER OG FORSKRIFTER

J. 203/79

FORSKRIFTER OM REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N.B.R. I 1980

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og kgl. res. av 1. januar 1971, samt §§ 10, 10 a og 10 b i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, har Fiskeridepartementet den 19. desember 1979 bestemt:

§ 1.

Ingen kan delta i fisket etter torsk med trål nord for 62° n.br. uten at vedkommende fartøy på forhånd er registrert hos Fiskeridirektøren.

§ 2.

Det tillatte fangstkvantum for trålere over 250 brt. og 115' l.l. som driver helårs trålfiske etter torsk fastsettes til 80 000 tonn torsk rund vekt. Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele til ferskfisktrålerne 3 000 tonn ut fra hensyn til en rimelig distriktsmessig fordeling av kvotene. De resterende 77 000 tonn fordeles slik:

1. Ferskfisktrålere over 250 brt. og 115' l.l. 50 100 tonn rund vekt.

2. Saltfisktrålere og rundfrysetrålere over 400 brt. 12 735 tonn rund vekt.

3. Fabrikktrålere 14 145 tonn rund vekt.

Fiskeridirektøren avgjør under hvilke grupper det enkelte registrerte trålertøy hører.

Fiskeridirektøren kan justere den innbyrdes fordeling nevnt i første ledd, dersom utviklingen i fisket eller deltakelsen tilslir det.

§ 3.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele den kvote som er nevnt i § 2, første ledd nr. 1, 2 og 3, på de fartøy som har konsesjon eller tilslagn om konsesjon for trålfiske 1. januar 1980 og som er registrert etter § 1. Fiskeridirektøren kan fordele de fartøykvoter som blir frigitt når fartøy trekkes ut av fiske på fartøy som skal delta i fisket.

Fiskeridirektøren kan også fastsette

tidsperioder for fangst av fartøykvotene eller deler av disse.

§ 4.

Trålertøy under 150 brt. kan maksimalt fiske 175 tonn torsk rund vekt.

Trålertoyer på 150 brt. og derover inntil 250 brt. eller inntil 115' l.l. og fartøy over sistnevnte størrelsesgrense som driver annet fiske i kombinasjon med trålfiske kan maksimalt tildeles kvote på 75 prosent av den fartøykvoten som tildeles ferskfisktrålerne over 250 brt. og 115' l.l. Ved vastsettelse av kvotene for disse fartøy kan det tas hensyn til fartoyets størrelse, tidligere deltagelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

§ 5.

Det er forbudt å fore i land eller omsette torsk som er fåget i strid med disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av forskriftene. Likeledes er det forbudt å overskride kvoter i henhold til disse forskrifter.

§ 6.

Det er forbudt å drive direkte trålfiske etter hyse.

Uten hinder av dette forbudet er det tillatt med en bifangst av hyse på inntil 15 prosent av fartoyets årskvote av torsk.

§ 7.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i disse forskrifter.

§ 8.

Disse forskrifter gjelder for fiske som utoves i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br. og i området utenfor Norges økonomiske sone mellom 11° v.l. og 63° 30' o.l. nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettvisende øst til 4° v.l., derfra rettvisende sør til 62° n.br. og derfra rettvisende øst til norskekysten.

§ 9.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1980.

En gjør oppmerksom på at etter forskriftene vil det være adgang til å overføre kvote for fartøy som går i opplag til et fartøy som skal delta i fisket. Det er bevilget midler til støtte for de fartøy som går i opplag. Regler om støtteordningen vil bli kunn-

gjort om kort tid. Det er forutsetningen at denne støtteordning skal tre i kraft 1. januar 1980.

J. 204/79

ENDRING AV FORSKRIFTER FOR FREDNING AV SMÅSILD AV 25. JANUAR 1963

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. res. av 25. januar 1963 har Fiskeridepartementet den 14. desember 1979 bestemt:

I.

I Fiskeridepartementets forskrifter av 25. juni 1963 om fredning av småsild gjøres følgende endring:

§ 2 punkt 1 skal lyde:

Sild under 18 cm som fanges i området Skagerrak og det nordlige Kattegat avgrenset i vest av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr.

§ 2 punkt 2 skal lyde:

Sild under 16,5 cm som fanges på strekningen avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i nord av grensen mellom Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylke, inklusiv hele Trondheimsfjorden.

Punkt 2 i § 2 blir punkt 3.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

§ 2 skal etter dette lyde:

Som småsild regnes etter disse forskrifter:

1. Sild under 18 cm som fanges i området Skagerrak og det nordlige Kattegat avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i syd av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr.

2. Sild under 16,5 cm som fanges på strekningen avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i nord av grensen mellom Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylke inklusiv hele Trondheimsfjorden.

3. Sild under 15 cm som fanges på strekningen fra og med Nord-Trøndelag (eksklusiv Trondheimsfjorden) til riksgrensen mot Sovjet-Samveldet. Må-

Iene gjelder fra snutespissen til enden av halens ytterste stråler.

J. 205/79

FORSKRIFTER FOR FREDNING AV BRISLING

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektoren 21. desember 1979 bestemt:

§ 1.

I Østlandsområdet, fra og med Aust-Agder fylke til svenskegrensen er det tillatt å fiske brisling til hermetisk nedlegging i januar måned 1980.

Det er forbudt å ta opp av sjøen fangster av brisling når fangstene ved kontrollprover viser seg å inneholde mindre enn 80 prosent brisling av total lengde 11,5 cm og derover.

J. 207/79

FORSKRIFTER FOR FREDNING AV BRISLING

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektoren 27. desember 1979 bestemt:

§ 1.

I Trondheimsfjorden innenfor Agdenes fyr er det tillatt å fiske brisling til hermetisk nedlegging fra onsdag 2. januar 1980 kl. 24.00 til 31. januar 1980 kl. 24.00.

Det vises ellers til Fiskeridirektorens melding av 21. desember 1979 (J. 205/79) om fiske av brisling i Østlandsområdet i januar måned 1980.

J. 208/79

REGULERING AV REKEFISKET VED VEST-GRØNLAND OG ØST- GRØNLAND I 1980

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og

kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 27. desember 1979 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fiske reker i NAFO-områdene 0 og 1 og i EF-sonen ved Øst-Grønland.

§ 2.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fiskere fiske reker ved Vest-Grønland i NAFO-underområde 1 og ved Øst-Grønland i ICES-område XIV.

§ 3.

De oppfiskede kvanta vil komme til fradrag i de senere fastsatte fartøykvoter for 1980.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1980.

Beskrivelsen av NAFO-underområde 1 fremgår av Fiskeridirektørens melding J. 175/79.

Rekekvotene for 1980 er 2 500 tonn i EF-sonen ved Vest-Grønland. Videre er det tillatt å drive prøvefiske etter reker i EF-sonen ved Øst-Grønland, dog ikke utover 2 500 tonn.

Norske fartøyer som har EF-lisens for rekefisket i EF-sonene ved henholdsvis Vest- og Øst-Grønland i 1979 kan inntil utgangen av januar måned 1980 fortsette dette fisket i disse soner på 1979-lisensene og etter de samme retningslinjer som i 1979. Fastsettelse av kvoter for de enkelte fartøyer vil en komme tilbake til senere.

En minner om at det bl.a. skal sendes melding til Fiskeridirektoren om når fangstturen tar til.

J. 209/79

FORSKRIFTER OM FORBUD MOT LYSFISKE I MØRE OG ROMSDAL FYLKE, JFR. FISKERIDIREKTØRENS MELDING J. 63/76 og J. 108/79

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 20. desember 1979 bestemt:

Romertall III i Fiskeridepartementets forskrifter om lysfiske i Møre og Romsdal av 23. juli 1976, jfr. Fiskeridepartementets forskrifter av 29. juni 1979 skal lyde:

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 30. juni 1980.

J. 211/79

ENDRING AV FORSKRIFTER OM MERKING AV FISKEREDSKAPER

I medhold av § 77 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og §§ 19 og 30 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kongelig resolusjon av 17. januar 1964 fastsatte Fiskeridepartementet nye forskrifter om merking av fiskeredskaper den 17. januar 1979. Disse forskrifter ble endret den 14. mai 1979. Videre har Fiskeridepartementet den 20. desember 1979 bestemt at det skal gjøres nye endringer til ovennevnte forskrifter. De nye endringer er følgende:

1. Dersom det nyttes 2 blinklys på samme stang, bør så vidt mulig begge lys blinke samtidig.
2. Etter solnedgang skal det benyttes lys.
3. Kravet om gul farge gjelder ikke blåser og vak under 30 cm i diameter eller 94 cm i omkrets.
4. Bestemmelsene om at merkeutstyr og lys skal være av gul farge og om at blinkende lys skal avgj 80 blink pr. minutt trer ikke i kraft før den 1. januar 1982.

Etter de nye endringer vil merkeforskriftene få følgende ordlyd:

§ 1.

Faststående garn- og lineredskaper som i den norske økonomiske sone helt eller delvis står lenger ute enn 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene, skal være merket med vedkommende fartøys distriktsmerke, og skal i begge ender av setningen være forsynt med bøyler med radarreflektorer eller flagg om dagen og lysbøyler med lysreflekterende midler om natten, slik at de angir redskapens posisjon og utstrekning. Slike lys skal være synlige i en avstand av minst 2 n.mil i god siktbarhet. Lyset og merkebøylen inklusiv flagg, lysreflekterende midler og radarreflektorer skal være gule.

Redskapene skal være merket overensstemmende med følgende regler:

1. Største avstand mellom et sammenhengende redskaps merkebøyer skal ikke overstige 1 n.mil.
2. Blinkende lys skal gi 80 blink pr. minutt. Dersom det nyttes 2 blinklys på samme merkestang, bør så vidt mulig begge lys blinke samtidig. Det bør ikke nyttes fast- og blinklys samtidig på samme stang.
3. Om dagen skal den vestlige (det vil si halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endeboye på slike redskap som er plassert horisontalt i sjøen være utstyrt med to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom de to flagg skal være minst 25 cm. I stedet for det øverste flagg kan nyttes en radarreflektor. Etter solnedgang skal boyen være forsynt med 2 lys. Avstanden mellom de to lys skal være minst 50 cm.
4. Om dagen skal den østlige (det vil si halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endeboye være forsynt med ett flagg. I stedet for flagg kan nyttes en radarreflektor. Etter solnedgang skal boyen være forsynt med ett lys.
5. Brukes redskaper av en større sammenhengende lengde enn 1 nautisk mil, slik at det må nyttes en eller flere midtbøyer, skal disse om dagen være forsynt med ett flagg. I stedet for flagg kan benyttes radarreflektor. Etter solnedgang må så mange av midtbøyene utstyres med et lys at avstanden fra lys til lys på sammenhengende redskap ikke overstiger 2 nautiske mil.
6. Når det på grunn av bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke ikke er mulig å nytte 2 endebøyer, må redskapenes lengde fra boyen ikke overstige 1 nautisk mil. Når redskapet står i østretning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med 2 flagg, og etter solnedgang med 2 lys. Står redskapet i vestretning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med ett flagg, og etter solnedgang med ett lys. Når redskapene står i østretning fra boyen kan det i stedet for øverste flagg nyttes en radarreflektor.
7. Stangen på merkebøyen skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vakere, bøyestenger eller toppmerke skal være forsynt med lysreflekterende midler, slik påsatt at lys kan reflekteres i alle retninger.
8. Merkebøyen inklusiv lys, lysreflek-

terende midler og radarreflektorer skal være godkjent av Fiskeridirektøren.

§ 2.

Under fisket med drivende garn og liner i den norske økonomiske sone skal redskapene i hver ende være merket med en bøye påsatt en stang minst 2 meter høy over vannlinjen. Hver stang skal i toppen ha et flagg eller en radarreflektor om dagen og etter solnedgang et lys som er synlig i en avstand av minst 2 n.mil i god siktbarhet.

Avstanden mellom merkebøyene på samme garnlenke må ikke overstige 2 n.mil.

Brukes garnlenker med større sammenhengende lengde enn 1 n.mil, skal det på lenker være en eller flere midtbøyer (blåser) med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

På garnlenkene som er fast i et fiskefartøy, er det ikke nødvendig med merkebøye i den ene enden som er fast i fartøyet.

Lyset og merkebøyen inklusiv flagg, lysreflekterende midler, radarreflektor og midtbøyer (blåser) skal være gule.

§ 3.

Drivgarn, settegarn og annet redskap som er satt i sjøen og not eller mær (pose) som nyttes til låssetting skal være tydelig merket med vedkommede fartøys distriktsmerke eller, om det ikke nyttes registreringspliktig fartøy, eierens navn og adresse.

Merket skal være påført minst ett av vakene som tilhører redskapet. På hvert lås eller steng skal det minst være to vak eller blåser som er merket på den foreskrevne måte. Merket skal tre tydelig frem. På redskap som ikke har vak må tilsvarende merking foretas på selve redskapet.

Alt merkeutstyr skal være av gul farge. Dette gjelder ikke for blåser og vak under 30 cm i diameter eller 94 cm i omkrets.

§ 4.

Uaktsom eller forsettlig overtredelse av disse forskrifter kan medføre tap av krav om erstatning for skade på fiskeredskapene og straff med bøter i henhold til § 69 i Lov av 17.6.1955 om saltvannsfiskeriene og § 80 i Lov av 25.6.1937 om sild- og brislingfiskeriene for så vidt handlingen ikke rammes av strengere straffebud.

§ 5.

Disse forskriftene trer i kraft den 1.

januar 1980, med unntak av bestemmelserne i § 1 første ledd siste setning, § 2 siste ledd og § 3 siste ledd første setning om at merkeutstyr og lys skal være av gul farge, og bestemmelser i § 1 annet ledd, pkt. 2, første setning, om at blinkende lys skal angi 80 blink pr. minutt. Disse bestemmelser trer i kraft den 1. januar 1982. Samtidig oppheves §§ 21 og 21 a gitt i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om bestemmelser om saltvannsfiskeriene, kgl. res. av 5. september 1947 om merking av garnblåser og andre vak som benyttes under drivgarnfisket, Fiskeridepartementets forskrifter av 14. september 1978 om merking av fiskeredskaper under sild- og brislingfisket og Fiskeridepartementets forskrifter av 24. februar 1976 om merking av fiskeredskaper.

J.nr. 212/79

FORBUD MOT GARNFISKE I OMRÅDER I VÄGAN KOMMUNE, NORD-LAND FYLKE

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. Kongelig resolusjon av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet den 28. desember 1979 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fiske med garn i følgende områder i Vagan kommune, Nordland fylke:

- 1) Øyhellesundet, sjøkart nr. 69 og 73, innenfor et område begrenset i nordøst av en rett linje fra Korsnes til Krøkebærholmen og derfra i rett linje til Øyhellehavn og i syd av en rett linje fra Langholmen lykt til sørspissen av Buøyen og derfra i linje rett øst til land på Store Molla.
- 2) I Svolværområdet, sjøkart nr. 462, i en rett linje fra Rekviken rettviseende 210° til Risøy lykt, derfra til sørspiss Store Risøy, derfra til sørspiss Kjøyoddan, derfra i rett linje over Stretanholmen lykt til land ved Stretaneset.

§ 2.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å foreta endringer av områdene samt oppheve forbudet i § 1.

§ 3.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1980 og gjelder inntil videre, dog ikke utover 29. februar 1980.

J. 213/79

**REGULERING AV REKETRÅLFISKET
I BARENTSHAVET I 1980**

I medhold av paragrafene 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet 28. desember 1979 bestemt:

§ 1.

Det er inntil videre forbudt å fiske reker i området utenfor fiskerigrensen (12-mils grensen) nord for $67^{\circ}10'$ n.br. og øst for 0-meridianen.

§ 2.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1980.

Reguleringsopplegget for rekefisket i 1980 er for tida under behandling. Det er forutsetningen at dette midlertidige forbudet vil bli avløst av de endelige bestemmelsene.

innenfor en rett linje trukket fra et jordfast merke på Fiskenes og tvers over fjorden til et tilsvarende merke på nordgrensen av Anderseng forbudt å bruke kastenot, snurpenot, drivgarn, settegarn og lignende redskap, kilenot, krokogarn, bunngarn, lakseverp og lignende innretning.

§ 3.

Brudd på disse forskrifter er straffbart.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

§ 2.

Grensene for det fredede området er merket med nedsatte bolter eller rør.

J. 206/79

**NORSK FISKE I FÆRØYSK SONE
I 1980**

I henhold til en interimsavtale mellom Norge og Færøyane vil det norske fisket ved Færøyane kunne fortsette

Antall garn tillatt i bruk samtidig:

Fartøy med besetning på 6 eller lavere	150 garn
Fartøy med besetning på 7 eller 8	210 garn
Fartøy med besetning på 9 og 13	270 garn
Fartøy med besetning på 14 eller høyere	280 garn

Garnfartøyene kan dessuten ha om bord like mange garn som de har adgang til å ha i sjøen samtidig. Det er forutsatt en garnstorrelse på ca. 15 favner.

Minste maskestørrelse i garna er fastsatt til 150 mm.

Det tidligere påbud om at sokk og floyt skulle festes med sisal eller hamp vil ikke bli gjort gjeldende overfor norske garnfartøy i 1980. I henhold til

inntil videre i 1980 på tilnærmet samme nivå som i tilsvarende periode i 1979.

For linefisket gjelder de samme bestemmelser som for inneværende år.

Garnfisket skal kunne drives på følgende vilkår:

gjeldende bestemmelse skal det gjøres hva det kan for å berge garn som mistes. Posisjon for tapsstedet skal meddeles oppsynsskipene.

Norske fartøy som for 1979 er gitt tillatelse til å fiske i færøysk sone, skal inntil videre kunne fortsette fisket uten fornyet fisketillatelse. For fartøy som ikke har deltatt i 1979, skal eventuelle søknader om fisketillatelse for 1980 fremmes på vanlig måte.

i øst av $44^{\circ}00'$ o.l. og
i sør av kystlinjen.

En søker avklart med de sovjetiske fiskerimyndigheter hvorvidt pelagiske loddestrålere også i år er unntatt fra trålforbudet. Nærmere meddelelse herom vil bli gitt senere.

Kongelig resolusjon av 14. september 1979 om

**OPPRETELSE AV ET NATURRSER-
VAT OG ET LANDSKAPSVERN-
OMRÅDE MED TILHØRENDE DYRE-
LIVSFREDNING PÅ FROØYENE
I FRØYA KOMMUNE, SØR-TRØNDE-
LAG FYLKE**
Fastsatt av Miljøverndepartementet

I.

I medhold av lov av naturvern av 19. juni 1970 nr. 63 § 5, § 8 og § 14,

**MELDINGER
FRÅ
FISKERIDIREKTØREN**

**FORSKRIFT FOR FREDET SONE
VED UTLØPET AV SØR-TVERRFJORD-
ELVA, LOPPA KOMMUNE,
FINNMARK FYLKE**

I medhold av lov av 6. mars 1964 § 68, jfr. kgl. res. av 24. september 1965, har Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk den 7. desember 1979 fastsatt følgende forskrift for fisket ved utløpet av Sør-Tverrfjordelva, Loppa kommune, Finnmark fylke.

§ 1.

I tiden fra og med 15. mai og til og med 5. august er det i sjøen ved utløpet av Sør-Tverrfjordelva i området

2. Inntil 1.7.1980 i området begrenset

i vest av $38^{\circ}00'$ o.l.

i nord av $69^{\circ}30'$ n.br.

jfr. §§ 6 og 10, er det ved kgl. resolusjon av 14. desember 1979 opprettet et naturreservat, et landskapsvernombordet og dyrelivsfredning innenfor Froøyene i Froya kommune, Sør-Trøndelag, under betegnelsen «Froan naturreservat og landskapsvernombordet».

II.

Den myndighet Kongen har etter samme lovs § 10 til å fastsette nærmere bestemmelser om områdene og deres skjøtsel, etter § 21 om merking av fredninger m.v., etter § 22 om regulering av ferdsel og etter § 23 om å gjøre unntak fra fredningsbestemmelsene overføres til Miljødepartementet.

III.

Miljøverndepartementet gis fullmakt til å rette opp eventuelle feil i grensebeskrivelsen og i berørte gnr./bnr.

IV.

Disse bestemmelsene trer i kraft straks.

VERNEBESTEMMELSER FOR FROAN NATURRESERVAT OG LANDSKAPSVERNOMRÅDE MED TILHØRENDE DYRELIVSFREDNING, FRØYA KOMMUNE

I.

I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63 § 5, § 8 og § 14, jfr. §§ 6 og 10 er det ved kgl. res. av 14.12.1979 opprettet et naturreservat, et landskapsvernombordet og dyrelivsfredning innenfor Froøyene i Froya kommune, Sør-Trøndelag.

II.

Formålet med fredningen er å verne om et rikt og interessant dyre- og planteliv og bevare leve- og yngleområdene for fugl, sel og andre pattedyr i et variert og egenartet kystlandskap.

III.

Fredningen berører gnr. 66, bnr. 1—199.

Grensene for naturreservatet, landskapsvernombordet og dyrelivsfredningen fremgår av nedenforstående beskrivelser og av kart i målestokk 1 : 100 000, datert Miljøverndepartementet august 1979. Kartet oppbevares i Miljøverndepartementet, hos fylkesmannen og i kommunen.

Grensebeskrivelse for naturreservatet og landskapsvernombordet:

«**Froan naturreservat**» omfatter et øy- og havområde som i sør er avgrenset av en linje som med utgangspunkt i Seibalen (pkt. 1) går i øst-nordøstlig retning til Nordkråktaren (pkt. 2, stake), videre i nordøstlig retning til Ørnholm-fluene (pkt. 3, stake), for herfra å bøye av i nord-nordøstlig retning til grensemerke på vestsida av Valøya (pkt. 4) nordvest av ytre Gjæsing. Videre går grensen i nordøstlig retning midtsunds mellom Langøya og Emåsværet til Storflua (pkt. 5) nord for Melåte og Bratholmen. Herfra bryter grensen av i sør-sørøstlig retning til Bilholmen (pkt. 6), for deretter igjen å gå i nordøstlig retning via Nordøyflesa til nordspissen av sondre Silko (pkt. 7), videre i samme retning til sørøstligste punkt på Store Kalven (pkt. 8), videre gjennom sundet mellom Store Kalven og Kunna til Skodsjærene (pkt. 9). Herfra går grensen i sørøstlig retning til Måsøskjær (pkt. 10). Her bryter grensen av i nordøstlig retning for å gå frem til reservatets østlige punkt (pkt. 11), på østre øy i Gimse. Reservatets grense mot nordøst går herfra i nord-nordvestlig retning til Seiskjæret (pkt. 12) og videre til Skålen (pkt. 13) og bryter av mot nordvest til Utgrundskjæret (pkt. 14) reservatets nordligste punkt. Herfra går grensen i sør-sørvestlig retning via Avåtskjærene (pkt. 15) til Grønskjærene (pkt. 16), bryter av mot sørvest til Trollskjærene (pkt. 17), går videre i noenlunde samme retning til Vest-Kråka (pkt. 18) og Rambjørtaren (pkt. 19). Herfra går reservatets vestgrense i sør-østlig retning til Håskjærfluene (pkt. 20) og derfra til Seibalen (pkt. 1).

«**Froan naturreservat**» dekker et samlet areal på ca. 400 km².

Froan landskapsvernombordet omfatter med unntak av nedenfor nevnte øyer et øy- og havområde sørøst for naturreservatet. Landskapsvernombordet har følgende ytre avgrensning:

Med utgangspunkt i staken ved Nordkråktaren (pkt. 2 i reservatgrensen) går grensen i øst-nordøstlig retning til Flotra (pkt. 21), videre i nordøstlig retning til sørøstre punkt på Klumpen (pkt. 22), videre til ytre punkt på Sauøyskaget (pkt. 23), derfra til det østligste punkt på Bogøyene (pkt. 24) og i nord-østlig retning til Måsø-skjær (pkt. 10 i reservatgrensen). Mot nordøst, nordvest og nord har reservatet og landskapsvernombordet felles grense (pkt. 2—10 i reservatgrensen).

Innenfor denne ytre avgrensning er øylene ytre Gjæsing, medregnet Lyngøya og Valsøya, Sørburøy med Store Bogøy, Store og Lille Lyngøy unntatt fra landskapsvernombordet, som derved dekker et nettoareal (d.v.s. ovennevnte øyer ikke medregnet) på ca. 80 km².

Dyrelivsfredningen gjelder i området innenfor den ytre avgrensning av landskapsvernombordet og øygruppen Halten og innenfor en avstand av 2 km fra landskapsvernombordets og reservatets yttergrenser, jfr. markering på kart.

Med øygruppen Halten menes øygruppen begrenset av Seiskjæret (pkt. 12 i reservatgrensen), Flesa, Svarten og Skålen (pkt. 13).

Grensene for naturreservatet og landskapsvernombordet skal markeres.

IV.

For Froan naturreservat gjelder følgende bestemmelser:

- Vegetasjonen er fredet mot enhver form for skade og ødeleggelse ut over det som følger av tillatt ferdsel og virksomhet i medhold av pkt. IV, 6, VII og VIII.

Nye plantearter må ikke innføres.

- Alle fuglearter, herunder deres reir og egg, alle selarter og eter er fredet hele året mot jakt, fangst, skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse, jfr. også pkt. 4 og pkt. VII.

Nye dyrearter må ikke innføres.

- Oppføring av bygninger, anlegg og andre innretninger, herunder framføring av luftledninger, er ikke tillatt. Inngrep eller annen virksomhet som kan endre de naturgitte forhold, såsom oppfylling, uttak av masse, drenering, bruk av kjemiske bekjempningsmidler, gjødsling, hengeling av avfall eller utslipp av koncentrerte forurensningstilførsler er ikke tillatt.

- I tidsrommet f.o.m. 1. april t.o.m. 10. august er all ferdsel på land forbudt. I tidsrommet f.o.m. 10. sept. t.o.m. 15. nov. er all ferdsel forbudt på kasteplatser for sel.

- Militære øvelser kan bare foregå i forbindelse med Sjoforsvarets virksomhet i øvelsesfeltet Burøy—Frohavet.

- Bestemmelsene i pkt. 1—5 er ikke til hinder for:

— vedlikehold av eksisterende bygninger, anlegg og installasjoner

- fiske, tang- og tareskjæring, høsting av ville bær for grunneiere, og beting
- ferdsel i ambulanse-, politi-, brannvern-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed
- ferdsel i forbindelse med forsvarrets virksomhet i øvelsesfeltet Burøy
—Frohavet
- ferdsel i forbindelse med utøvelse av fiske, jordbruk, tang- og tareskjæring eller annen tradisjonell næring, herunder grunneiers høsting av ville bær og tilsyn med beitedyr
- ferdsel i forbindelse med fyr- og merkevesenet virksomhet

V.

For Froan landskapsvernombordet gjelder følgende bestemmelser:

1. Inngrep eller annen virksomhet som kan endre landskapets art eller karakter vesentlig, herunder større uttak eller utfylling av masse, bygging av veger, oppføring av bygninger, anlegg m.v. er ikke tillatt.
Henlegging av avfall er forbudt.
2. I landskapsvernombordet gjelder bestemmelsene om dyrelivsfredning, jfr. pkt. VI, 1—2.
3. Bestemmelsene i pkt. 1 og 2 er ikke til hinder for:
 - utøvelse av virksomhet i ambulanse-, politi-, brannvern-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed
 - oppdyrkning og vanlig jordbruksdrift
 - vedlikehold av eksisterende bygninger, havneanlegg m.v.
 - arbeid i forbindelse med fyr- og merkevesenet virksomhet
4. Forvaltningsmyndigheten kan gi tilatelse til oppføring og påbygging av bygninger og anlegg, herunder veger, i tilknytning til fiske- og jordbruksnæringen, og i forsvarsøyemed.

VI.

Følgende bestemmelser om dyrelivsfredning gjelder innenfor yttergrensene av landskapsvernombordet, i Haltenområdet og i en 2 km bred randsone omkring verneområdene og Halten:

1. Alle fuglearter, herunder deres reir og egg, alle selarter og eter er freddet hele året mot jakt, fangst, skade og unødig forstyrrelse, med unntak som nevnt i pkt. 2.
Nye dyrearter må ikke innføres.
2. Bestemmelsene i pkt. 1 er ikke til hinder for at fastboende grunneiere til øybefolkingens eget bruk kan
 - samle egg fra gråmåke og svartbak på egen eiendom
 - skyte eller fange skarv i tiden f.o.m. 1.10. t.o.m. 1.2. dersom bestanden av de aktuelle arter etter forvaltningsmyndighetens vurdering kan tåle slik belastning.

VII.

Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra bestemmelsene i pkt. IV, V og VI for

- regulering av bestanden av arter som kan forstyrre den naturlige balansen i området, herunder kontrollert desimering av sel
- virksomhet av mindre omfang, varighet eller betydning som ikke medfører varige ulemper, skader eller endringer i forhold til fredningsformålet.

VIII.

Skjøtsel som er nødvendig for å oppfylle formålet med fredningen skal utføres av forvaltningsmyndigheten eller av den forvaltningsmyndigheten bestemmer. Skjøtselen skal skje etter plan godkjent av Miljødepartementet.

IX.

Miljøverndepartementet kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene for vitenskapelige undersøkelser eller arbeid av vesentlig samfunnsmessig betydning eller i spesielle tilfelle når det ikke strir mot formålet med fredningen og vernet.

X.

Forvaltningen av vernebestemmelsene tillegges fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Til å bistå fylkesmannen med forvaltningen oppnevnes et rådgivende utvalg med representanter fra kommunen, grunneierne, Universitetet i Trondheim, fiskerimyndighetene og forvaltningsmyndighetene.

LOVER OG FORSKRIFTER

J. 4/80

FORSKRIFT OM KONSERVERING OM BORD I FISKEFARTØYER AV RÅSTOFF TIL SILDOLJE OG SILDEMEL, FASTSATTE AV FISKERIDIREKTØREN 9. JANUAR 1980

Fiskeridirektørens forskrifter av 7. mai 1979 og 6. juli 1979 om konservering om bord i fiskefartøyer av råstoff til sildolje og sildemel oppheves med virkning fra torsdag 10. januar 1980.

Fra denne dato er det således forbudt å anvende kjemiske konserveringsmidler om bord i fiskefartøyer på råstoff fra Nordsjøen og tilgrensede områder som skal tilvirkes til mel og olje.

J.nr. 5/80

FORBUD MOT SILDEFISKE I HOPAVÄGEN AGDENES KOMMUNE, SØR-TRØNDDELAG FYLKE

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 4. januar 1980 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å drive sildefiske i Hopavägen, Agdenes Kommune, Sør-Trøndelag fylke. Unntatt fra forbudet er fiske som er nødvendig for vitenskapelige undersøkelser.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1980 og gjelder til 31. desember 1981.

FORBUD MOT Å BRUKE SNURPENOT TIL ANNEN ENN FANGST AV AV SILD, BRISLING, MAKRELL OG LODDE I SKJØRAFJORDEN, BRANDSFJORDEN OG VED INNTIAN I SØR-TRØNDELAG FYLKE

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 4. januar 1980 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å bruke snurpenot til

annet enn fangst av sild, brisling, makrell eller lodde i følgende områder i Sør-Trøndelag og til følgende tider:

- 1) Skjørafjorden, innenfor en linje trukket fra Sydkjørskjæret i Stoksund Kommune til Gjeisneset i Roan Kommune i tiden fra og med 1. februar til og med 30. april.
- 2) Brandsfjorden i Roan Kommune, innenfor en linje trukket fra Kvitormen til Kvithammeren i tiden fra og med 1. februar til og med 30. april.
- 3) Ved Inntian i Frøya Kommune, innenfor en rett linje fra Helskjær-

flua jernsøyle rettvisende 115° til 63°44,2' nord 9° O, derfra rettvisende 225° til 63°41,8' N 8°54,5' O, og derfra til Meholmen Lykt, i tiden fra og med 15.12. til og med 31.1. mellom kl. 15.00 og kl. 10.00 og fra og med 1.2. til og med 15.3. mellom kl. 16.00 og kl. 10.00.

§ 2.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1980 og gjelder til 31. desember 1982.

Nye regler for merking av fiskeredskap

I de siste årene er norske fiskere blitt påført økende redskaps- og fangsttap. Dette er et stort problem langs store deler av kysten. Rett merking er et nødvendig middel for å redusere fangst- og redskapstab.

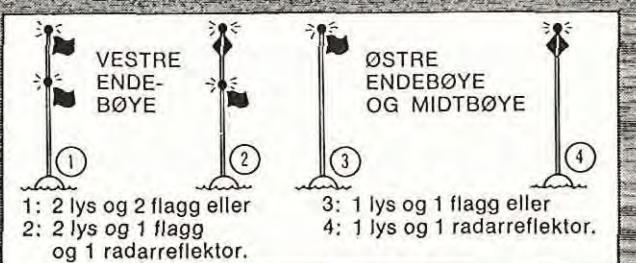
Fra 1. januar 1980 gjelder nye regler for merking av fiskeredskaper. Bestemmelsene om at lys, blåser m.v. skal være gule, og at blinklys skal gi 80 blink pr. min. trer først i kraft 1. januar 1982. Kravet om gul farge gjelder ikke for vak og blåser under 30 cm i diameter. Merkeutstyr skal godkjennes. Stangas høyde skal være minst 2 m. Etter solnedgang skal det merkes med lys, fast eller blinkende.

Fiskeristyresmaktene og Kystvakten vil se svært strengt på brudd av merkebestemmelsene. En av konsekvensene kan være at man mister retten til erstatning for skade på fiskeredskapene. De nye merkereglene får du ved henvendelse til:

FISKERIDIREKTØREN, Møllendalsvn. 4,
Postboks 185, 5001 Bergen.

17179

Rett merking forebygger tap av fangst og redskap

FISKERIDIREKTORATET/STATENS INFORMASJONSTJENESTE

Fisket i perioden 1.—13. januar:

Brislingkvoten tatt, godt seigarnfiske på Vikingbanken, godt sildefiske austpå

Brislingkvoten tatt på få dagar, kvoten er overfiska
Svært godt seigarnfiske på Vikingbanken
Storfiske av fjordsild på Austlandet
Godt fiske med hyseline i Lofoten
Dårleg med skrei i Lofoten, men gode kast med seinot
Bra garn- og linefiske i Troms
Jamt bra på line i Finnmark

Havbrislingfisket i Nordsjøen som vart opna 7. januar, blei særskilt kort og hektisk. Alt 12. januar ved midnatt vart fisket stoppa, og det viste seg at kvoten på 35 000 tonn som var sett av til 1. halvår var meir enn oppfiska. Det er teke mot kring 50 000 tonn i alt. Maksimal turkvote var 3 800 hl, men med høve til eit tillegg på 400 hl for dei som leverte til konsum. Eit 90-tak båtar deltok i fisket, og det vil føre for langt å ramse opp alle einskild-fangstane, men ei rad båtar fylte den maksimale turkvoten.

Godt seigarnfiske

Storseisesongen starta svært så godt, sjølv om ein av dei tradisjonelle vinterstormane hindra fisket nokre dagar like over nyår. Sogn og Fjordane Fiskesalslag kan fortelje om 700 tonn garnsei tatt i dei to første vekene, i all hovudsak tatt på Vikingbanken. Fangstane varierte frå 3—75 tonn. I første veka hadde «Øyfisk» 30 tonn, og dei største fangstane i veka 2 var «Sjøvær» med 75 tonn, «Fjellmøy» 50 tonn, «Sildaskjær» 50 tonn og «Knausen» 47 tonn. På kysten av Fjordane dreiv mange seinotbruk, og det vart håva om lag 130 tonn, dette går til ryggsei og henging.

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag hadde 44 tonn storsei i veka 1 og 240 tonn i veka 2. Her blir det meldt om nokre trålfangstar også, mellom anna hadde «Vigratrål» 35 tonn. Av skallesei vart det motteke i alt 420 tonn dei to vekene, medan det vart landa 29 tonn levande sei.

Salslaget fortel elles om 53 tonn torsk og 46 tonn hyse i dei to vekene. Samla resultat i veka 1 var 310 tonn og i veka 2 600 tonn.

Gode fangstar fjordsild austpå

Fjordfisk rapporterer om svært så godt fiske av fjordsild. Laget tok mot heile 223 tonn i veka 2, i tillegg til 2,5 tonn som er bokført i veka før. Ein del av silda vart omsett i Skagerakfisk sitt distrikt, i alt 60 tonn i veka 2 og 1 tonn i veka 1. I tillegg til silda omsette Fjordfisk vel 16 tonn kokte og 19,5 tonn rå reker i perioden, og av diverse fisk blei det tatt mot 131 tonn i dei to vekene til saman. Skagerakfisk tok mot 12 tonn kokte og 32 tonn rå reker, i tillegg til 220 tonn diverse fisk, inkludert 75 tonn hå.

I Rogaland vart det i perioden tatt mot 150 tonn død fisk, 50 tonn hå, 6 tonn produksjonsreker. Hordaland hadde bra med pale, i alt 256 tonn på to veker, dessutan 25 tonn hå, 3 tonn lokal torsk, 10,5 tonn tilført torsk, 20 tonn sei og 20 tonn diverse fisk.

Nordmøre og Trøndelag melder

om ein del not- og trålfangstar av sei. I veka 1 hadde Nordmøre 3 trålfangstar på 12—30 tonn, i alt 60 tonn, og 7 notfangstar på 12—45 tonn, i alt 185 tonn. Veka 2 ga 22 notfangstar på 2—30 tonn, i alt 310 tonn sei. Dei aller fleste fangstane var tatt på Sunnmøre, men levert på Nordmøre. Sør-Trøndelag melder om 7 håva seinotfangstar i veka 2, og det ga 104 tonn.

Dårleg skrei-innsig i Lofoten

Både på ytter- og innersida har skrei-innsiget i Lofoten vore dårlig, heiter det frå vår mann i Svolvær. Derimot er det gledeleg godt fiske med hyseline, og det er gjort kast med seinot. Det blir også meldt om svært mykje akkar i havet.

Men før vi tar fatt på fangstane i nyåret, la oss kort fortelje at like før jul leverte 12 trålarar i Vesteraalen med fangstar på 40—230 tonn. Største fangsta hadde «Myrefisk II», og «Ståltind» hadde 112 tonn, begge blokkfrossen vare. I Lofoten leverte 5 trålarar 32—55 tonn. Hyseline ga fangstar på opptil 1 100

Den 3 år gamle Florø-båten «Sjøvær» fekk ein fin start på storseisesongen med ein fangst på 75 tonn, tatt på Vikingbank-området.

kg. Seinotfisket i veke 51 ga om lag 200 tonn, og «Sørbøen» hadde ein fangst på 70 tonn.

Dei to første vekene i nyåret var det ingen trålarar som leverte fangstar i Vesterålen og Lofoten. Men Vesterålen melder om garnfangstar på 500—4 000 kg skrei, medan line ga opptil 2 500 kg, tatt ved Bø og Myre. I Lofoten var skreifisket dårleg, men hyseline ga opptil 2 700 kg. Seinotfisket i veke 2 ga 284 tonn tatt ved Grønna og Støtt, og «Einar Erland» hadde 73 tonn. I Vestfjorden vart det tatt 4 staurkval.

Bra line- og garnfiske i Troms

Både garn og line ga tildels godt resultat i Troms i perioden. Frå Torsvåghavet kom 18 linefangstar torsk og hyse på 1 900—5 000 kg. Malangsgrunnen hadde 22 linefangstar på 1 200—5 000 kg torsk og hyse.

Ein del andre detaljar:

Mulegga: 62 garnf. 1 100—17 000 kg skrei, gj.snitt 5 000 kg.

Stordjupta: 40 garnf. 800—7 500 kg sei.

Grimsbakk: 17 garnf. 1 500—3 400 kg skrei.

Egga: 6 linef. 3 500—6 500 kg torsk og brosme.

Sommarøyhavet: 23 garnf. 200—900 kg skrei.

Øyfjordhavet: 29 garnf. 200—2 000 kg skrei, og ein snurrevad-fangst på 3 500 kg.

Kvænangen: 7 linef. 150—600 kg torsk og hyse.

Frå Arnøyhavet garnfangstar på opptil 1 600 kg, og linefangstar på opptil 10 000 kg. Line på Fugloy-havet ga opptil 9 000 kg, garn opp til 2 000 kg. På dei andre felta var fangstane moderate.

Dei fleste garnfangstane var 2-døgns.

Berre ein trålar leverte i Troms, det var «Kågtind» som kom frå Finnmark med 45 tonn torsk og hyse.

Jamnt bra på line i Finnmark

I Vest-Finnmark ga linefisket 80—100 kg på stampen på dei fleste felt, medan Aust-Finnmark var noko betre, t.d. med opptil 140 kg på stampen i Båtsfjord og 120 kg i Vardø.

Ikkje mange trålarar leverte. «Vadsøgutt» hadde 70 tonn til Vadso, «Vårberget» 55 tonn og «Vadsojenta» 50 tonn til Vardø. I Honningsvåg leverte ein trålar 40 tonn, og i Sørvær ein med 56 tonn. Hammerfest hadde 6 trålarar frå 20—46 tonn. Det var stor innblanding av hyse i fangstane.

Garnfisket i Finnmark ga opptil 4 000 kg (Havøysund) og 3 500 kg (Kamøyvær).

Industrifisket

Om vi ser bort frå brislingen som gjekk til oppmaling, har industri-fisket første del av nyåret vore moderat. Vel 30 000 hl augepål er det heile fram til 13. januar.

Fiskets Gang

PUBLISHED BY

THE DIRECTOR-GENERAL OF FISHERIES

P. O. Box 185/186,
N - 5001 BERGEN, NORWAY

Fiskets Gang is the only official Norwegian journal for the fishing industry. Fiskets Gang is published fortnightly, and has subscribers all over the world.

In Fiskets Gang you will find reports on the Norwegian fisheries with detailed statistics. The statistical part also comprise information on the Norwegian exports of fishery products.

You will be kept well informed of new Norwegian legislation regarding the fishing industry, and of other announcements of interests. Progress reports from the Research Institutes are published frequently. You will also be able to study the results of investigations into costs and earnings in the industry. Articles of special interest are published in every issue of the journal.

Translated «cuttings» from fishery publications from all over the world are presented under a special heading. News from other sources is also given under this heading.

The text is in Norwegian. Key words in English to aid understanding of the text of table headings and columns are given at regular intervals.

To FISKETS GANG, Directorate of Fisheries. P.O. Box 185 136, N-5001 Bergen, Norway.

Please add my/our name and address
to your subscription list.

Please forward advertisement rates and
necessary information on technical details.

Name:

Address:

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 31/12 1979.

	I ukken 17— 23/12 1979	I ukken 24— 31/12 1979	I alt		Kvanta 1979 brukt til								
			Pr. 31/12 1978	Pr. 31/12 1979	Fersk		Frysing		Salting	Hermetikk	Dyre-og fiskefor	Mel og olje	
					Eksport	Innenl.	Konsum	Agn					
Feitsildfiskernes salgsdag (Nord for Stad)			Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
Feit- og småsild	—	—	2 189	398	—	99	91	22	172	—	9	5	
Nordsjosild	—	—	131	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kystbrisling	—	—	3 867	2 707	12	1	20	—	190	2 179	304	—	
Havbrisling	—	—	2 280	1 253	—	—	—	—	—	—	—	1 191	
Makrell	—	—	21 789	26 487	—	216	9 065	2 615	170	19	231	14 171	
Vinterlodde	—	—	744 719	543 293	—	—	17 870	—	—	—	6 445	518 983	
Sommerlodde	—	—	446 882	583 487	—	—	—	—	—	—	—	583 487	
Øyepål	109	—	20 609	14 852	—	—	—	—	—	—	1 831	13 021	
Tobis	—	—	1 277	390	—	—	—	—	—	—	—	390	
Kolmule	—	—	34 862	57 621	—	—	—	—	—	—	59	57 562	
Hestmakrell	—	—	252	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Polarstorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	109	—	1 278 858	1 230 493	12	316	27 046	2 637	533	2 198	8 941	1 188 810	
<i>Noregs sildesalsslag (Sør for Stad)</i>													
Vintersild	—	—	484	691	9	270	46	—	365	—	—	—	
Feit- og småsild	—	—	1 016	1 355	—	63	955	—	234	104	—	—	
Nordsjosild	—	—	4 330	153	—	—	112	—	28	—	—	14	
Kystbrisling	—	—	8 467	7 904	—	10	—	—	261	7 190	437	7	
Havbrisling	—	—	85 659	79 893	—	—	—	—	—	216	173	79 505	
Vinterlodde	—	—	25 970	377	—	—	—	—	—	—	291	85	
Sommerlodde	—	—	56 254	88 804	—	—	—	—	—	—	115	88 689	
Øyepål	66	45	133 088	125 071	—	—	602	—	—	—	8 207	116 262	
Tobis	—	—	90 710	102 357	—	—	—	—	—	—	201	102 156	
Kolmule	—	—	79 562	159 538	—	—	23	—	—	—	188	159 327	
I alt	66	45	485 540	566 143	9	343	1 737	—	888	7 510	9 611	546 044	
<i>Noregs Makrellag S/L¹) (Sør for Stad)</i>													
Makrell	—	—	68 238	90 817	2 262	2 095	35 786	2 359	—	234	213	47 868	
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	—	—	68 238	90 817	2 262	2 095	35 786	2 359	—	234	213	47 868	
<i>Samlede kvanta :</i>													
Vintersild	—	—	484	691	9	270	46	—	365	—	—	—	
Feit- og småsild	—	—	3 206	1 753	—	162	1 046	22	406	104	9	5	
Nordsjosild	—	—	4 462	153	—	—	112	—	28	—	—	14	
Kystbrisling	—	—	12 335	10 611	12	11	20	—	451	9 370	741	7	
Havbrisling	—	—	87 940	81 146	—	—	—	—	—	216	234	80 696	
Makrell	—	—	90 027	117 304	2 262	2 310	44 851	4 974	170	252	444	62 040	
Vinterlodde	—	—	770 688	543 675	—	—	17 870	—	—	—	6 737	519 068	
Sommerlodde	—	—	503 136	672 290	—	—	—	—	—	—	115	672 176	
Øyepål	175	45	153 697	139 923	—	—	602	—	—	—	10 038	129 283	
Tobis	—	—	91 986	102 747	—	—	—	—	—	—	201	102 546	
Kolmule	—	—	114 424	217 159	—	—	23	—	—	—	247	216 889	
Hestmakrell	—	—	252	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Polarstorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	175	45	1 832 636	1 887 453	2 283	2 753	64 570	4 996	1 420	9 942	18 765	1 782 723	

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 0 tonn, og pr. 31/12—1979, 2074,4 tonn.

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk sild	93
1 hl fersk lodde	97
1 hl fersk polartorsk	97
1 hl fersk øyepål	100

Conversion faktors kg

1 hectolitre fresh herring	93
1 hectolitre fresh capelin	97
1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hectolitre fresh Norway pout	100

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk tobis	100
1 hl fersk kolmule	100
1 hl havbrisling (oppmåling)	95
1 skjeppe brisling (konsum)	17

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hectolitre blue whiting	100
1 hectolitre sprat for meal	95
1 skjeppe sprat for human consumption	17

**Handbrakt fisk i
Norges Råfisklags
distrikt i tiden
1. januar-31. des.
1979 etter inn-
komne slutt-
sedler.**
Tonn råfiskvekt.

(Tilvirket fisk er om-
regnet til råfiskvekt.
Biproduktene er ikke
med i tallene).

	I ukken 10-16/12	I ukken 17-31/12	I alt pr. 31/12 1979	Anvendt til:							
				Fersk	Frys.	Salt	Hengt	Herm.	Før	Opp- maling	
<i>Priszone 1, 2. Finnmark¹</i>											
Torsk	1 052	1 057	62 955	2 639	45 393	9 070	5 539	282	28	4	
Sei	50	43	21 137	115	12 399	6 303	2 318	—	2	—	
Brosme ..	35	36	907	7	227	280	393	—	—	—	
Hyse	427	352	21 198	1 281	19 479	51	260	96	21	10	
Kveite ...	2	11	96	88	8	—	—	—	—	—	
Rodspette.	8	8	770	421	349	—	—	—	—	—	
Blåkveite .	7	8	462	54	408	—	—	—	—	—	
Uer	16	24	1 100	287	808	5	—	—	—	—	
Steinbit ..	7	7	1 006	36	926	—	—	—	31	13	
Reke	31	63	9 113	366	8 747	—	—	—	—	—	
Annen fisk	—	—	8	—	—	8	—	—	—	—	
I alt	1 635	1 609	118 752	5 294	88 744	15 717	8 510	378	82	27	
<i>Priszone 3. Troms²</i>											
Torsk	571	1 276	39 524	1 958	14 109	19 101	4 292	64	—	—	
Sei	138	415	18 738	182	8 875	7 586	1 978	117	—	—	
Brosme ..	133	272	2 384	21	89	811	1 463	—	—	—	
Hyse	267	349	8 638	1 214	6 973	105	346	—	—	—	
Kveite ...	4	16	115	111	3	—	—	1	—	—	
Lange ...	22	41	236	—	—	168	68	—	—	—	
Blåkveite .	24	7	598	52	524	3	—	19	—	—	
Uer	32	65	1 753	540	1 192	13	—	8	—	—	
Steinbit ..	3	5	496	15	481	—	—	—	—	—	
Reke	84	2	12 128	728	11 400	—	—	—	—	—	
Annen fisk	4	1	289	31	239	19	—	—	—	—	
I alt	1 282	2 449	84 899	4 852	43 885	27 806	8 147	209	—	—	
<i>Priszone 4, 5, 6. Nordland³</i>											
Torsk	183	629	73 544	4 139	20 992	26 438	21 025	950	—	—	
Sei	291	627	23 135	1 834	11 262	6 131	3 598	310	—	—	
Brosme ..	68	116	4 530	124	4	1 307	3 093	2	—	—	
Hyse	201	613	13 531	4 134	7 483	53	1 034	827	—	—	
Kveite ...	14	15	380	314	66	—	—	—	—	—	
Rodspette.	4	12	156	123	33	—	—	—	—	—	
Blåkveite .	1	8	1 137	342	748	7	—	40	—	—	
Uer	32	49	2 346	1 034	1 284	28	—	—	—	—	
Steinbit ..	1	4	486	63	416	—	—	7	—	—	
Kvitlange	4	13	547	—	—	401	146	—	—	—	
Reke	7	12	626	126	500	—	—	—	—	—	
Krabbe ..	—	—	80	18	—	—	—	62	—	—	
Annen fisk	17	46	2 416	127	1 028	812	144	28	—	277	
I alt	823	2 144	122 914	12 378	43 816	35 177	29 040	2 226	—	277	
<i>Priszone 7, 8. Trondelag⁴</i>											
Torsk	30	92	3 814	1 616	777	504	871	46	—	—	
Sei	5	47	5 401	462	2 214	1 135	1 590	—	—	—	
Lange ...	6	2	675	—	—	460	215	—	—	—	
Brosme ..	34	11	1 023	22	—	406	595	—	—	—	
Hyse	6	34	739	638	81	—	7	13	—	—	
Kveite ...	1	6	82	81	1	—	—	—	—	—	
Uer	4	6	306	291	10	5	—	—	—	—	
Reke	—	—	101	101	—	—	—	—	—	—	
Krabbe ..	—	—	1 474	190	—	—	—	1 284	—	—	
Hummer .	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—	
Annen fisk	8	17	482	289	30	162	1	—	—	—	
I alt	94	215	14 101	3 694	3 113	2 672	3 279	1 343	—	—	
<i>Priszone 9. Nordmøre⁵</i>											
Torsk	97	333	2 903	918	654	1 317	14	—	—	—	
Sei	45	88	8 761	769	2 610	4 541	831	—	—	10	
Lyr	2	13	281	266	10	5	—	—	—	—	
Lange ...	28	19	2 590	12	5	2 267	306	—	—	—	
Blålange .	7	28	366	—	—	366	—	—	—	—	
Brosme ..	248	391	4 931	39	—	2 022	2 870	—	—	—	
Hyse	31	75	794	618	115	61	—	—	—	—	
Kveite ...	1	—	49	15	34	—	—	—	—	—	
Uer	4	5	370	345	25	—	—	—	—	—	
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe ..	—	—	388	5	—	—	—	383	—	—	
Hummer .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Annen fisk	3	8	147	89	58	—	—	—	—	—	
I alt	466	1 031	21 580	3 076	3 511	10 579	4 021	383	—	10	
<i>Råfisklaget i alt pr. 31/12-1978</i>											
i alt	4 300	7 448	362 246	29 294	183 069	91 951	52 997	4 539	82	314	
Råfisklaget i alt pr. 31/12-1978	×	×	371 652	26 713	196 532	117 262	26 820	3 782	101	442	

¹ Priszone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardo sørenskriverier (2) Hammerfest og Alta sørenskriverier.
² Priszone 3, hele Troms fylke.
³ Priszone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sørenskriveri veri unntatt del av Hadsel herred som ligger på Aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred som ligger på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sørenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sørenskriverier.
⁴ Priszone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.
⁵ Priszone 9, Nordmøre

**Fisk brakt i land i
tiden 1. januar --
31/12 1979
i distriktene til
følgende salgsLAG**

Fiskeort	I ukken	I ukken	I alt	Anvendt til					
	10-16/12 1979	17-31/12 1979	pr. 31/12 1979	Fersk Tonn	Frysing Tonn	Salting Tonn	Hengt Tonn	Herm. Tonn	
<i>Sunnmore og Romsdal fiskesalgsLAG</i>									
Torsk	80	3 000	39 255	1 768	24 297	12 990	—	200	—
Sei	230	100	18 528	2 858	3 893	10 617	1 040	120	—
Lange	100	50	10 572	3 015	—	7 357	290	—	—
Blålange	30	—	799	—	—	799	—	—	—
Brosme	160	100	6 422	50	—	5 532	840	—	—
Hyse	20	600	4 450	978	2 897	575	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	4	—	4	—	—	—	—
Kveite	20	20	311	30	281	—	—	—	—
Flyndre	—	—	10	10	—	—	—	—	—
Uer	—	—	270	13	257	—	—	—	—
Lyr	—	—	15	15	—	—	—	—	—
Reke	—	220	3 465	—	3 245	—	—	220	—
Krabbe	—	—	151	1	—	—	—	150	—
Annen fisk ...	—	—	134	19	115	—	—	—	—
I alt	640	4 090	84 386	8 757	34 989	37 870	2 080	690	—
<i>Sogn og Fjordane fiskesalgsLAG</i>									
Torsk	17	7	1 462	542	—	920	—	—	—
Sei	125	100	9 971	146	3 593	6 137	95	—	—
Lyr	7	2	205	178	—	27	—	—	—
Lange	32	20	4 387	1 105	—	2 982	300	—	—
Brosme	60	30	1 549	—	—	1 519	30	—	—
Hyse	14	5	379	379	—	—	—	—	—
Pigghå	25	7	2 782	2 417	365	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje ..	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk ...	7	2	568	37	498	7	—	—	26
I alt	287	173	21 303	4 804	4 456	11 592	425	—	26
<i>S/L Hordafisk</i>									
Torsk	180	104	45	31	—	—	—
Sei	3 310	446	2 452	412	—	—	—
Lyr	39	39	—	—	—	—	—
Lange	334	—	—	334	—	—	—
Blålange	11	11	—	—	—	—	—
Brosme	160	59	—	101	—	—	—
Hyse	47	44	3	—	—	—	—
Uer	17	—	—	17	—	—	—
Kveite	6	5	1	—	—	—	—
Flyndre	3	3	—	—	—	—	—
Skate	12	11	1	—	—	—	—
Pigghå	1 630	1 630	—	—	—	—	—
Reke	303	13	290	—	—	—	—
Krabbe	52	—	—	—	—	52	—
Hummer	8	8	—	—	—	—	—
Makrellstorje	8	8	—	—	—	—	—
Ål	62	62	—	—	—	—	—
Annen fisk	103	81	22	—	—	—	—
I alt	6 285	2 524	2 814	895	—	52	—
<i>Rogaland fiskesalgsLAG S/L</i>									
Torsk	66	12	921	836	—	85	—	—	—
Sei	52	22	3 614	1 735	1 615	264	—	—	—
Lyt	7	11	271	271	—	—	—	—	—
Lange	3	1	196	132	—	64	—	—	—
Brosme	—	1	80	68	—	12	—	—	—
Hyse	25	5	279	279	—	—	—	—	—
Flyndre	1	1	9	9	—	—	—	—	—
Pigghå	118	97	1 253	1 253	—	—	—	—	—
Skate	—	—	16	16	—	—	—	—	—
Ål	—	—	54	54	—	—	—	—	—
Reke	4	2	424	424	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	9	9	—	—	—	—	—
Krabbe	—	1	77	77	—	—	—	—	—
Annen fisk ...	10	5	484	483	—	1	—	—	—
I alt	286	158	7 687	5 646	1 615	426	—	—	—

Fiskesort	I ukken	I ukken	I alt	Anvendt til					
	10-16/12 1979	17-31/12 1979	pr. 31/12 1979	Fersk Tonn	Frysing Tonn	Salting Tonn	Hengt Tonn	Herm. Tonn	Oppm. Tonn
<i>Skagerakfisk S/L</i>									
Torsk	25	25	1 083	711	107	265	—	—	—
Sei	6	9	1 124	608	350	166	—	—	—
Lyr	12	14	470	291	170	9	—	—	—
Lange	4	3	173	53	5	115	—	—	—
Hyse	5	5	148	117	31	—	—	—	—
Pigghå	75	42	666	666	—	—	—	—	—
Flyndre	—	—	3	3	—	—	—	—	—
Reke	20	22	1 657	285	6	—	—	1 366	—
Ål	—	—	75	75	—	—	—	—	—
Hummer	3	—	7	7	—	—	—	—	—
Annen fisk	19	9	1 171	1 046	—	125	—	—	—
I alt	169	129	6 577	3 862	669	680	—	1 366	—

Sogn og Fjordane
Fiskesalslag pr. 9/12
Skagerakfisk pr. 22/12

EKSPORTUTVALGET FOR FERSKFISK er et rådgivende organ for Fiskeridepartementet, opprettet i 1946 i medhold av Fiskeeksportloven. Det tjener også som en serviceorganisasjon for de norske eksportører av fersk og rundfrossen fisk og skalldyr. Eksportutvalget sender løpende markedsrapporter og andre meldinger til eksportørene og ivaretar næringens eksportinteresser utenlands, blant annet ved deltagelse på messer o.l.

Fiskeri-reisestipend Frankrike/Be-Ne-Lux

EKSPORTUTVALGET FOR FERSKFISK har vedtatt å tildele et fiskeri-reisestipend til en yngre person som har de nødvendige teoretiske, faglige og språklige kvalifikasjoner. Stipendet skal benyttes til undersøkelse av markedet i Frankrike og Be-Ne-Lux og gjelder foreløpig for ett år, med mulighet for forlengelse med ett år.

Tiltredelse helst i mars måned.

Vedkommende vil få fast stasjon ved Norges Eksportråds kontor i Paris og forutsettes også å foreta studiereiser til de viktigste fiskerihavner såvel i Frankrike som i Belgia og Nederland. Han skal sende ukentlige rapporter om markedsforholde-

Søkere bør fortrinnsvis ha bakgrunn i fiskerinæringa og det forutsettes at vedkommende skal fortsette i bransjen etter stipendopholdet.

Søknad med fyldige opplysninger om personlige og faglige kvalifikasjoner, kopi av vitnesbyrd og attester sendes innen 5. februar 1980 til

**EKSPORTUTVALGET
FOR FERSKFISK,**

Parkgt. 6, Postboks 348, 6001 Ålesund

SMÅNYTT

«Grimsholm» leita etter lodde

I tida 10.—27. januar har Fiskeridirektoratet leidt m/s «Grimsholm» til leiting og forsøksfiske etter lodde. Toktet blir avvikla i samarbeid med «G. O. Sars».

Trålfiske med m/s «Krusning»

Fiskeridirektøren har gitt løyve til at Eilif Røstgaard, Værøy, kan drive trålfiske med m/s «Krusning» N-94-VR. Løyvet gjeld tråling etter industrifisk sør for 64 grader, konsumfisk sør for 65 grader, og lodde, kolmule og polartorsk.

«Bendik Sen» får tråle kolmule, lodde og polartorsk

Fiskeridirektøren har gitt løyve til at P/R Onny H. Ottesen, Båtsfjord, får drive tråling etter lodde, kolmule og polartorsk med m/s «Bendik Sen» F-101-BD.

«Storsund» får tråle lodde, kolmule og polartorsk

Odd Viken, Roan, har fått løyve til å drive trålfiske etter lodde, kolmule og polartorsk med m/s «Storsund» ST-50-R.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 13/1 1980.

	I ukken 1-6/1 1980	I ukken 7-13/1 1980	I alt		Kvanta 1980 brukt til							
			Pr. 14/1 1979	Pr. 13/1 1980	Fersk		Frysing		Salting	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
					Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
Feitsildfiskernes salgsdag (Nord for Stad)	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vinterlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	—	33	53	33	—	—	—	—	—	—	10	23
Tobis	—	13	—	15	—	—	—	—	—	—	—	13
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	46	53	46	—	—	—	—	—	—	10	36
<i>Noregs sildesalslag</i> (Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	16 785	3 102	16 785	—	—	—	—	—	75	75	16 634
Vinterlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	362	2 662	420	3 024	—	—	—	—	—	—	858	2 166
Tobis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	362	19 447	3 522	19 809	—	—	—	—	—	75	93 3	18 801
<i>Norges Makrellag S/L¹⁾</i> (Sør for Stad)												
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
<i>Samlede kvanta :</i>												
Vintersild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	16 785	3 102	16 785	—	—	—	—	—	75	75	16 634
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vinterlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	362	2 695	473	3 057	—	—	—	—	—	—	868	2 189
Tobis	—	13	—	13	—	—	—	—	—	—	—	13
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	362	19 492	3 575	19 854	—	—	—	—	—	75	943	18 836

¹⁾Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 287 tonn, og pr. 13/1 – 1980, 287 tonn.

Omrégningsfaktorer kg

1 hl fersk sild	93
1 hl fersk lodde	97
1 hl fersk polartorsk ...	97
1 hl fersk øyepål	100

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh herring	93
1 hectolitre fresh capelin	97
1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hectolitre fresh Norway pout	100

Omrégningsfaktorer kg

1 hl fersk tobis	100
1 hl fersk kolmule	100
1 hl havbrisling (oppmåling)	95
1 skjeppe brisling (konsum)	17

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hectolitre blue whiting	100
1 hectolitre sprat for meal	95
1 skjeppe sprat for human consumption	17

Mengde- og verdiutbyttet av det norske fisket i oktober 1979 og januar-oktober 1978 og 1979
 Quantity and Value of the Norwegian Fisheries in October 1979 and January—October 1978 and 1979.

Fiskearter og salgsLAG Species and sales organizations	Januar—OktOker 1978		OktOker 1979		Januar—OktOker 1979		ising og fersk bruK fresh consump tion	frysing freezing	hen ging drying	salting salting	her meti sering canning	opp maling reduction	agn bait	Av dette til Of which for	
	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.								Tonn	Tonn
Fiskearter Species :															
Ål Eel	260	4 733	24	488	283	5 875	283	—	2 283	—	—	—	—	—	—
Strømsild og vassild Silver smelt	1 760	1 941	151	181	2 300	2 974	—	—	—	—	—	—	17	—	—
Lodde Capelin	1238292	507 820	247 365	125 649	1219246	536 909	23 134	—	—	—	—	—	1196112	—	—
Laks, sjøaure Salmon, Sea trout	13	397	0	0	12	571	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite Halibut	711	11 554	178	3 461	857	16 403	503	352	0	2	0	0	0	—	—
Blåkveite Greenland halibut	2 794	8 797	324	1 115	2 087	7 178	418	1 635	—	7	0	0	27	—	—
Rødspette Plaice	504	1 683	144	487	905	3 009	538	367	—	—	0	0	—	—	—
Annen flyndre Other flatfish	94	387	10	38	87	382	83	0	0	—	—	—	4	—	—
Brosme Torsk	12 190	39 261	2 337	9 129	17 804	63 372	744	58	7 006	9 961	34	1	—	—	—
Hyse Haddock	23 933	78 410	6 083	21 825	37 464	129 336	6 862	28 018	1 406	469	698	11	—	—	—
Torsk Cod	251 276	931 379	6 248	30 735	197 787	775 442	12 854	85 917	31 504	66 173	1 290	49	—	—	—
Øyepål Norway pout	133 577	49 087	11 069	4 706	126 841	53 701	—	—	—	—	—	—	126 841	—	—
Polar torsk Polar cod	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting Whiting	104	163	11	26	94	185	69	23	—	0	—	2	—	—	—
Lyr Pollack	1 187	3 603	125	419	1 626	5 133	1 318	253	3	47	4	1	—	—	—
Kolmule Blue whiting	116 777	30 692	4	2	219 615	61 816	8	2 521	662	—	—	216 424	—	—	—
Sei Saithe	91 134	201 077	8 206	21 949	105 716	254 896	8 575	43 795	11 382	41 514	407	43	—	—	—
Lysing Hake	272	1 571	25	225	280	2 144	273	7	0	0	0	0	—	—	—
Blålange Blue ling	873	2 906	197	841	1 228	4 489	139	6	57	1 026	0	—	—	—	—
Lange Ling	17 502	80 132	2 136	12 781	19 855	108 873	3 423	104	1 204	15 115	9	—	—	—	—
Torskelever Cod liver	10 627	7 960	83	54	8 123	6 124	—	—	—	—	—	8 123	—	—	—
Seilever Saithe liver	267	144	59	33	264	150	—	—	—	—	—	264	—	—	—
Torskerogn Cod roe	5 149	15 617	1	3	4 593	13 731	435	1 089	—	248	164	2 657	—	—	—
Vintersild Winter herring	484	1 531	—	—	691	2 217	279	46	—	366	0	—	—	—	—
Feitsild Fat herring	5 128	18 754	1 108	3 792	2 944	13 628	490	761	—	1 616	16	45	16	—	—
Småsild Small herring	746	746	395	452	1 177	1 921	255	—	—	10	838	74	—	—	—
Fjordsild Fjord herring	2 168	6 032	348	1 372	1 826	6 263	1 667	—	—	159	—	—	—	—	—
Nordsjøsild North Sea herring	4 500	19 889	—	—	2 937	9 692	2 649	259	—	29	—	—	—	—	—
Sardin Pilchard	—	—	—	—	1 947	1 138	—	—	—	—	—	1 947	—	—	—
Brisling fra: Sprat from:															
Nordsjøen The North Sea	36 922	22 104	5 823	4 024	57 666	34 124	7	—	—	—	—	232	57 427	—	—
Norske fjorder Norw. fjords	8 827	14 718	2 253	3 676	8 074	12 588	26	—	—	318	7 257	473	—	—	—
Makrell Mackerel	90 421	101 830	2 654	4 292	120 613	135 222	5 431	45 373	—	171	235	64 650	4753	—	—
Hestmakrell Horse mackerel	712	479	—	—	959	499	—	—	—	—	—	959	—	—	—
Pir Young mackerel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje Tuna	79	733	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Storjelever Tuna liver	1	5	0	0	0	0	—	—	—	—	—	0	—	—	—
Tobis Sandeel	92 085	40 554	16 115	6 865	101 731	44 562	—	—	—	—	—	101 731	—	—	—
Uer Redfish	4 765	10 525	447	1 209	5 395	12 228	2 206	3 060	1	68	0	60	—	—	—
Steinbit Catfish	1 574	3 200	101	272	2 233	6 167	129	2 036	1	22	3	42	—	—	—
Horngjel Garfish	0	1	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb Monk	646	2 391	34	150	649	2 964	562	87	0	0	0	—	—	—	—
Pigghå Picked dogfish	7 207	19 594	1 494	4 346	4 941	14 689	3 881	1 060	—	0	—	—	—	—	—
Håbrann Porbeagle	57	403	11	102	73	738	1	72	—	—	—	—	—	—	—
Brunhai Brown Shark	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sverdfisk Swordfish	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Diverse hajarter Other shark	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate, røkke Skate, ray	781	1 109	112	207	958	1 590	162	782	1	13	—	0	—	—	—
Krabbe Crab	2 295	6 919	1 178	4 276	2 480	9 998	372	339	—	0	1 769	—	—	—	—
Hummer Lobster	38	1 936	24	1 582	48	2 985	48	0	—	—	—	0	—	—	—
Sjokreps Norway lobster	11	333	0	20	4	194	1	—	—	—	3	—	—	—	—
Reke Deep water prawn	26 696	181 436	1 782	16 593	28 731	220 001	1 187	25 578	—	—	—	1 953	—	13	—
Akkar Squid	188	331	763	1 680	1 146	2 433	5	397	—	—	—	—	369	375	—
Hoder Heads	5 295	..	212	..	7 096	—	—	—	—	—	—	..	—	—
Tang og tare Seaweed, dried	—	—	—	—	—	—	..	—	—
Annen og uspesifisert fisk Unclassified	969	656	104	155	1 168	1 070	218	26	59	80	1	784	—	—	—
Annen lever Other liver	436	263	57	28	549	360	—	—	—	—	—	549	—	—	—
Annen rogn Other roe	891	3 927	1	7	958	4 145	107	365	1	368	15	102	—	—	—
I alt Total	2197923	2445008	319 584	289 459	2316965	2601205	79 354	246 669	53 287	137 782	14 928	11779788	5 157	—	—
SalgsLAG Sales organizations :															
Fjordfisk S/L	2 800	14 091	483	3 848	3 284	21 520	2 700	—	—	—	516	68	—	—	—
Skagerakfisk S/L	4 859	30 298	685	5 267	5 788	39 883	2 842	741	—	856	1 299	50	—	—	—
Rogaland FiskesalgsLAG S/L	7 475	26 562	493	2 838	7 198	31 125	4 250	1 574	—	1 330	—	44	0	—	—
S/L Hordafisk	5 036	13 456	818	1 901	3 954	11 194	2 092	854	—	1 008	—	0	—	—	—
Sogn og Fjordane FiskesalgsLAG	24 066	73 829	1 762	7 221	21 744	78 157	3 768	5 044	855	11 720	196	161	—	—	—
Sunnm. og Romsdal FiskesalgsLAG	68 636	315 896	6 535	34 135	64 982	325 161	10 048	18 553	2 834	32 868	497	182	—	—	—
Norges Råfisklag	354 707	1160 165	21 860	80 509	343 412	1183 223	21 595	168 578	48 936	87 490	3 842	12 583	388	—	—
Norges Makrellag S/L	69 292	81 558	2 616	4 255	89 874	103 730	3 834	35 313	—	1	235	48 117	2 374	—	—
Håbrandfiskernes Salslag	54	383	11	101	72	708	—	72	—	—	—	—	—	—	—
Noregs SildesalgsLAG	418 561	199 106	41 631	22 670	530 786	243 427	2 383	1 456	—	737	6 345	519 865	—	—	—
Feitsildfiskernes SalgsLAG	1241138	528 728	242 690	126 714	1242703	560 428	25 804	14 474	662	1 772	1 998	1195598	2 395	—	—
Omsatt utenom salgsLAGene	1 299	936	—	—	3 168	2 649	38	10	—	—	—	3 120	—	—	—
I alt Total	2197923	2445008	319 584	289 459	2316965	2601205	79 354	246 669	53 287	137 782	14 928	11779788	5 157	—	—

¹ Av dette 23 306 tonn til dyrefor. Of which 23 306 tons used as animal feedingstuffs.

Norges utførsel av sjøprodukter fra 1. januar — 16. desember 1979. Tonn.

TOLLSTEDER	Fersk sild og brisling 11x1	Frossen sild og brisling 11x2	Ferskt eller kjølt fisk										Annен fersk el. kjølt fisk i alt	Fersk eller kjølt fisk 12	Fersk filet i alt
	Laks	Ål	Flyndre- fisk 1203	Hyse	Torsk	Lyr og sei 1206	Lysing	Lange	Pigghå	Makrell	1207	1208	1209	1210	1214
	Stat. nr. 0301. 311-319	Stat. nr. 0301. 601-609.	Stat. nr. 0301. 110	Stat. nr. 0301. 134	Stat. nr. 0301. 411-419	Stat. nr. 0301. 422	Stat. nr. 0301. 423	Stat. nr. 0301. 424-425	Stat. nr. 0301. 426	Stat. nr. 0301. 427	Stat. nr. 0301. 513	Stat. nr. 0302. 516	Stat. nr. 0301. 110-138 411-519	Stat. nr. 0301. 919-939	
01 Oslo	16	1	304	—	4	22	21	131	—	—	—	—	90	572	4
30 Kristiansand S	26	29	415	15	3	81	90	605	103	—	253	3 844	179	5 588	3
40 Stavanger	—	428	37	53	2	—	—	46	165	—	319	—	127	749	—
42 Haugesund	—	—	2	—	—	—	—	2	—	—	—	—	28	32	—
43 Egersund	—	32	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	—
44 Kopervik	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	35	—
48 Bergen	56	372	1 173	67	319	1 282	472	495	21	217	651	160	268	5 125	109
52 Florø	—	—	43	—	—	6	—	19	—	—	—	—	—	68	—
53 Måloy	78	1 219	45	—	—	6	1	1	15	278	543	224	14	1 127	183
56 Trondheim	—	26	1 036	58	223	1 019	112	201	—	—	—	—	249	2 898	8
58 Ålesund	210	61	226	—	1	84	313	352	7	656	2	219	124	1 984	144
60 Molde	299	15	92	—	2	77	5	438	—	—	—	—	112	726	2
62 Kristiansund N	—	—	13	—	—	—	—	4	—	—	—	—	10	27	1
70 Bodø	—	—	1	—	1	—	4	—	—	—	—	—	—	6	1
75 Svolvær	—	64	6	—	5	3	—	—	—	—	—	—	—	14	—
76 Melbu	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	9	6
82 Tromsø	27	74	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	19
84 Hammerfest	—	30	15	—	44	—	—	—	—	—	—	—	—	59	—
86 Vadsoe, Vardø.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
99 Andre	4 126	37	43	184	3	67	126	257	699	2	557	1 733	205	3 876	86
A I alt, tonn ...	4 839	2 388	3 487	386	617	2 647	1 143	2 551	1 009	1 152	2 325	6 224	1 378	22 919	549
B I alt, 1000 kr.	11 443	14 519	151 520	7 951	4 613	15 562	6 728	10 170	3 723	7 106	22 382	6 190	17 573	253 518	5 229

TOLLSTEDER	Rundfrossen fisk				Rund- frys- tisk i alt	Fryste fileter				Andre frosne filet- prod.	Frossen filet i alt	Saltet banksild	Annен салтет сіль	Saltet sild i alt	Saltet torske- fisk i alt	Saltet filet				
	Laks	Pigghå	Makrell	Lodde		Hysc	Torsk	Sei	Sild		1607	16	1701	1702	17	18x1	18x2			
	1401	1402	1403	1406	1407	14	Stat. nr. 0301. 160	Stat. nr. 0301. 813	Stat. nr. 0301. 816	Stat. nr. 0301. 817	Stat. nr. 0301. 819	Stat. nr. 0301. 951	Stat. nr. 0301. 952	Stat. nr. 0301. 953	Stat. nr. 0301. 961	Stat. nr. 0301. 941-949	Stat. nr. 0301. 949-969	Stat. nr. 0302. 204-205	Stat. nr. 0302. 201-208	Stat. nr. 0302. 311-319
01	77	—	227	—	254	558	15	828	239	—	73	1 155	—	2	2	5	6			
30	132	4	4 247	—	6	4 389	—	—	—	—	20	20	—	—	7	—	—			
40	—	41	—	—	40	81	—	4	—	—	128	132	221	42	263	102	5			
42	—	—	1 810	—	—	1 810	—	—	43	—	—	43	68	383	451	—	5			
43	—	—	1 421	—	30	1 451	—	—	11	—	5	16	—	—	—	—	—			
44	1	—	1 072	—	—	1 073	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
48	227	73	1 193	19	414	1 926	8	10	234	—	122	374	79	247	326	161	95			
52	5	—	—	—	5	10	—	—	135	—	—	135	—	—	—	—	—			
53	20	1 031	18 061	—	273	19 385	247	2 181	2 532	26	91	5 077	—	—	—	242	215			
56	568	15	54	—	1 888	2 525	3 212	14 619	5 982	32	1 444	25 289	—	82	82	847	512			
58	124	7	6 737	12	1 572	8 452	3 265	17 395	1 938	—	554	23 152	1	47	48	6 028	815			
60	1	1	515	—	345	862	105	1 010	269	—	24	1 408	15	37	52	—	—			
62	19	—	—	—	71	90	74	143	1 148	—	33	1 398	—	—	—	1 608	—			
70	—	—	—	—	174	174	652	1 372	76	—	761	2 861	12	545	557	571	1 636			
75	—	—	—	—	26	26	208	501	192	—	27	928	—	—	—	—	—			
76	—	—	—	—	1 177	768	2 078	1 218	3 083	902	—	141	5 344	—	199	1 697	992			
82	133	—	—	—	94	476	571	922	1 840	501	—	15	3 278	—	—	265	12			
84	1	—	—	—	7 632	213	7 845	1 037	1 574	120	—	71	2 802	—	—	—	—			
99	15	—	3 120	333	1 124	4 592	496	3 027	1 491	—	98	5 112	—	1 508	1 508	1 874	189			
A	1 324	1 171	38 459	9 267	7 679	57 900	11 458	4 586	15 815	58	3 605	78 522	397	3 093	3 490	13 905	4 492			
B	68 487	10 447	75 224	50 863	50 785	255 806	136 708	566 065	128 619	332	30 925	862 652	3 296	22 708	26 004	118 135	71 677			

TOLLSTEDER	Tørrfisk		Tørrfisk	Tørrfisk	Klippfisk				Annen	Klipp-	Røkt	Hum-	Reker	Reke	Tran	Sild og	
	Torsk	Sei	ellers	i alt	Brosme	Torsk	Sei	Lange	klipp-	fisk	sild	mer	frosne	ikke	i alt	fiskeolje	
	1901	1902	1903	19	2001	2002	2003	2004	2005	20	21x1	21x2	2201	2202	22	24x1	24x2
Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	
0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0302,	0303,	0303,	0303,	0304,	0304,	
403-407	407-408	401-402	401-309	409	501	503	504	505	502-509	501-509	502-602	100	307	308	307-308	601-601	700
01	1	—	—	—	1	—	—	—	—	1	2	1	91	67	158	2 035	—
30	—	—	—	—	1	18	—	—	—	19	—	7	369	71	440	—	—
40	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2	1	7	62	1	63	—	20
42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17	17	—	3 937
44	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	—	8	—	—
48	1 926	392	1 079	3 397	2	58	—	14	—	74	194	14	50	—	50	5 115	1 303
52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
53	1	26	61	88	179	811	361	53	8	1 412	—	—	—	1	1	19	—
56	2 261	998	1 127	4 386	—	4	—	—	—	4	1	—	173	11	184	—	—
58	1 824	845	594	3 263	5 157	22 540	12 912	5 523	527	46 659	83	—	2 669	—	2 669	4 478	—
60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
62	920	866	599	2 385	740	5 911	2 009	1 138	34	9 832	—	—	49	—	49	2 729	—
70	437	—	—	437	11	443	13	6	—	473	—	—	—	1	1	—	—
75	3 581	592	482	4 655	10	—	—	1	—	11	—	—	—	—	—	—	—
76	196	37	90	323	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
82	1 685	227	241	2 153	5	149	11	1	—	166	1	—	134	163	297	—	510
84	349	18	14	381	—	—	—	—	—	—	—	—	11	10	21	—	—
86	265	—	1	266	—	—	—	—	—	—	—	—	37	—	37	—	—
99	859	266	230	1 355	—	26	—	—	—	26	—	1	116	859	975	73	66 689
A	14 305	4 267	4 520	23 092	6 105	29 964	15 306	6 736	570	58 681	282	30	3 766	1 202	4 968	14 449	72 460
B	320 472	60 731	79 370	460 573	53 938	394 742	123 613	82 553	5 100	659 946	2 948	3 027	54 495	17 142	71 637	63 916	156 462

TOLLSTEDER	Herm, brisling	Herm, sild	Kippers	Annen silde- herm.	Makrell	Mid- dags- herm.	Melke	Tilber, eller konserv. fisk ellers	Fisk tilberedt eller konserv.	Sukkers, og annen saltet rogne	Skalldyr herm.	Pilleder reker frosne	Andre pilleder reker	Pilleder reker i alt	Sild og fiskemel	Tang og toremel	
	2501	2502	2503	2504	2505	2506	2507	2509	25	26x1	26x2	2701	2702	27	28x1	28x2	
	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. nr.	Stat. or.	
01	83	39	—	—	54	15	—	1 542	1 733	79	3	56	13	69	205	2	
30	—	—	—	—	2	—	—	1	3	—	—	1	13	14	—	—	
40	2 047	6 155	74	32	819	66	—	122	9 315	—	13	2	26	28	—	—	
42	—	—	—	1	—	—	—	154	155	—	—	—	—	—	30 014	10	
43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21 509	—	
44	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	5	9 530	10	
48	790	3 150	88	—	—	31	50	26	4 135	63	81	—	3	3	20 958	—	
52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 342	—	
53	—	28	—	—	—	37	—	12	77	—	—	—	—	—	23 556	—	
56	5	120	—	—	4	60	7	10 979	11 175	3	27	419	23	442	9 008	604	
58	2	58	—	2	—	3	68	587	720	69	1	390	3	393	14 202	—	
60	—	—	—	—	—	—	—	93	93	20	—	2	—	2	10 957	—	
62	—	—	—	—	—	—	—	63	63	—	101	130	—	130	14 603	2 333	
70	—	—	—	—	—	—	—	—	9	9	943	—	—	1	20 513	—	
75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 128	—	
76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12 756	—	
82	—	—	—	—	—	—	—	51	51	130	—	2 824	1	2 825	26 511	—	
84	—	—	—	—	—	—	—	4 518	4 518	19	—	166	41	207	10 112	—	
86	—	—	—	—	—	—	—	—	29	29	—	—	201	—	201	33 456	—
99	7	20	—	18	122	69	—	2 256	2 492	19	4	1 602	245	1 847	52 126	16	
A	2 935	9 570	162	53	1 001	281	126	20 440	34 568	1 514	230	5 798	369	6 167	319 485	2 974	
B	51 727	132 158	3 487	1 531	15 611	1 984	1 414	209 022	416 934	10 675	5 525	192 185	18 944	211 129	674 198	4 543	

R. P. Ulmark

Kjøp og salg av fiskefartøy

*Det natrige
mellomledd —*

J. GRAN & CO.
SKIPSMEKLERE

KONG OSCARSGT. 62, 5000 BERGEN · TLF. 05-312711 · TELEX: 42025 wensa

